

Naturtypekartlegging i Heim kommune i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel

Solfrid Helene Lien Langmo / Terje Blindheim / Helene Lind Jensen / Alexander Nilsson

Naturtypekartlegging i Heim kommune i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel

Forfattere: Solfrid Helene Lien Langmo / Terje Blindheim / Helene Lind Jensen / Alexander Nilsson

Publisert: 13.03.2023

Antall sider: 76 sider

Publiseringstype: PDF med aktive lenker

Oppdragsgiver: Heim kommune

Tilgjengelighet: Dokumentet er offentlig tilgjengelig

Rapporten refereres som: Langmo, S. H. L., Blindheim, T., Jensen, H., Nilsson, A. 2023.

Naturtypekartlegging i Heim kommune i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel.

Biofokus rapport 2023-015. Stiftelsen Biofokus. Oslo.

Forsidebilder: Betnvågen / Botnasetra / Lungenever / Gul pærelav (NT) /Dronningmose Foto: Solfrid Helene Lien Langmo / Terje Blindheim

Biofokus rapport 2023–015

ISSN 1504-6370

ISBN 978-82-8449-185-1

Gaustadalléen 21

NO-0349 OSLO

Org.nr: 982 132 924

post@biofokus.no

www.biofokus.no

Forord

Stiftelsen Biofokus har på oppdrag fra Heim kommune foretatt naturfaglige registreringer i utvalgte arealer etter innspill i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel. Dette som et ledd i kommunens videre arbeid med vurdering av de aktuelle innspillene. Martin Hanssen har vært vår kontaktperson hos oppdragsgiver. Solfrid Helene Lien Langmo har vært prosjektansvarlig og ansvarlig for utarbeiding av rapport. I tillegg har Terje Blindheim, Helene Lind Jensen og Alexander Nilsson bidratt både til feltarbeidet og utarbeidelse av rapport.

Biofokus vil gjerne takke Heim kommune v/ Martin Hansen for godt samarbeid og hjelp til smidig gjennomføring av prosjektet. Vi vil også takke andre ansatte i Biofokus som har bidratt med å bestemme innsamlede arter.

Markabygda, 1. mars 2023

Solfrid Helene Lien Langmo

Deler av Glåmsmyran slik de framstod høsten 2022 under byggingen av ny E39. Bildet er tatt fra en haug øst av Klettaelva, og en kan skimte myrene bak haugene av jord og stein. Foto Solfrid Helene Lien Langmo.

Sammendrag

Stiftelsen Biofokus har på oppdrag fra Heim kommune foretatt naturfaglige registreringer innenfor 59 områder som er kommet som innspill til revisjon av kommuneplanens arealdel. Dette som et ledd i kommunens videre vurderinger av de aktuelle innspillene. De undersøkte områdene er vurdert for naturtyper etter DN-Håndbok 13. Særlig fokus har vært rettet mot rødlista arter og naturtyper inkludert potensiale for slike, også i områder som faller utenfor de definerte naturtypene i håndboka. Videre er det lagt vekt på å gi en helhetlig beskrivelse av de aktuelle innspillene til videre bruk i beslutningsprosessene rundt arealforvaltningen i kommunen.

De undersøkte områdene inkluderer et bredt utvalg av naturtyper og ligger spredt over det meste av kommunen, og mange ligger i områder med få eller ingen tidligere registreringer. Variasjon i berggrunn, topografi og bioklimatiske forhold bidrar til registrering av et bredt utvalg av naturtyper. Til sammen resulterte undersøkelsene i nyregistrering og revisjon av 58 lokaliteter. Verdiene fordeler seg på 0 med verdi Svært viktig – A, 37 med verdi Viktig – B og 21 med verdi Lokalt viktig – C. De fleste naturtyper knyttet til skog (29) og kulturlandskap (14). De mest tallrike naturtypene er gammel furuskog (14), naturbeitemark (7) og kystmyr (6). Resultat fra feltbefaring viser at det er registrert rundt 450 poster i Artskart i forbindelse med prosjektet. Dette inkluderer en rekke rødlistearter fordelt på kategoriene Sterkt truet (EN) – 3, Sårbar (VU) – 1 og Nær truet (NT) – 11. Av fremmedarter er det registrert 8 arter, alle karplanter og alle i kategori Svært høy risiko (SE).

Heim kommune er stor og variert og huser en lang rekke naturtyper knyttet til svært ulike miljøer fra kalkrike områder i fjellet, boreal hei (VU) til rike edellauvskoger, lavereliggende og til dels rike kystfuruskoger, kystlynghei (EN) og boreonemoral regnskog (VU). Kommunen har sammen med nabokommunene på Nordmøre et særlig ansvar for å ivareta rike, lavereliggende furuskoger utenfor granas naturlige utbredelsesområde. Det er også grunn til å trekke fram marginale forekomster med kvaliteter knyttet til boreonemoral regnskog (VU), en naturtype som ikke har påviste forekomster lenger nordover langs Trøndelagskysten foruten på Hitra og på Storfosna i Ørland kommune. De fleste registrerte naturtypene i kulturlandskapet innenfor prosjektet er knytta til kystlynghei (EN), naturbeitemark (VU) og slåttemark (CR). De to registrerte lokalitetene med slåttemark i tillegg til en lokalitet med hule eiker er også å regne som utvalgte naturtyper etter Naturmangfoldloven.

Innenfor mange av de registrerte områdene finnes allerede betydelige naturinngrep som veier, dyrkamark og bebyggelse. I slike tilfeller er de naturområdene som er igjen ofte viktige som grøntstrukturer, også om de ikke huser naturtyper som skal kartlegges etter håndboka, eller etter Miljødirektoratets instruks om denne hadde blitt brukt. Andre undersøkte områder består av betydelige arealer med myr, eller de ligger langt fra allfarvei og er i større grad en del av helhetlige og lite påvirkta utmarksområder. I områder med myr er det generelt viktig å vurdere behovene for ytterligere inngrep opp mot myrenes omfattende bidrag med økosystemtjenester og deres sårbarhet for naturinngrep. I mer eller mindre intakte utmarksområder vil det i det videre arbeidet være viktig å vurdere behovene for ytterligere tiltak som ofte kommer i kjølvannet av byggingen av fritidsboliger.

Undersøkelsene i området ble gjort i en tid på året en kan regne med å fange opp de fleste relevante artsgrupper. Lang erfaring med kartlegging av naturtyper i kombinasjon med lokalkunnskap og et svært godt samarbeid med lokal forvaltning bidrar til at undersøkelsesområdene er vurdert som tilstrekkelig undersøkt til å gi et representativt bilde av områdene til bruk i videre forvaltning.

Innhold

1	Innledning	6
1.1	Bakgrunn	6
1.2	Oppdrag og undersøkelsesområde	6
1.3	Naturgrunnlag	8
1.4	Tidligere registreringer	9
2	Metode	10
2.1	Datainnsamling	10
2.2	Metode for naturtypekartlegging	11
2.3	Vurdering av rødlista naturtyper	11
2.4	Artskartlegging	11
2.5	Behandling av data og prosjektets produkter	12
3	Resultater	13
3.1	Beskrivelse av undersøkelsesområdene	13
3.2	Naturtyper etter DN-håndbok 13	22
3.3	Rødlistede naturtyper	25
3.4	Utvalgte naturtyper	25
3.5	Artsmangfold	25
4	Diskusjon	27
5	Referanser	29
	Vedlegg 1. Naturtypebeskrivelser	30
	Endrede lokaliteter	30
	Nye lokaliteter (marine)	33
	Nye lokaliteter (terrestriske)	34
	Vedlegg 2. Kategorier for rødlistearter	73
	Vedlegg 3. Kategorier for fremmede arter	75

1 Innledning

1.1 Bakgrunn

Rapporten inngår som en del av de naturfaglige vurderingene i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel for Heim kommune.

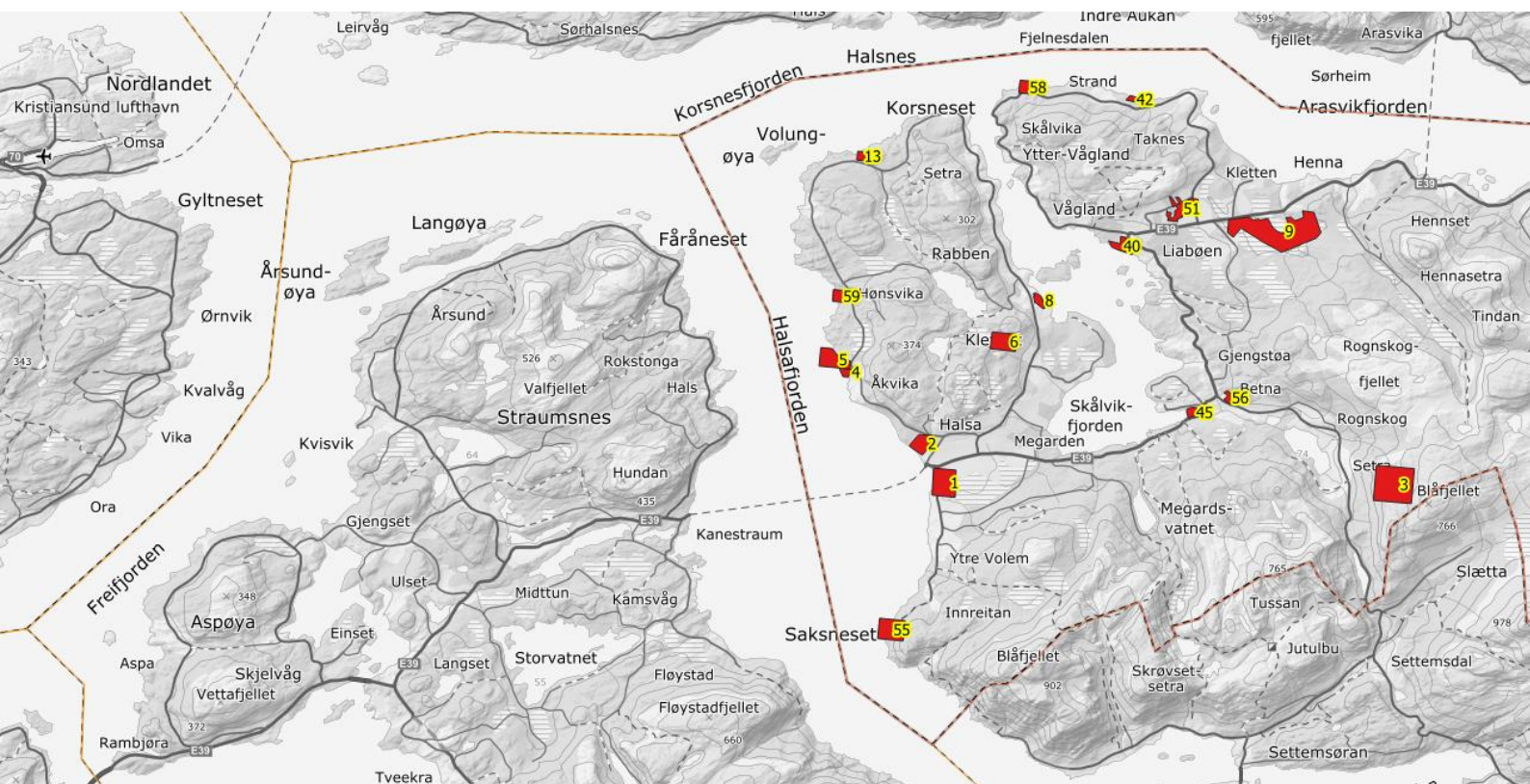
1.2 Oppdrag og undersøkelsesområde

Stiftelsen Biofokus har på oppdrag fra Heim kommune foretatt naturfaglige registreringer innenfor 56 områder spredt i store deler av kommunen, hvor det er kommet innspill med planer om ulike former for arealinngrep. De undersøkte områdene huser alt fra sterkt modifiserte arealer til store sammenhengende utmarksområder med få eller ingen tidligere arealinngrep.

Mange av områdene er uten eller med svært få tidligere registreringer, eller disse er mangelfulle, og det har vært behov for nye undersøkelser. Kommunen gjennomførte i forkant av arbeidet, og dels i samråd med Biofokus en vurdering av de aktuelle innspillene for å sikre mer målretta undersøkelser i områder med potensiale for naturtyper.

Alle områdene er vurdert for naturtyper etter DN-Håndbok 13. Særlig fokus har vært rettet mot rødlista og fremmede arter, samt rødlista naturtyper. Vurderingene har også inkludert bedømmelse av potensiale for rødlista arter og naturtyper i de undersøkte områdene, også på de arealene som faller utenfor de definerte naturtypene i håndboka. Videre er det lagt vekt på å gi en helhetlig beskrivelse av de aktuelle innspillene til videre bruk i beslutningsprosessene rundt arealforvaltningen i kommunen.

På forhånd var det i forbindelse med utvelgelsen prioritert 59 områder, men bare 56 ble undersøkt innenfor rammene av prosjektet.

Figur 1. De 59 prioriterte områdene er markert med rødt, og tallene tilsvarer ID oppgitt i tabeller over områdebeskrivelser i kap 3.1.

1.3 Naturgrunnlag

Heim kommune er en av de nye kommunene som oppstod etter kommunereformen i 2020. Den består av gamle Halså kommune, gamle Hemne kommune og deler av gamle Snillfjord kommune. Den er langstrakt med stor variasjon i topografi, berggrunn og bioklimatiske forhold.

Geologi og klima

Kommunen strekker seg ifølge Moen (1998) helt fra alpine vegetasjonssoner og til boreonemoral sone i sørvest. Særlig store arealer er lokalisert i sør- og mellomboreal sone. Størstedelen av kommunen ligger i klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2), mens de nordligste og nordvestligste delene ligger i sterkt oseanisk seksjon, humid underseksjon (O3h). For gamle Halså kommune har Aune (2005) modellert en mer detaljert fordeling av vegetasjonssoner enn det som fremkommer i hos Moen (1998).

Kommunen har ifølge berggrunnskartet (NGU 2023a) betydelige variasjoner i berggrunn, men med overvekt av harde sure gneiser (granittisk gneis). Disse strekker seg for det meste i en sørvestlig til nordøstlig retning. Innimellom finnes partier med rikere berggrunn, for det meste glimmerskifer og grønnstein i tillegg til sparsomme innslag av marmor.

Også løsmassene varierer betydelig (NGU 2023b), fra store grunnlendte og til dels nakne fjellpartier til store arealer med myr og morenematerialer. Nede i enkelte dalfører finnes også ulike former for elveavsetninger i tillegg til større og mindre arealer med marine avsetninger i områder under marin grense.

Vegetasjon

Kommunen har stor variasjon i vegetasjonstyper fra rike solvarme edellauvskoger og lavlandsfuruskoger i bratte fjordlier til kystlandskap med lyngheier og beitemarker og høyereliggende fjellområder med Ruten (1040 moh.) som høyeste fjell.

1.4 Tidligere registreringer

Det er i løpet av en lang periode gjennomført et omfattende antall naturfaglige undersøkelser i gamle Hemne, Snillfjord og Halså kommuner. I særlig grad gjelder dette for gamle Hemne kommune, hvor de første rapportene er datert tilbake til rundt 1970 (Aune 1969, 1976). Her er det i tillegg foretatt en naturtypekartlegging i løpet av de første årene på 2000-tallet (Origo Miljø AS), hvor rapporten er svært tungt tilgjengelig. Supplerende naturtypekartlegging ble gjennomført i 2011 (Holtan 2012), og i tillegg er en lang rekke mindre supplerende undersøkelser gjennomført etter dette. For gamle Halså kommune har størsteparten av naturtypekartleggingen gjennomført av (Aune 2002, 2005), med noen mindre supplerende kartlegginger i etterkant. I Snillfjord er den seneste store kartleggingen i naturtyper fra 2011 (Gaarder og Fjelstad 2013). Alle de tre tidligere kommunene er undersøkt for nøkkelbiotoper gjennom Miljøregistreringer i Skog (MiS).

Kartleggingsgrad for de undersøkte områdene innenfor dette prosjektet varierer i betydelig grad, og i mange av områdene foreligger ingen tidligere registreringer. For enkelte arealer foreligger betydelige mengder data i Artskart, i særlig grad av fugl, mens enkelte av skogområdene har dokumenterte nøkkelbiotoper med tilhørende livsmiljøer etter MiS. Både Naturbase (Miljødirektoratet 2023) og Artskart (Artsdatabanken og GBIF Norge 2023) er systematisk gjennomgått for opplysninger fra alle de undersøkte områdene.

2 Metode

2.1 Datainnsamling

Kartleggingstema

Arbeidet har omfattet kartlegging av:

- Områder spesielt viktige for bevaring av biologisk mangfold (viktige naturtyper) etter DN-håndbok 13 (Direktoratet for Naturforvaltning 2007)^a med tilhørende oppdaterte faktaark (Miljødirektoratet 2015).
- Enkelte marine områder ble også vurdert etter DN-Håndbok 19 for marin kartlegging (Direktoratet for Naturforvaltning 2007)^b.
- Rødlistede naturtyper i henhold til Norsk rødliste for naturtyper 2018 (Artsdatabanken 2018b)
- Levesteder for rødlistearter. Rødlistekategorier følger gjeldende norsk rødliste (Artsdatabanken 2021). Se vedlegg 2 for forklaring av kategorier.
- Forekomster av fremmede arter iht. Fremmedartslista 2018 (Artsdatabanken 2018a). Se vedlegg 3 for forklaring av kategorier.
- Viktige viltområder og områdets landskapsøkologiske betydning (enkle vurderinger).

Viktige datakilder

Tilgjengelige naturdatabaser og litteratur er gjennomgått for å samle eksisterende kunnskap om området, bl.a. Naturbase og Artskart har vært viktige sammen med historiske flybilder.

Feltkartlegging

Feltkartlegging i området ble utført av Solfrid Helene Lien Langmo, Terje Blindheim, Helene Lind Jensen og Alexander Nilsson i perioden 30.08.-09.09.2022 i godt vær og gode undersøkelsesforhold. Tidspunktet for undersøkelsene er tilstrekkelig for å kunne fange opp alle relevante artsgrupper, unntatt deler av våraspektet av karplanter. Det tørre været, som på det tidspunktet hadde vart et par uker, gjorde at forholdene for marklevende sopp ikke var optimale til tross for en svært god soppsesong i juli og deler av august.

I perioden fra feltarbeidet startet til det var avsluttet, ble enkelte mindre endringer gjort i forhold til hvilke undersøkelsesområder som inngikk i prosjektet. Dette ut fra at enkelte innspill ble strøket fra listene, mens andre kom til. Det er derfor, men i bare begrenset omfang, kartlagt naturtyper også i områder som ikke er gjengitt i den endelige områdeoversikten.

2.2 Metode for naturtypekartlegging

Kartlegging etter DN-håndbok 13

Metoden for naturtypekartlegging følger DN-håndbok 13, revidert utgave (Direktoratet for Naturforvaltning 2007)a. Det henvises til denne og da spesielt kapitlene 2 - 6 for en nærmere redegjørelse av kriterier for utvalgelse av naturtyper og verdisetting av dem. I forbindelse med revidering av DN-håndboka er det utarbeidet utkast til nye faktaark for alle terrestre naturtyper (BioFokus 2014, Miljødirektoratet 2015), og disse er brukt som grunnlag for verdisetting.

Følgende kriterier er viktige ved utvalgelse av viktige naturtyper:

- Naturtypers sjeldenhet nasjonalt og lokalt
- Forekomst av viktige nøkkelementer
- Viktige forekomster av signalarter eller rødlistede arter.
- Områdets topografiske og geografiske plassering.
- Områdets evne til å fylle en funksjon for bevaring av biologisk mangfold.

Systemet for verdisetting av kartlagte naturtypelokaliteter har tre verdikategorier: Svært viktig – A, Viktig – B, Lokalt viktig – C. Metoden gir følgende kriterier for rangering av lokaliteter innen en naturtype:

- Størrelse og velutviklethet
- Grad av tekniske inngrep
- Forekomst av rødlistearter
- Sjeldne utforminger (nasjonalt og regionalt).

2.3 Vurdering av rødlista naturtyper

Norsk rødliste for naturtyper (Artsdatabanken 2018b) lister naturtyper og landformer som har risiko for å gå tapt fra Norge. Den er utarbeidet av Artsdatabanken i samarbeid med fageksperter. Naturtypene er definert ut fra kartleggingsenheter basert på NiN (Halvorsen et al. 2015) og videre beskrevet i Bratli et al. (2019). I rødlista er 258 naturtyper vurdert. Av disse står 123 på Rødlista og 74 er vurdert som truet. Forekomst av rødlista naturtyper vurderes ved at en gjennom søker det aktuelle området for kartleggingsenheter som tilfredsstill kriteriene for en av de 123 naturtypene på rødlista.

2.4 Artskartlegging

I stor grad er det innenfor det aktuelle prosjektet fokusert på registrering av karplanter, moser, lav og sopp, og da med et særlig fokus på rødlista og fremmede arter. Det meste av det innsamlede materialet ble bestemt i felt. I tillegg er enkelte arter av moser bestemt i ettertid ved hjelp av mikroskopi. Artsfunn i

forbindelse med prosjektet er registrert i Biofokus Artsfunnbase som er en egen GBIF node direkte knyttet til Artskart. Alle funn som legges inn i basen blir automatisk importert til Artskart.

2.5 Behandling av data og prosjektets produkter

Prosjektet resulterte i en sluttrapport. Denne inneholder resultater fra kartleggingene, kortfatta beskrivelser av de undersøkte områdene, kortfattet oppsummering og naturtypebeskrivelser. Som vedlegg 1 finnes også naturtypebeskrivelser. Rapporten oppbevares og publiseres i Biofokus sin publikasjonsbase. Påfølgende kapittel med underkapitler (3.1 - 3.5) oppsummerer registrerte naturverdier inkludert artsmangfold, landskapsøkologiske vurderinger.

3 Resultater

3.1 Beskrivelse av undersøkelsesområdene

De undersøkte områdene utviser betydelig variasjon med tanke på beliggenhet, naturgrunnlag og dokumentert naturmangfold. For enklere å kunne gi en god oversikt over de undersøkte områdene er en kortfattet oppsummering med oversikt over eventuelle naturtypelokaliteter og forekomster av rødlista naturtyper lagt inn i Tabell 1 under. Numrene på områdene tilsvarer numrene på områdene i kartene i Figur 1.

Tabell 1. Kortfattetbeskrivelse av de 65 områdene som ble undersøkt innenfor det aktuelle prosjektet.

Lokal ID	Navn	Beskrivelse
1	Rødfjæra	I stor grad er området forstyrret av ulike menneskelige inngrep som oppdyrking og veibygging. Grenser til bløtbunnsområde i vest med verdi B samt naturreservat og myrer i øst. Fragmenter av strandeng (NT) og driftvoller inngår. Stort myrområde mot øst inkl naturreservat sårbare for endringer i hydrologi. Flere mindre bekker gjennom området er viktige for massetransport til tilgrensende bløtbunnsområde.
2	Nord for Halsanaustan	Stort sett bestående av gjengrodd kulturlandskap, granplantefelt og oppgjødsla enger. Ei av engene huser flere store og til dels gale og hule lauvtrær (BN00085046). Hul eik registrert ved innkjørsel i sør, status som utvalgt naturtype (UN).
4	Haugen S	Nylig hogd eller ungskog i hogstklasse 2.
5	Haugen V	Gammel ospeskog i mosaikk med rik edellauvskog og furuskog. Osp trolig kommet opp etter hogst av furu for en del år tilbake, evt. ved opphør av beite. Arealet er noe beitepåvirket, men trolig i redusert grad sammenlignet med tidligere. Spesiell utforming med mye osp. Noe spredt med læger. Mot sjøen: Frisk rik edelløvskog (NT) med hasselkratt og bjørkekratt. Lett beitet, gamle stubber av furu. Noe selje, osp, svartor, rogn. En del gadd og læger av små dimensjoner. Ramsløk (NT), myske og sanikel. Overgang mot svak lågurt og blåbær i øvre deler. En lokalitet med de viktigste kvalitetene er registrert som mosaikk med gammel ospeskog/furuskog og edellauvskog, verdi B. Stor platanlønn (SE) som sprer småplanter i hele området.
6	Klevsetlia/ Utrapet	Toppområde småkollete med mye henglav i øst inkludert gubbeskjegg (NT). Burde vært avgrenset som trær med henglav i MiS. Åpen beiteskog med en del gressbunn. Flersjiktet ganske grov skog med mye trær rundt 150 år på kollene i øst. Forekomst av rødlista insekter knytta til dødved av furu (må sekvenseres). Gadd og læger spredt. Småvokst skog ned mye mindre henglav mot vest. I sørskrenten rikere lågurt furuskog med bla. myske bl.a samt lauvtrær inkl hassel og små arealer av frisk rik edellauvskog (NT). Varmekjært med bergvegger, en del død ved av ulike treslag i ulike nedbrytningsstadium. Inngår sammen med østre toppområde i lokalitet med gammel furuskog verdi B.

Lokal ID	Navn	Beskrivelse
7	Botnavatnet	Høyereliggende fattig og for det meste glissen furuskog med spredte gamle trær men tydelig påvirket av eldre dimensjonshogster i veksling med bjørkeskog i liene. I tillegg betydelige arealer med fattig og intermediær myr. Overgang mot boreal hei (VU) i høyereliggende deler. Kalkfattig og intermediær type som ikke er lokalitet etter DN13. Naturbeitemark verdi B på Botnasetra. Lok. i gjengroing.
8	Kleiva i Skålvikfjorden	Dyrkamark, oppgjødsla beiter og yngre ospe- og blandingskog. Ingen registrerte naturtyper.
9	Glåmsmyran	Et av de største lavereliggende myrarealene i denne delen av kommunen. Stort myrkompleks med omfattende eldre inngrep samt ny E39 under bygging. Mer intakte arealer mot sør (verdi B) og mot vest (verdi C) avgrenset som naturtyper. Storparten er fattigere jordvannsmyrer, men partier med nedbørsmyr (NT) inngår. Også mindre og foreløpig intakte myrarealer utenfor de avgrensede lokalitetene videre omtalt i Langmo (2023).
11	Hestnes	Sterkt gjødsla beiter, fattig uthogd furuskog og tette granplantefelt. Ingen registrerte naturtyper.
12	Furuneset	Veifylling mot nord, blandingskog med boreale lauvtrær, sitkagran og litt hassel. Mindre arealer med gjødsla enger og strandeng (NT) ute på neset. Gammel, rik furuskog verdi C i lia mot øst inkl. arealer med kalk- og lågurtfuruskog (VU).
13	Kaldberget	Spredt med gammel furu opptil 400 år og 75 cm dia. Blåbær og bærlyng og litt svak lågurt. Spredt med grov furugadd og noe læger og grove greiner av furu på bakken. Flersjiktet skog med foryngelse av furu, en del osp, rogn, gråor og bjørk. Fremmed gran i spredning, gamle stubber spredt. Lokalitet med gammel furuskog verdi B på deler av arealet.
14	Goråbakken i Kårøydalen	Uthogd yngre furuskog i det meste av området i tillegg til middelaldrende bjørkeskog i lia mot vest. Flere mindre fattige-intermediære myrer i veksling med skogen. Vei anlagt langs ryggen i vest. Mye torv allerede fjerna. Ur og rasmark under den bratte bergveggen mot øst, verdi C. Alm (EN) forekommer sparsomt her.
15	Staursetsetra	Gammel furuskog i blanding med boreal og sparsomt med edellauvtrær lauvskog i vestvendt li (undersøkt i forbindelse med eldre edellauvskogskartlegging (Blindheim et al. 2014)). To lokaliteter med gammel furuskog verdi B og C opp mot fjellet. Rein bjørkeskog på morene i østvendt li. Mot sør i dalbunnen fattige-intermediære myrtyper i veksling med lyngfuruskog. Flere mindre bekker og elver danner små arealer med flomskogsmark (VU), en lokalitet med verdi C skilt ut. Rundt vannet ligger gamle beite- og slåtteenger. De fleste bærer tydelig preg av eldre oppdyrking, gjødsling og grøfting. Noen arealer er i ferd med å forsumpes å bli myr, mens andre er i bruk som beite og det er kjørt beitepusser og oppgjødslingspreget er betydelig. Mindre arealer på setrene øst for vatnet med minst gjødselpåvirkning er tatt ut som naturbeitemark (en del av semi-naturlig eng-VU) med

Lokal ID	Navn	Beskrivelse
		verdi B. Ned mot vatnet arealer med helofyttsummer og flompåvirka intermediaær myr i tillegg til gjengrodde beiter som på sikt kan utvikles til flomskogsmark (gror igjen med gråor).
16	Gammelsetra Staursetdalen	Rein bjørkeskog opp mot fjellet oppe i lia. Storbregne/småbregneskog. En kalkrik kilde avgrenset her, verdi C. Mye av setervollen er tett tilplanta med gran. Uthogd furuskog øst for veien i vestvendt li.
17	Kårholtåsen	Uthogd furuskog i blanding med boreal lauvskog. Noe mer glissen skog mot toppen. Et mindre areal med mer intakt furuskog i nedre deler av lia er gammel furuskog med verdi B. Mye av innmarka er oppgjødsla/tidligere pløyd. Ei mindre slåttemark (CR) i øvre deler av engene verdi B. Sporadisk skjøtsel i dag, men godt restaureringspotensiale.
19	Grønset, Vinjefjorden	Ung boreal lauvskog med innslag av platanlønn.
20	Litjtjønmyra ved inngangen til Kårøydalen	Elder furuskog, men ikke nok til å ta ut som naturtype (verdi som grøntstruktur). Blåbærskog på løsmasser med noen gadd og få læger ispedd rogn og bjørk, til dels enkelte større trær. Gråorskog langs elva. Mot nord kystmyr med tydelig påvirkning inkl. vei og flere grøfter. Ingen naturtyper registrert.
21	Stormyra sør	Skogområde med en rekke kvaliteter, men jevnt over for små til å utfigurere naturtyper. Furudominert og for det meste yngre skog, enkelte partier med noe eldre (100-150-200 år) skog og noe dødved. Fattige vegetasjonstyper. En mindre lokalitet med gammel furuskog tatt ut ved Skalsbrekkhaugen, verdi C. Stor kraftgate i øst. Enkelte myrområder mot nord, for det meste kystmyrer (annen kystmyr) under 50 daa og med varierende grad av påvirkning faller utenfor som naturtyper etter DN13. Også små innslag av sumpskog. Helt i nord langs Holbekken ligger en naturtype med flomskogsmark (VU) verdi B. Henger biologisk sammen med større arealer med flomskogsmark langs denne bekken og andre vassdrag i området. Viktig trekkområde for hjort.
22	Brustolen	Gjengrodd, gjengroende og til dels oppgjødsla kulturlandskap med små arealer med semi-naturlig eng (VU). For små til å ta ut som naturtype etter DN13. Skog ovenfor veien er ung og uten viktige biologiske kvaliteter.
23	Spjøtvollhaugen	Skogen jevnt over ung og dominert av boreale lauvtrær inkl. en del osp. For ung skog til å ta ut som naturtyper. Skog angitt å være hkl. 3.
24	Klostermyra	Kystmyr verdi B. Større sammenhengende myrareal med få synlige påvirkninger. Skogen rundt hardt påvirket av harde gjennomhogster over lang tid og for det meste yngre, under 100-150 år og mange steder med høyt innslag av bjørk. Mulig noe eldre skog mot sør.
25	Høgklumpmyra i Vuttudalen	Mer eller mindre intakt kystmyr med blanding mellom intermediaær jordvannsmyr og nedbørsmyr (NT). Særlig intakt øst for Sagdalsbekken. Verdi B. Gammel furuskog rundt Småberga med trær opp mot 400 år,

Lokal ID	Navn	Beskrivelse
		verdi B. Laverliggende deler påvirka og uthogd. Spredte biologiske kvaliteter knytta til mindre elveør langs Vuttudalselva. Ikke tatt ut som naturtype, men en viktig del av elvas kantsoner.
26	Rubbesmyra	Veldig tett ungskog med furu, rogn og bjørk. Myra er en liten rest av et større myrareal der resten er dyrka opp for lengst. For liten og for påvirka til å tas ut som naturtype etter DN13. Inneholder tillegg en rekke gamle torvtak. Viktigst som grøntstruktur og karbonlager da den er et tresatt areal med myr i et jordbrukslandskap.
27	Myrhaugen, Vågan	Areal med sterkt grøftepåvirka myr, sumpskog og gjengrodd kulturmark dominert av yngre lauvskog. Ingen naturtyper etter DN13. Skogen på ryggen mot sør rundt 100 år. Fragment av strandeng (NT) i Slumphusbukta. Bekken kan potensielt ha verdi for småfallen sjøaure og kanskje også for ål, men vassdraget mangler lavereliggende vann.
28	Kobbsteinbukta-Åosen	Areal med stor grad av påvirkning. Dette inkluderer også de myrarealene som finnes, som i stor grad er omdanna og har endra karakter på grunn av omkringliggende grøfter. De tresatte delene mot sør er i stor grad furudominerte, men uten innslag av gammel skog. En eldre lauvsuksesjon (ospeholt) er avgrensa mot øst, verdi C. Mer osp også lenger sørover øst for Åberget. Hele Åberget funksjonsområde for spettefugler. Østre deler henger sammen med Åosen, et aktivt marint delta som er sårbart for ytterligere forstyrrelser i strandsonen.
29	Hellandsjøberget	Areal med stor grad av påvirkning. De tresatte delene mot nord uten innslag av gammel skog. Sannsynligvis sterkt gjengrodd kystlynghei (EN). For lite, for fragmentert, for gjengrodd og for lite aktuelt å restaurere til å bli naturtype etter DN13, og sannsynligvis kystlynghei med svært redusert tilstand etter Miljødirektoratets instruks. Ingen naturtyper etter DN-13 registrert.
30	Halsnesset	Skogen i området er jevnt over ung og ikke tatt ut som naturtyper etter DN13. Sannsynligvis har deler av arealet vært kystlynghei langt tilbake, men arealene er for små, for sterkt gjengrodde og for lite aktuelle å restaurere til å kartlegges etter DN13. Samtidig som gjenveksten er kommet såpass langt at mye av arealene er å regne som skogsmark og ikke lenger som kystlynghei etter NiN og det er usikkert om lokaliteter av naturtypen hadde blitt registrert også etter Miljødirektoratets instruks, i så fall med svært redusert tilstand. En lokalitet med semi-naturlig strandeng og en med engpreget erstatningsbiotop, begge med verdi B er registrert ved campingplass ytterst på Halsnesset. Begge har ulike former for skjøtsel og er avhengig av samme ekstensive bruk for å opprettholdes.
31	Bellsvikleiret V	Mindre areal med yngre furuskog uten registrerte naturtyper. Mindre fragmenter av strandeng (NT) ved sjøen.

Lokal ID	Navn	Beskrivelse
32	Veøya	Hele øya har vært åpen kystlynghei (EN) i mosaikk med naturbeitemark (semi-naturlig eng VU). Heipartiene er grodd igjen med skog og registreres ikke da de etter DN13 er for små og for langt kommet i gjengroinga. Restaurering kan vurderes ved interesse (la noe gammel bjørk rundt naturbeitemarkene stå), og arealene ville blitt kartlagt som kystlynghei med svært redusert tilstand etter Miljødirektoratets instruks. I tillegg inngår fragmenter av semi-naturlig strandeng (EN). To lokaliteter med naturbeitemark (verdi B og C) er tatt ut. Øya beites med sau. Fint helhetlig kulturlandskap med ruiner etter hus.
33	Innervatnet	Lia mot vest i stor grad eldre bjørk. Nede i dalen ung (for det meste under 200 år) furuskog. Et mindre areal i sørøst har visse biologiske kvaliteter, men er ikke tatt ut som naturtype (noe stående død ved). I sør ved Flyddtjønna finnes intakt kystmyr (verdi B)
34	Stavnesvatnet/ Kvernvatnet	Eldre til gammel furuskog (50-300 år) og boreal lauvskog i veksling med knauser og berg med yngre furuskog preger liene rundt vatnet. To lokaliteter med gammel furuskog (verdi B og C) skilt ut. Også videre over Svartdalen i vest finnes høyereliggende glissen gammel furuskog. Rundt Kvernvatnet også utenfor naturtypene forekommer mindre lommer med eldre skog spredt. I tillegg huser dalbunnen intakt kystmyr (verdi C). Samla sett huser Områdene rundt Kvernvatnet og Litlvanet en rekke kvaliteter knyttet til variert eksponering og gammel skog uten synlig påvirkning. Viktig område for hjortevilt.
35	Aunkammen- Tanna	Betydelig påvirket av hyttebygging. Skogen i området er jevnt over ung og ikke naturtyper etter DN13. Sannsynligvis har deler av arealet vært kystlynghei langt tilbake, men arealene er for små, for gjengrodde og for lite aktuelle å restaurere til å kartlegges etter DN13, samtidig som gjenveksten er kommet såpass langt at mye av arealene er å regne som skogsmark og ikke lenger som kystlynghei også etter NiN. Om arealene hadde blitt kartlagt etter Miljødirektoratets instruks, ville de sannsynligvis i alle fall delvis blitt tatt ut som kystlynghei med svært redusert tilstand. Lite areal med gamle furutrær rett nord for Aunkammen. I sørvendt li arealer med rikere furuskog, noe uthogd for få år siden og noe allerede tett tilplanta med gran. En lokalitet med innslag av gammel boreal lauvskog og frisk rik edellauvskog (NT) tatt ut sørøst for Aunkammen (verdi B). Tett opp til fattig boreonemoral regnskog. Spredning av gran. Også ned mot Vågaunet finnes hasseldominerte arealer på gjengrodd kulturmark. Ikke tatt ut som naturtype, men med visse kvaliteter. Fragment med semi-naturlig strandeng (EN) her. Genser mot naturtypelokalitet BN00019663 (sand- og grusstrand). Denne er ikke revidert innenfor prosjektet, men beskrivelsene er svært kortfattet og mangelfull.
36	Innervågen	Sterkt påvirka strandsone med oppgjødsla vegetasjon og driftvoll. Mindre areal med eldre ospesuksesjon (verdi B) i lia sør for Hannasteinen.

Lokal ID	Navn	Beskrivelse
37	Stavnes S	For det meste ung skog og for ung til å ta ut som naturtype. Mye osp som på sikt kan gi opphav til eldre ospeskog. God rekruttering av osp som er et viktig treslag for spettefugler.
38	Tadftøya og Ytterøya	Kystlynghei, begge med verdi B, men gjengroende og med behov for skjøtsel. Taftøya beites allerede med sau. Genser mot naturtypelokalitet BN00019679 (grunne strømmer). Denne er ikke revidert innenfor prosjektet, men beskrivelsene er svært kortfattet og mangelfull.
39	Nervika Ø og Notklakken	Ingen naturtyper registrert. Skogen i området er jevnt over ung og ikke naturtyper etter DN13. Sannsynligvis har deler av arealet vært kystlynghei langt tilbake, men arealene er for små, for gjengroede og for lite aktuelle å restaurere til å kartlegges etter DN13, samtidig som gjenveksten er kommet såpass langt at mye av arealene er å regne som skogsmark og ikke lenger som kystlynghei også etter NiN. Om det hadde blitt kartlagt etter Miljødirektoratets instruks hadde kystlyngheiene oppnådd svært redusert tilstand. Noen mindre myrarealer inngår i dalsøkkene. Disse er grøfta og planta. Hytter og flytebrygger i strandsonen.
40	Kuneset Ø	Østre del: Svak lågurtskog, flersjiktet ganske grov og ganske gammel furuskog. Ikke hogd siden 60 tallet, men spredte mosegrodde stubber. Mye hassel, liljekonvall, bjørk og rogn. Lite gammelskogselementer. Vestre del: Ganske grovvokst blåbærfuruskog i øst, ingen gammelskogselementer, fleraldret og ganske ensjiktet. Trær opptil 50 cm dia. I vestre del av vestre område en bekk med svært produktiv skog, svak lågurt-furuskog med høyt løvinnslag, noen grove furulæger, grov hassel og flersjiktet skog. Trolig beitet tidligere. To arealer skilt ut som gammel og rik furuskog (B-verdi). Nedenfor dem en smal stripe med strandeng (NT) ned mot sjøen, og områdene huser slik både betydelig variasjon og en rekke biologiske kvaliteter. De to arealene beskrevet over er skilt av et granplantefelt. Områdene lenger fra sjøen er mindre interessante med gammel innmark og større grad av forstyrrelser.
41	Otnes	En liten inngjerdet frukthage nedenfor steinur. Berglendt, eksponerte bergvegger og steiner. Varmekjært med innslag av eik. Ingen spesielle kvaliteter knyttet til berg. Noen naturtypekvaliteter, men vanskelig å vurdere. Kanskje insektpotensial da det er varmt her. I tillegg forekomster av gjengroende beitemark med svak hevd. Blanding av noen større trær og krattskog. Ser ikke ut til å være gjødslet. Flatt område i vest er lagerplass. Kanskje C verdi, men krever bedret hevd. Ikke registret som naturtypelokalitet, men er å regne som den rødlista naturtypen semi-naturlig eng (VU).
42	Vorpvika	Kun kantsone langs sjøen som har noenlunde intakt natur. Ellers granplantasjer, fuktig gammel beitet løvskog, markbearbeidet jorde, hogstflater. MiS biotop langs i området bortvalgt, trolig løvsuksesjon.

Lokal ID	Navn	Beskrivelse
43	Vikaskaret nord på Valsøya	Noen arealer med nøkkelbiotoper tatt ut og noen valgt bort. Furuskog på lavere boniteter, av varierende dimensjoner og alder, stedvis opp mot 70 cm bhd og 100-150 år. En del furugadd. Andre arealer mer marginale. Ungskog ned mot sjøen i nord. En mindre lokalitet med gammel furuskog (verdi B) er tatt ut i tilknytning til et par MiS-figurer.
44	Slyngsteinen nord for Stokkan	I stor grad ung skog. Ingen naturtyper registrert.
45	Betnbukta	Aktivt marint delta verdi B. Betydelige verdier som rastområde for trekkfugl og i noe grad også standfugl. I tilknytning til vassdrag uten vassdragsregulering.
46	Kalvtrøa	Rik gråorsumpskog verdi C. Tydelig kildepåvirka skog med en del dødved av gråor. Slik skog er viktig som hekkeområde for blant annet spurve- og trostefugler.
47	Oppsalvatnet	Store arealer med marginal yngre (under 150 år) furuskog med få innslag av dødved og gamle trær. Noe eldre skog rundt Tjønnskardhaugen (verdi C), til dels også noe rikere bjørkeskog i sørskråningene ned mot vatnet. Høyereliggende deler med innslag av intermediær boreal hei (VU). Innimellom heiene og i områdene ned mot vatnet inngår en del arealer med for det meste intakte myrer, for det meste fattige til intermediære, men også mindre arealer med kildepåvirka rikere myrtyper. Helt i øst mindre partier som kan se ut som en form for høgmyr (verdi C). Oppsalvatnet er regulert med ca. 2 meter slik at strandsonene er forstyrret.
48	Leitmyra	Kystmyr verdi B (svak). Myra er imidlertid påvirket av helt ferske inngrep i sør, og det er usikkert hvorvidt disse vil gi ytterligere forringelse av myra, avhengig hvor mye disse drenerer. Vanntilførselen fra nord er intakt. Stort sett fattig til intermediær jordvannsmyr med noe nedbørsmyr (NT) mot øst.
49	Svanem	Lite areal ned mot Åelva ved Svanem undersøkt. Elva er viktig bekkedrag med utløp i Åosen, bestand av sjøørret og laks i tillegg til elvemusling (VU). Mindre areal med åpen flomfastmark (NT) (verdi C) og flomskogsmark (VU) (verdi B) registrert.
50	Kervosen	Gammelt kulturlandskap som fremdeles har enkelte verdier i form av mindre arealer med mindre gjengrodd kystlynghei (EN) (verdi C) mot Kervosfjellet. Naturbeitemark (semi-naturlig eng VU) (C-verdi) på deler av innmarka. Hele kulturlandskapet er i gjengroing men med restaureringspotensiale. Rundt Bekkaneset betydelig hyttebygging. Mellom Bekkaneset og Kervosen gammel boreal lauvskog (C-verdi). Genser mot naturtypelokalitet BN00019659 (grunne strømmer). Denne er ikke revidert innenfor prosjektet, men beskrivelsene er svært kortfattet og mangelfull.

Lokal ID	Navn	Beskrivelse
51	Liabøen NØ	Areal delt i ulike teiger, noen med gammelt gjengrodd forsumpa kulturlandskap dominert av selje, noe med yngre (for det meste under 100 år) produksjonsskog med furu og noe er intermediære bakkemyrer tydelig påvirket av grøfting slik at de er uttørka, tuete og dominert av blåtopp. Ingen registrerte naturtyper.
52	Nilshaugen vest på Valsøya	En del kulturpåvirka og forstyrta arealer inkl en vei. Furuskogen opp mot Nilshaugen småvokst og ung med overgang mot krokete knauskog med enkelte eldre trær. Ned mot sjøen arealer med semi-naturlig strandeng (EN) og fragmenter av rik svartorstrandskog (NT) sammen med andre lauvtreslag. Ikke tatt ut som naturtyper pga. små arealer, men en viss verdi blant annet ut fra forekomstene av svartor, som ikke er et vanlig treslag i kommunen. Helt i øst et mindre areal med høyere innslag av svartor registrert som rik svartorsumpskog (VU), en lokalt sjelden naturtype (verdi C).
53	Øygarden	Arealer mot nordvest høyst oppe er ikke undersøkt, se ytterligere beskrivelse i tab. 3. Nedover mot Øygarden dominerer boreale lauvtrær og frisk rik edellauvskog (NT) (verdi C) sammen med granplantefelt. Nærmest bebyggelsen og ned mot Rovatnet i stor grad oppgjødsla enger og forstyrta mark foruten et mindre areal med naturbeitemark (VU) ved Øygarden (verdi B). Også andre mindre flekker med semi-naturlig eng (VU) finnes, men disse er for små eller gjengrodd til å tas ut som naturtyper etter DN13 og restaureringspotensialet er heller dårlig. Helt ned mot Rovatnet mindre arealer med oreskog som er en viktig del av kantvegetasjonen rundt vatnet.
54	Vinjlia	Ung glissen furuskog og furumyrskog med blåtopp og pors preger større arealer. Småbruk helt øverst domineres av sølvbunkeenger med store tuer og få biologiske kvaliteter. Tydelige spor etter jordarbeiding og gjødsling av en slik karakter at arealene regnes som oppdyrka enger og ikke semi-naturlig mark.
55	Saksen	Brukbare kvaliteter knytta til frisk rik edellauvskog (NT) og lågurt-edellauvskog (VU) i forlengelsen av BN00047935 (verdi B). I tillegg rik blandingsskog (verdi B) mot nord, lågurtfuruskog og kalk- og lågurtfuruskog (VU). Til dels grov furu og noe dødved. Del av helhetlig landskap med rike fjordlier mellom Bøfjorden og Halsanaustan. Også mindre lokalitet med naturbeitemark (VU) (verdi C) finnes, men det meste av kulturlandskapet er oppgjødsla. Ned mot sjøen inngår små fragmenter av semi-naturlig eng, ikke egen naturtype. Fint helhetlig kulturlandskap.
56	Blekkahamran/ Låna-ura	Arealer med eldre lavereliggende og til dels rik furuskog (verdi B) inkl. kalk- og lågurtfuruskog (VU) i Blekkahamran. Lenger mot nord mer uthogd, til dels ganske nylig. Ned mot veien (RV65) og på nedsida arealer med frisk rik edellauvskog (NT) (BN00018549 med verdi B). Denne lokaliteten er noe utvidet ovenfor veien etter undersøkelser. Her er det, særlig i veiskjæringa og nedenfor veien innslag av en rekke fremmedarter, jf. eldre beskrivelse.

Under (Tabell 2) følger oversikt over arealer som er tatt ut etter at feltundersøkelsene var igangsatt, men som allerede var naturtypekartlagt.

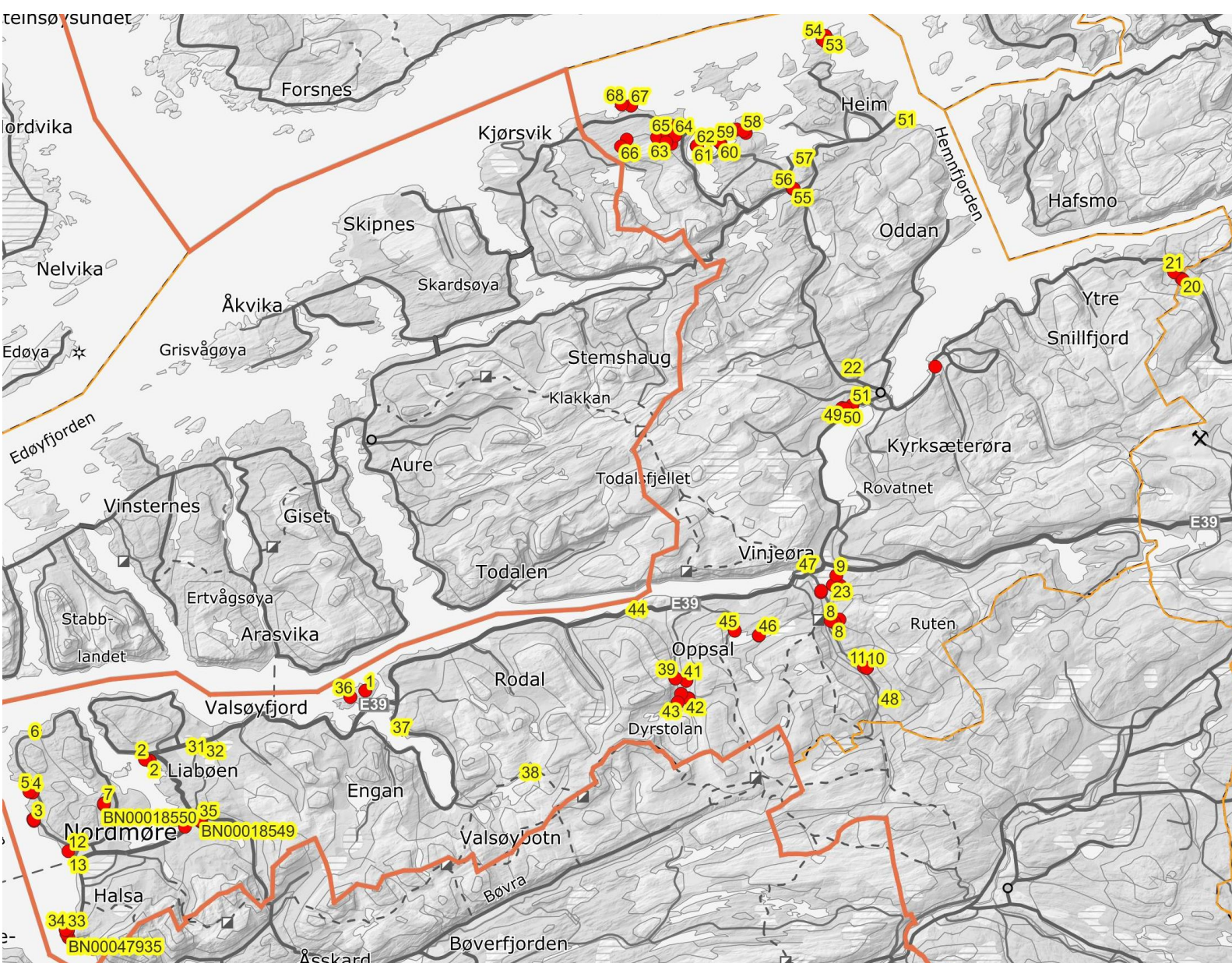
Tabell 2. Allerede kartlagte arealer som ble tatt ut før feltundersøkelsene var ferdige.

Innspill nr.	Navn	Beskrivelse
57	Larsdalen/ Durmålsfjellet/ Rabban	Gammel furuskog (verdi B) med forekomster av eldre furuskog med godt med liggende død ved, for det meste fra orkanen i 1992, men også noe eldre. Sees i sammenheng med nærliggende nøkkelbiotoper.
58	Storvika, Strand	Ingen registrerte naturtyper. Innmark skjøttes med plenslått og later til å ha få biologiske kvaliteter. Furuskogen er beita, trolig med sau. Uten særlig biologiske kvaliteter foruten spredte kvaliteter knytta til boreale lauvtrær.
59	Hønsvika	Furudominerte arealer for det meste ordinær skog. I bratt sørskråning blandingsskog med hassel (rik edellauvskog - NT), osp og grov furu. Samla verdi B. Nede ved sjøen ei mindre slåttemark (CR) som skjøttes med ekstensiv plenslått (verdi B).

Innenfor rammene av prosjektet ble enkelte områder prioritert vekk på grunn av tid og kapasitet. Tabell 3 gir en kortfattet oversikt og vurdering også av disse arealene. Det meste av vurderingene er basert på bruk av flyfoto. Alle disse arealene bør undersøkes for biomangfold før inngrep gjennomføres.

Tabell 3. Områdene som ikke ble undersøkt.

Innspill Nr.	Navn	Beskrivelse
3	Bekkervatnet	Større areal rundt høytliggende vann med potensiale for blant annet boreal hei. Varierende berggrunn gir potensiale for både rike og fattige utforminger av boreal hei samt rikere myrtyper. Ser ut til å være helt uberørt.
10	Fjærlivatnet	Større areal rundt høytliggende vann med potensiale for blant annet boreal hei. Varierende berggrunn gir potensiale for både rike og fattige utforminger av boreal hei og rikere myrtyper. I tillegg flere arealer som ser ut til å være semi-naturlig eng (VU), sannsynligvis naturbeitemark.
18	Renndalen, Straumsneset i Vinjefjorden	Tydelig påvirka arealer i sør rundt bebyggelsen i stor grad vurdert fra vei (E39). Sørskråning som er synlig fra veien med granplantefelt. Potensiale for blant annet rik hasselskog og rike ospesuksesjoner i bratte nordvendte lier ned mot Vinjefjorden. Mulig også noe furuskog. Berggrunnen i øst bestående av gabbro, ellers fattig.
53	Øygarden	Arealer mot nordvest høyest oppe er ikke undersøkt, men er i stor grad dominert av furu og boreale lauvtrær. Et visst potensiale for naturtyper i første rekke knytta til gammel furuskog på toppene (Høgåsen) og boreal lauvskog i nordvendte småkløfter.

Figur 2. Kartet viser plassering av registrerte naturtypelokaliteter. Nr. henviser til nummer på lokalitet i Vedlegg 1 og i tabell 4.

3.2 Naturtyper etter DN-håndbok 13

Det ble innenfor det aktuelle prosjektet registrert 54 nye terrestre naturtypelokaliteter etter DN-Håndbok 13 innenfor de 56 undersøkte områdene. Verdien av lokalitetene fordeler seg på 0 med Svært viktig – A, 37 med verdi Viktig – B og 21 med verdi Lokalt viktig – C.

I tillegg ble tre (3) gamle naturtypelokaliteter på land reinventert og utvidet/endret. Av de naturtypene som er endret, er en lokalitet utvidet til å omfatte et aktivt marint delta (marin naturtype). De to andre omfatter utvidelser av eksisterende edellauvskogslokaliteter. Ut over dette er det registrert en lokalitet med marine naturtyper etter DN-Håndbok 19, en mindre lokalitet med bløtbunnsområder i strandsonen med verdi Lokalt viktig - C. Naturtypene som er registrert spenner over et stort antall ulike

hovedøkosystemer med flest naturtyper knyttet til skog (29) og kulturlandskap (14). De mest tallrike naturtypene er gammel furuskog (14), naturbeitemark (7) og kystmyr (6). Samlet oversikt overplassering av alle registrerte lokaliteter er gitt i Figur 2 og Tabell 4.

Tabell 4. Oversikt over registrerte naturtyper innenfor prosjektet inkludert verdi og areal. ID tilsvarer ID i fig. 3. Innenfor flere av de avgrensede lokalitetene forekommer flere naturtyper etter DN-Håndbok 13. I denne tabellen er det kun hovednaturtype som er oppgitt.

ID	Navn	Naturtype	Verdi
1	Valsøya-Vikaskaret sør	Gammel furuskog	B
2	Kuneset øst	Gammel furuskog	B
3	Haugen vest	Gammel boreal lauvskog	B
4	Klypa øst	Rik barskog	B
5	Klypa	Slåttemark	B
6	Kaldberget	Gammel furuskog	B
7	Utrapet	Gammel furuskog	B
8	Rabban	Gammel furuskog	B
9	Holbekk-Krokan	Flommarksskog	B
10	Kårholtåsen	Slåttemark	B
11	Kårholtåsen nordvest	Gammel furuskog	B
12	Halshagan 53	Store gamle trær	C
13	Røestranda	Bløtbunnsområder i strandsonen	C
20	Høgklumpmyra	Kystmyr	B
21	Småberga Ø	Gammel furuskog	B
22	Klostertyra Ø	Kystmyr	B
23	Skalsbrekkhaugen SV	Gammel furuskog	C
31	Glåmsmyran V	Kystmyr	C
32	Glåmsmyran S	Kystmyr	B
33	Saksneset	Gammel lavlandsblandingsskog	B
34	Saksneset V	Naturbeitemark	C
35	Låna-ura N	Rik barskog	B
36	Nilshaugen NØ	Andre viktige forekomster	C
37	Høgset	Gammel furuskog	C
38	Botnasetra	Naturbeitemark	B
39	Setervatnet NV	Kilde	B

40	Staursetsætra	Naturbeitemark	B
41	Staursetsætra NØ	Gammel furuskog	B
42	Staursetsætra SØ	Gammel furuskog	C
43	Staursetsætra S	Flommarksskog	C
44	Kalvtrøhola	Rik sump- og kildeskog	C
45	Tjønnskardhaugen	Gammel furuskog	C
46	Brannhaugsanden Ø	Kystmyr	C
47	Leitmyra	Kystmyr	B
48	Goråbakkan	Ur og rasmark	C
49	Øygarden NV	Naturbeitemark	B
50	Øygarden N	Rik edellauvskog	C
51	Hannasteinen	Gammel boreal lauvskog	B
52	Kvervosbukta	Gammel boreal lauvskog	C
53	Kvervosen	Naturbeitemark	C
54	Kvervosfjellet	Kystlynghei	C
55	Svanem Ø	Flommarksskog	B
56	Svanem NØ	Åpen flomfastmark	C
57	Åosen V	Gammel boreal lauvskog	C
58	Vågaunet	Rik edellauvskog	B
59	Veøya	Naturbeitemark	B
60	Veøya Ø	Naturbeitemark	B
61	Halsneset	Engpreget erstatningsbiotop	B
62	Halsneset strandeng	Strandeng	B
63	Kråa-Svartdalen	Gammel furuskog	B
64	Bjørklia	Gammel furuskog	C
65	Kvernvatnet Ø	Kystmyr	C
66	Flyddtjønna	Kystmyr	B
67	Taftøya	Kystlynghei	B
68	Ytterøya	Kystlynghei	B
BN00018549	Låna-ura	Rik edellauvskog	B
BN00018550	Betnvågen	Aktivt marint delta	B
BN00047935	Saksneset sør	Rik edellauvskog	B

3.3 Rødlistede naturtyper

Basert på Norsk rødliste for naturtyper (Artsdatabanken 2018b) finnes en lang rekke rødlista naturtyper innenfor de registrerte naturtypene i varierende grad. Hvilke naturtyper dette dreier seg om, fremkommer i de enkelte lokalitetsbeskrivelsene i Vedlegg 1. Naturtypebeskrivelser Blant de mest frekvente kan nevnes kalk- og lågurtfuruskog (VU), strandeng (NT), nedbørsmyr (NT), semi-naturlig strandeng (EN), semi-naturlig eng (VU), slåttemark (CR) og frisk rik edellauvskog (NT).

I tillegg er det innenfor de undersøkte områdene også utfigurert andre arealer med rødlista naturtyper som ikke kvalifiserer som naturtyper etter DN-Håndbok 13. Disse er levert kommunen som et tillegg til denne rapporten. Også her inngår mange av de samme rødlista naturtypene i tillegg til betydelige arealer med boreal hei (VU). Dette er en naturtype som etter DN-Håndbok 13 har vært utfigurert kun i kalkrike områder, noe rødlista for naturtyper ikke tar hensyn til, slik at all boreal hei i dag er regnet som rødlista naturtype uavhengig av kalkinnhold.

Etter NiN er kystlynghei (EN) å regne som kystlynghei inntil et fullt fungerende skogøkosystem med skog i hkl. 5 er oppnådd. Dette er en betydelig endring sammenlignet med tidligere metode for kartlegging av naturtypen i DN-Håndbok 13. Ut fra dette er det grunn til å anta at det kan finnes enkeltarealer som tilfredsstiller definisjonene av kystlynghei innenfor enkelte av de undersøkte områdene. Der disse fremdeles har restaureringspotensial, er de tatt ut som naturtypelokaliteter, og ellers er de omtalt i områdebeskrivelsene i tab. 1-3. Disse arealene er i all hovedsak sterkt gjengrodd med skog i hkl. 4-5, og tilordningen til naturtype er ofte usikker, også om arealene kartlegges etter Miljødirektoratets instruks. Med kartlegging etter denne metodikken ville enkelte arealer med kystlyngheier trolig blitt tatt ut, men disse hadde oppnådd svære redusert tilstand ut fra gjengroingsgrad, noe som er omtalt for de aktuelle undersøkelsesområdene.

3.4 Utvalgte naturtyper

Innenfor det aktuelle prosjektet ble to mindre arealer med slåttemark, begge med verdi Viktig – B, samt at ei hul eik med verdi Lokalt viktig – C registrert. Disse er å regne som utvalgte naturtyper etter Naturmangfoldloven.

3.5 Artsmangfold

Resultat fra feltbefaring viser at det er registrert rundt 450 poster i Artskart i forbindelse med prosjektet. Dette inkluderer en rekke rødlistearter fordelt på kategoriene Sterkt truet (EN) – 3, Sårbar (VU) – 1 og Nær truet (NT) – 11. De fleste av disse er av karplanter og lav i tillegg til noen registreringer av sopp og mer sporadiske registreringer av fugl, hvor sistnevnte ikke ble systematisk registrert. Det kanskje mest interessante er registrering av gjerdesotbeger (NT) knyttet til gammel furu i Vuttudalen. Dette er en art med en klar østlig tendens i Trøndelag. I tillegg er gul pærelav (NT) påvist på rogn i ei nordvendt li på ved Gjengstøa. Arten er knyttet til boreonemoral regnskog.

Av fremmedarter er det registret 8 arter, alle karplanter og alle i kategori Svært høy risiko (SE).

4 Diskusjon

Heim kommune er etter sammenslåingen blitt en stor og svært variert kommune med mange ulike naturtyper og stor bioklimatisk variasjon fra det alpine og høyereliggende i sør og øst til det oseaniske i nord og vest og det varmekjærlige og sørlige i vest og sørvest. Innenfor alle disse miljøene bidrar varierende berggrunn og topografiske forhold også til stor lokal variasjon.

De alpine og høyereliggende arealene huser enda store uberørte områder med få spor etter menneskelige inngrep. Rik berggrunn gir til dels godt utvikla forekomster av høyereliggende rike fjellpartier i tillegg til setergreider og store arealer med boreal hei (VU) rundt setrene. Alt dette ligger i vekslning med ulike former for myrer og store og små tjønner og vann. Høyereliggende skogområder domineres i det store og hele av bjørk og furu, og ofte finnes gammel furu spredt langs høyereliggende rygger og åser. Mange høyereliggende fjellvann og daler er attraktive som hytteområder og presset er stedvis stort. Ved hyttebygging i seterlandskapet bygges hyttene ofte på rygger med boreal hei (VU), en kulturbetinget naturtype som er skapt gjennom avskoging og beiting. Inngrep i slike store sammenhengende naturområder bør vurderes nøye, særlig med tanke på spredt fritidsbebyggelse, hvor bygging av enkelte hytter på et senere tidspunkt kan kreve ytterligere tilrettelegging, blant annet av veier, vann og avløp som har ringvirkninger langt ut over de faktiske inngrepene gjennom karbonutslipp fra myr og fragmentering av leveområder for arealkrevende arter.

De mer oseaniske delene nord og vest i kommunen preges av kystklima med høyere årsnedbør og høyere nedbørsfrekvens. Skogene er i stor grad dominert av furu, men med innslag av betydelige mengder boreale lauvtrær og enkelte forekomster av edellauvskog i sørvendte lier. Her inngår arealer med kystlynghei (EN) på knauser, berg og holmer. Mye av lyngheiene er grodd igjen med skog for lengst, og skjøtsel og restaurering er lite aktuelt. Her ville en kartlegging etter Miljødirektoratets instruks i stor grad gitt opphav til naturtyper med svært redusert tilstand. I enkelte områder finnes imidlertid mer intakte kystlyngheier, blant annet på Røstøya, Soløya og Taftøyan. Enkelte arealer skjøttes fremdeles med beite, og restaureringspotensialet er stedvis godt. De mest intakte områdene er allerede registrert som naturtyper i forbindelse med ulike prosjekter.

Et mildere klima gir i disse delene av kommunen opphav til naturtyper som er gunstige for arter av oseaniske moser og lav. Kanskje særlig interessant er forekomstene av arter knyttet til boreonemoral regnskog (VU), arter som er avhengig av gammel, saktevoksende rogn ikke koloniseres av store bladlaver fra lungeneversamfunnet. Disse artene, og kanskje også flere av artene knyttet til slike miljøer kan trolig påvises flere steder forutsatt at skogen ikke hogges og det gjennomføres treslagsskifte til gran, noe som både er og har vært vanlig i regionen i en lang periode til tross for at mye av kommunen ligger utenfor granas naturlige utbredelsesområde.

Sørover og vestover i kommunen har naturen større likheter med fjordlandskapene på Vestlandet med bratte skogkledte fjordlier mer varmekjær vegetasjon. En rekke arter med høyere krav til jordsmonn og vintertemperatur inngår, blant annet av arter knyttet til edellauvskog, og artsmangfoldet knyttet til en rekke artsgrupper er jevnt over mer variert. Også her er store arealer hogd og tilplanta med gran. Generelt er det høyt hogstpress i slik lavereliggende og høgproduktiv furuskog i regionen, og slik skog, som er en viktig ansvarsnaturtype for Nord-Vestlandet, vil derfor ha behov for ivaretagelse gjennom videre planarbeid.

Mye av kystlinja i kommunen er preget av bratte ller og bergvegger som stuper rett ned i sjøen. Spredt i bukter og viker ligger strandenger og gruntområder, men sammenlignet med mange andre kystkommuner er disse arealene små. De arealene som forekommer blir dermed viktige, blant annet som rasteplass for fugl på trekk og for sjøfugl på næringssøk. Slike arealer er også attraktive for ulike former for utbygginger.

I lavlandet i kommunen inngår større og mindre myrer i varierende grad. Mot nord i kommunen ligger mange av disse litt opp i terrenget, mens en kanskje i særlig grad i gamle Halså kommune samt på Stormyra i gamle Hemne også har innslag av større arealer med lavlandsmyrer. Mange av disse er under hardt press og de arealene som fremdeles er intakte blir derfor svært viktige, blant annet ut fra myrenes økosystemtjenester gjennom blant annet karbonbinding. Det er allerede gjennomført betydelige inngrep og omdisponeringer i disse myrarealene, og ytterligere planer foreligger, blant annet på Stormyra og Glåmsmyran

Undersøkelsene i området ble gjort i en tid på året en kan regne med å fange opp de fleste relevante artsgrupper. Høyt tidspress gjorde imidlertid at ikke alle områder ble undersøkt like grundig, og det er derfor en viss fare for at forekomster av enkeltnaturtyper og arter kan ha blitt oversett. Lang erfaring med kartlegging av naturtyper i kombinasjon med lokalkunnskap og et svært godt samarbeid med lokal forvaltning bidrar likevel til at undersøkelsesområdene er vurdert som tilstrekkelig undersøkt til å gi et representativt bilde av områdene til bruk i videre forvaltning.

Figur 3. Kystlynghei på Kvervosen i ferd med å gro igjen med einer og ungsog. Mye av det gamle lyngheilandskapet i nordre deler av Heim ser slik ut, eller er ende mer gjengrodd med skog, eller har allerede gått over til å skulle defineres som skog etter NiN. Foto: Solfrid Helene Lien Langmo.

5 Referanser

- Artsdatabanken. 2018a. Fremmedartslista 2018. <https://www.artsdatabanken.no/fremmedartslista2018>
- Artsdatabanken. 2018b. Norsk rødliste for Naturtyper 2018. <https://www.artsdatabanken.no/rodlistefornaturtyper>
- Artsdatabanken. 2021. Norsk rødliste for arter 2021. <https://artsdatabanken.no/lister/rodlisteforarter/2021/>
- Artsdatabanken og GBIF Norge. 2023. Artskart - internettportal for artssøk. <https://artskart.artsdatabanken.no/>
- Aune, E. I. 1969. Vegetasjon og flora i Hemne og Snillfjord, Sør-Trøndelag. Blyttia 27:194-202.
- Aune, E. I. 1976. Aune, E.I. 1976. Botaniske undersøkingar i samband med generalplanarbeidet i Hemne kommune Sør-Trøndelag DKNVS-museet, rapport botanisk serie 1976 – 1.
- Aune, E. I. 2002. Kartlegging av biologisk mangfold (naturtyper) i Halså kommune. Fase I: Gjennomgang av "startpakke" - NTNU Vitensk.mus. Bot. Notat 2002-2: 1-15. https://ntnuopen.ntnu.no/ntnu-xmlui/bitstream/handle/11250/272857/306481_FULLTEXT01.pdf?sequence=1&isAllowed=y
- Aune, E. I. 2005. Kartlegging av biologisk mangfold (naturtyper) i Halså kommune. NTNU Vitensk.mus. Rapp. Bot. Ser. 2005-3: 1-31. https://ntnuopen.ntnu.no/ntnu-xmlui/bitstream/handle/11250/271955/123364_FULLTEXT01.pdf?sequence=1&isAllowed=y
- Blindheim, T., Hofton, T.H., Reiso, S. Gaarder, G., Brandrud, T.E., Thylén, A., Blumentrath, S. og Hjermann, D. 2015. Status for edelløvskog i Norge per 2014. Oppsummering av nasjonale kartlegginger av naturtypen 2009-2014. BioFokus-rapport 2015-5. ISBN 978-82-8209-415-3. Stiftelsen BioFokus. Oslo. <http://lager.biofokus.no/biofokus-rapport/biofokusrapport2015-5.pdf>
- Bratli, H., Halvorsen, R., Bryn, A., et al. 2019. Beskrivelse av kartleggingsenheter i målestokk 1:5000 etter NiN (2.2.0). Utgave 1, kartleggingsveileder nr 4, Artsdatabanken, Trondheim. https://www.artsdatabanken.no/Files/29653/Beskrivelser_av_kartleggingsenheter_m_lestokk_1_5000.pdf
- Direktoratet for Naturforvaltning. 2007a. Kartlegging av naturtyper - verdisetting av biologisk mangfold. DN-håndbok 13. 2. utgave 2006 (oppdatert 2007). DN-håndbok 13. https://www.miljodirektoratet.no/globalassets/publikasjoner/dirnat2/attachment/54/handbok-13-080408_low.pdf
- Direktoratet for naturforvaltning 2007b. Kartlegging av marint biologisk mangfold. DN Håndbok 19-2001. Revidert 2007. 51 s. https://www.miljodirektoratet.no/globalassets/publikasjoner/dirnat2/attachment/69/handbok-19-2001rev-2007_marin_net.pdf
- Halvorsen, R., Bryn, A., Erikstad, L., et al. 2015. Natur i Norge - NiN. Versjon 2. <https://www.artsdatabanken.no/NiN>
- Holtan, D. 2012. Holtan, D. 2012. Supplerende naturtypekartlegging i Hemne kommune. Miljøfaglig Utredning, rapport 2012: 22. ISBN 978-82-8138-588-7. https://www.statsforvalteren.no/siteassets/utgatt/fm-sor-trondelag/dokument-fmst/miljo-og-klima/naturtypekartlegging/rapport-fra-naturtypekartlegging-hemne_2011_mfu.pdf
- Langmo, S. H. L. 2023. Naturtyper på Glåmsmyra i Heim kommune. Vurdering av potensiale og videre behov for undersøkelser. Biofokus rapport 2023-016. Stiftelsen Biofokus. Oslo. <http://lager.biofokus.no/biofokus-rapport/biofokusrapport2023-016>
- Miljødirektoratet. 2015. Veileder for kartlegging, verdisetting og forvaltning av naturtyper på land og i ferskvann, s.38. <https://www.miljodirektoratet.no/ansvarsomrader/overvaking-arealplanlegging/naturkartlegging/myndigheter/kartlegging-av-naturtyper-pa-land/hvordan-kartlegges-naturtyper/>
- Miljødirektoratet. 2023. Naturbase. <http://kart.naturbase.no/>
- Moen, A. 1998. Nasjonalatlas for Norge. Vegetasjon. Statens Kartverk, Hønefoss.
- NGU. 2023a. Interaktivt berggrunnskart fra Norges geologiske undersøkelser sin digitale karttjeneste. <https://geo.ngu.no/kart/berggrunn>
- NGU. 2023b. Interaktivt løsmassekart fra Norges geologiske undersøkelser sin digitale karttjeneste. <https://geo.ngu.no/kart/losmasse>

Vedlegg 1. Naturtypebeskrivelser

Endrede lokaliteter

Under følger en oversikt over lokaliteter som har fått endret avgrensning og oppdatert beskrivelse.

Nr.: BN00047935 (Saksneset sør) - Verdi: B

Innledning

Lokalitetsbeskrivelse innlagt av GGA den 10.02.2008, basert på eget feltarbeid samme dag. Lokaliteten er noe utvidet mot nord og beskrivelsen noe oppdatert av Solfrid Helene Lien Langmo i forbindelse med kartlegging og feltarbeid 07.09.2022 i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel og på oppdrag for Heim kommune.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger et par kilometer sør for Halså, i ei vest til sørvestvendt fjordli. Berggrunnen er overveiende fattig.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Det er snakk om ei bratt fjordli, med litt mindre rasmark, samt en del mer grunnlendt og småkupert knauser og småkløfter. En del mindre bergvegger forekommer, samt at det stuper til dels bratt ned i sjøen. Boreale treslag dominerer, men stedvis er det mye hassel, samt at også alm (EN) opptrer sparsomt. Vegetasjonstypene varierer noe, men det er mye lågurtskog og blåbærskog. Stedvis er det også innslag av storbregnepreget vegetasjon, samt overganger mot bærlyng- og røsslyngfuruskog.

Artsmangfold

Boreale treslag som bjørk, osp og selje dominerer i tresjiktet. I tillegg finnes bl.a. hegg og rogn, samt en god del hassel og et par almetrær (2 på MQ 6059 8917 og ett på MQ 6067 8942). Feltsjiktet virker ikke særlig rikt, og av varmekjære arter ble bare litt myse sett. På bergvegger og trestammer opptrer lungenever-samfunnet, lokalt ganske godt utviklet. I ei kløft forekom det bl.a. en del sølvnever på berg, og for øvrig ble arter som kystnever og puteugle sett. I tillegg er det innslag av enkelte kravfulle skorpelav på hassel, inkludert hasselrurlav (NT), trolig vanlig rurlav og sølvpærelav. På en morken ospelåg ble vedalgekølle (NT) funnet. Tillegg 2022: Også nordover utenfor opprinnelig lokalitet fortsetter de samme vegetasjonstypene med gode innslag av hassel og lågurtskog i søkkene. Sølvnever ble påvist flere steder på berg og sanikel ble i tillegg til myse observert flere steder i feltsjiktet. Det er et visst potensiale for flere krevende arter av skorpelav knyttet til hassel. I tillegg er det brukbart potensiale for krevende arter av mykorrhiza-sopp knyttet til hassel.

Bruk, tilstand og påvirkning

I 2022 har lokaliteten har få spor av nyere menneskelige påvirkninger. Det er grunn til å tro at innslaget av furu delvis kan ha vært høyere tidligere, da en del furustubber ble observert. Arealene øst for husene på Saksneset bærer delvis preg av tidligere kulturpåvirkning i form av beite.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten er en del av et større sammenhengende areal med rike skogtyper mellom Saksneset og Bøfjorden.

Skjøtsel og hensyn

Det er ingen kvaliteter i lokaliteten som er avhengig av skjøtsel for å fremmes.

Verdibegrunnelse

Lokaliteten får verdi viktig - B. Miljøet kan ikke betegnes som spesielt godt utviklet, men flere kravfulle og dels rødlistede arter opptrer, samt at lokaliteten er middels stor. Verdivurderingen videreføres også etter utvidelsene i 2022.

Nr.: BN00018549 (Låna-ura) - Verdi: B

Innledning

Opprinnelig lokalitetsbeskrivelse er basert på kartlegging av biologisk mangfold (naturtyper) i Halså kommune og utarbeidet av Egil Ingvar Aune, NTNU. Senere også besøkt av Dan-Inge Øien, NTNU. Den er videre omarbeidet til og oppdatert etter ny beskrivelsesmal og nye rødlistet arter (2021) og naturtyper (2018), samt ny fremmedartsliste (2018) den 01.02.2023. Arbeidet er gjennomført av Solfrid Helene Lien Langmo, Biofokus i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel i Heim kommune. Feltarbeid ble gjennomført 07.09.2022. Lokaliteten er etter undersøkelsene i 2022 utvidet noe nordover og vestover ovenfor RV65.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Låna-ura ("lån(a)-ola") dvs. den skogkledde ura mellom rv. 65 og dyrkamarka N for Betnelva har rik, kulturpåvirket edellauvskog. Tilsvarende vegetasjon fins også ovafor veien og er tatt med i lokaliteten.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Vegetasjonstypen er ei "fjordutforming" av alm-lindeskog med bl.a. hassel, alm og spisslønn i tresjiktet (*Corylus avellana*, *Ulmus glabra*, *Acer platanoides*). Den siste er trulig kommet inn med frø fra hagen på Blekkan, ca. 300 m lenger øst. Det samme gjelder også platanlønn (*A. pseudoplatanus*). Lokalt domineres av lågurtskog (T4-3), med innslag av bærlyng-lågurtskog (T4-7) og høgstaude-skog (T4-18). Disse regnes med edellauvtredominans hhv. under de rødlista naturtypene frisk rik edellauvskog (NT), lågurt-edellauvskog (VU) og høgstaude-edellauvskog (VU). Sistnevnte opptrer på små arealer da høgstaude-skogen i større grad domineres av gråor. Da ikke hele lokaliteten er undersøkt grundig i 2022, er det ikke gjort forsøk på å vurdere fordeling mellom grunntypene.

Artsmangfold

Feltsjiktet er artsrikt med bl.a. ramsløk (NT), trollurt, liljekonvall, ormetelg, myske, stankstorkenebb, kratthumleblom, krattnodnegras, haremat, skogsalat, lundrapp, brunrot, skogsvinerot og kratthiol (*Allium ursinum*, *Circaea alpina*, *Convallaria majalis*, *Dryopteris filix-mas*, *Galium odoratum*, *Geranium robertianum*, *Geum urbanum*, *Holcus mollis*, *Lapsana communis*, *Mycelis muralis*, *Poa nemoralis*, *Scrophularia nodosa*, *Stachys sylvatica*, *Viola mirabilis*). Lengst sørøst i lokaliteten er det også høge, rettstamma gråortre (*Alnus incana*), mer høgstaude og våtere jordsmonn slik at vegetasjonen går mer mot gråor-almeskog og/eller gråor-heggeskog.

Bruk, tilstand og påvirkning

Det kraftigste inngrepet i lokaliteten er riksvei 65 som skjærer gjennom den øvre delen, men det er også mange andre spor etter kulturlandskap. På skrå gjennom lia går en gammel gjenrodd "kjerrevei". Lengst i sørvest er det spor etter en overgrodd hage, og her er det også en grøftetrase med ei eller annen form for vassledning. Det vart også observert en del stubber etter vedhogst. Rester av et nettingjerde vitner om tidligere beite. Enkelte steder var også noe skrot, bl.a. en gammel sykkel. Lokaliteten inneholder mange kulturspredde arter: spisslønn, platanlønn (SE), småhjerte (LO), amerikamjølke (SE), kjempespringfrø (SE), europalerk, dyrka eple og bjarkøyspirea (LO) (*Acer platanoides*, *A. pseudoplatanus*, *Dicentra formosa*, *Epilobium watsonii*, *Impatiens glandulifera*, *Larix decidua*, *Malus x domestica*, *Spiraea chamaedryfolia*). Denne lista omfatter både innførte ugras, lokalt frøspredde hageplanter og planta (gjenstående) arter. Trass i alle påvirkningene er Låna-ura klart en verdifull lokalitet som kan se ut til å utvikle seg mot en "naturskog" med mye alm, se også merknadene under "Skjøtsel og hensyn". Nærheten til skole, gjør at den bør ha interesse også i lokal undervisningssammenheng. Tillegg 2022: Europalerk har i det siste spredd seg langs kanten av veiskjæringa langs RV65. Arten er ikke lenger regnet som en fremmedart, men kan likevel fortrenge stedegent arts mangfold. Lokaliteten har forekomster av en del dødved av blant annet hassel og alm, for det meste av små dimensjoner inkl. greiner av alm.

Fremmede arter

Se liste under Bruk, tilstand og påvirkning.

Del av helhetlig landskap

Det ligger få tilsvarende lokaliteter rundt Betna, men en lang rekke slike i denne delen av Heim kommune, slik at den til en viss grad er en del av et nettverk av slike lokaliteter.

Skjøtsel og hensyn

Her er det neppe noen grunn til å forsøke å restaurere deler av det gamle kulturlandskapet. Det biologiske mangfoldet bør forvaltes ved å la skogen utvikle seg fritt mot "naturlig" edellauvskog, sjøl om det på lang sikt kan bety at noen "kulturarter" går ut. Om det skulle være ønskelig behøver ikke forsiktig vedhogst være til skade. Det kan være til fordel for hasselen og andre lyselkende arter. Men en relativt stor del av lauvtree, spesielt alm, bør i så fall defineres som "evighetstre". Ved eventuelle utbedringer av rv. 65, bør det tas spesielle hensyn.

Verdibegrunnelse

Lokaliteten manglet tidligere verdivurdering, slik at denne er utarbeidet etter feltarbeidet i 2022. Etter utkast til faktaark for rik edellauvskog fra høsten 2014 oppnår lokaliteten høy vekt på areal (godt over 10 daa også om en ser bort fra veien). Videre oppnår den middels vekt for rødlistearter og arts mangfold ut fra potensiale for rødlistearter ut over de registrerte, kanskje i særlig grad knyttet til hassel (inkl. mykorrhiza-sopp) og alm, samt brukbare forekomster av edellauvskogsarter. Den oppnår middels vekt på resterende parametre (sjeldne og trua naturtyper, påvirkning, habitat-kvalitet og fremmedarter) ut fra gode forekomster av rødlista naturtyper, har gode habitatkvaliteter, er moderat intakt og har forekomst av flere fremmede arter. Samlet sett oppnår lokaliteten verdien Viktig - B.

Nr.: BN00018550 (Betnvågen) - Verdi: B

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo og Terje Blindheim, begge Biofokus 10.02.2023 basert på undersøkelser 01.09.2022, samt en lang rekke andre observasjoner av området i ulike anledninger, og i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på oppdrag for Heim kommune. Lokaliteten er fra tidligere registrert som skrotemark med verdi Lokalt viktig – C i 2002 (Aune, 2004). Kvalitetene er imidlertid begrenset da den har gjennomgått betydelige forandringer, og tilgrensende deltaområde er derfor inkludert i en ny og betydelig større naturtype, mens tidligere naturtype i stor grad er utelatt. Tidligere beskrivelse er i svært liten grad videreført. Metodikk for beskrivelse og verdisetting er basert på utkast til reviderte faktaark for DN-Håndbok 13 fra 2014. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmedarter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten omfatter utløpet av Betnelva med tilhørende delta i Betnavågen innerst i Skålvikfjorden i Heim kommune. Den består av større partier med mudderflater, bløtbunnsområder i strandsonen og forstrender, strandenger og saltpåvirka helofyttsummer langs kantene. Den er for det meste avgrensa av innmark, veier og fyllinger. Berggrunnen i elvas nedslagsfelt varierer mellom gneis og glimmerskifer, mens løsmassene rundt utløpet for det meste består av morenemasser og elveavsetninger. Moen (1998) plasserer lokaliteten i sørboreal vegetasjonssone (SB), på grensen til boreonemoral sone (BN) og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er registrert som et aktivt marint delta (G07) uten videre utforminger da naturtypen er beskrevet som et natursystemkompleks etter NiN 2. Den dominerende hovedtypen innenfor lokaliteten er eufotisk marin sedimentbunn (M4) med varierende innslag av finmateriale (alt fra mudder og finsand til grus og steinbunn inngår). I tillegg finnes innslag av helofytt-saltvannsump (M8), beskyttede driftvoller (T24-C-2) og semi-naturlig strandeng (T33). Strandengene domineres i stor grad av nedre semi-naturlige strandenger (T33-C-1), og finnes som belter langs kantene inn i bukta. I tillegg inngår arealer med forstrender med varierende vegetasjonsdekning her.

Artsmangfold

Partier med nedre semi-naturlig strandeng er dominert av arter som strandkjempe, saltbendel, fjæresauløk, taresaltgras, saltsiv og fjørekoll. I øvre semi-naturlig strandeng finnes blant annet mye strandkjeks, rødsvingel, småengkall, fjellblom, tiriltunge, vendelrot og mjødukt. Eventuell vegetasjon ute på strandflatene er ikke videre undersøkt. Mindre tilgrensende partier domineres også av gråor. I det tidligere undersøkte området med skrotemark inngår en kantsone med trær ned mot vannet i tillegg til arter som rødskløver, hvitkløver, tiriltunge, hundegras og hundekjeks. Ifølge sentrale registre skal det finnes både (NT) laks, sjøørret og ål (EN) i vassdraget. Det er gjort et stort antall registreringer av fugl her over en lengre periode, og blant annet er arter som svartand (VU), stjerntand (VU), makrellterne (EN), gråmåke (VU), hettemåke (CR), tjeld (NT), ærfugl (VU), småspove (NT), storspove (VU), brushane (VU) og fiskemåke (VU). Det er også grunn til å tro at området har verdi som oppholdssted for ande- og vadefugler, samt at det er viktig som rasteplass for fugler på trekk.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten er trolig tidligere beitet, men er i dag uten noen former for skjøtsel. Tilgrensende arealer er i stor grad dyrka opp eller fylt ut, men strandenger forekommer likevel i belter langs kantene, kanskje særlig langs sørsida hvor de strekker seg et stykke utover langs fjorden. Selve strandflatene ser ut over dette er i stor grad intakte foruten en molo nord for bukta lengst ut der det blir dypere. Mye av elva er intakt, men forbygging og fyllinger forekommer i nedre deler langs veier og innmark. Vassdraget er ellers ikke regulert i form av vannkraftutbygging.

Fremmede arter

Ingen ute i selve deltaet, men hagelupin (SE) og platanlønn (SE) finnes på i fyllinga helt innerst i bukta.

Del av helhetlig landskap

Heim kommune har en lang rekke større og mindre elveoser, samt at både Skålvikfjorden og andre nærliggende fjordsystemer har en del arealer av strandenger. Mange av lokalitetene er imidlertid små.

Skjøtsel og hensyn

En bør i størst mulig grad sikre at elveosen ikke endres som naturtype. Dette inkluderer blant annet ytterligere større kraftutbygginger i vassdraget, utfylling eller massedeposering. Grusuttak fra området bør heller ikke skje. Videre bør moloen ytterst ikke utvides da dette kan endre strømforholdene i bukta, samt at en bør vise stor aktsomhet ved eventuelle utbedringer av eksisterende vei slik at eventuelle inngrep i minst mulig grad berører lokaliteten inkludert strandenger og andre kantsoner. Om eks rynkerose (SE), eller andre fremmede arter i høye kategorier skulle etablere seg her, bør slike bekjempes. Dette gjelder også de artene som er registrert i tilgrensende arealer.

Verdibegrunnelse

Etter faktaark for aktivt marint delta fra juli 2015 oppnår lokaliteten middels til høy vekt for parameteren tilstand ut fra at prosessene ute på selve deltaet for det meste er intakte. At elva er forbygd, samt at det er gjort inngrep i form av fyllinger i deler av lokaliteten, er likevel med å trekke ned. Den oppnår ellers middels vekt på avgrensning ut fra at den er relativt klart avgrenset i forhold til omgivelsene. I tillegg oppnår den lav til middels vekt på objektinnhold ut fra forekomster av semi-naturlig strandeng og mindre forekomster av helofytt-saltvannsump. At det ikke er registrert rødlistede arter, er med å trekke ned, men en kan ikke utelukke at slike finnes, og potensialet er til stede for mange artsgrupper knyttet til både marine, limniske og terrestriske systemer. Også områdets verdier for fugl er med å trekke noe opp. Ellers oppnår den middels til lav vekt på verdifullt landskap, i og med at mye av områdene innover i dalen er utnyttet jordbruk. At den ligger i et fjordsystem med andre mindre arealer med strandenger og mudderflater er imidlertid med å trekke noe opp. Samlet sett vurderes lokaliteten å ha verdien Viktig – B.

Nye lokaliteter (marine)

Under følger oversikt over nyregistrerte marine lokaliteter

Nr.: 13 (Røestrand) - Verdi: C

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo og Terje Blindheim, begge Biofokus 09.02.2023 basert på undersøkelser 31.08.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på oppdrag for Heim kommune. Det ligger en lang rekke registreringer i Artskart her fra tidligere, i første rekke av fugl, men også av karplanter knytta til strandområdene, samt noen få registreringer av bløtdyr og alger. Metodikk for beskrivelse av utforminger og verdisetting er basert på revidert utgave av DN-Håndbok 19 fra 2007, men oppbygging av lokalitetsbeskrivelsen er i tråd med nyere krav fra Miljødirektoratet. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmedarter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten består av et strandområde langs Røestrand like sør for ferjekaia på Halså i Heim kommune. Denne ligger beskytta mot de verste bølgene av moloen ved ferjekaia. Også mot sør ligger en molo i tilknytning til et småbåtanlegg. Området består av ei langgrunn strand med flate sandbanker før det går bratt ned i fjorden ved utløpet av bukta. Berggrunnen i området er av varierende rikhet, men er av mindre betydning da den ligger under massive marine avsetninger. I tillegg inngår også partier med elveavsetninger. Lokaliteten er avgrenset av veier og dyrkamark mot øst, samt de nevnte moloene. Flere mindre bekker renner ut i bukta, noen mer intakte mens andre er avløp fra dreneringsgrøfter fra dyrkamarka mot øst. Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone og i klart oseaanisk vegetasjonsseksjon.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som bløtbunnsområder i strandsonen av utformingen bølgepåvirkede strender av ren sand (I0801) (50%). De mest bølgeeksponerte arealene ligger nærmest land. I tillegg inngår også arealer med mudderblandet sand med skjell og sandmark (I0802) (50%) lenger ut fra strandlinja.

Artsmangfold

Lokaliteten er dominert av store åpne sandflater med noe grovere substrat nærmest land. Vanlige brunalger som sauetang, grisetang og blæretang finnes festet til steiner som ligger spredt på sjøbunnen. Innimellom på finere sand ser en tydelige spor etter sandmark, med store tuer i sandflatene. Det marine arts mangfoldet knytta til sandflatene er i svært liten grad undersøkt. Langs land er mye av tilgrensende arealer forstyrret, men mindre områder med strandeng og driftvoller finnes fremdeles. Her er arter som strandrug, enghestehavre, strandkryp, saltsiv og fjæresauløk registrert. Området er ellers viktig for fugl, både som rastområde på trekk og som areal for næringssøk. Arter som hettemåke (CR), krykkje (EN), makrellterne (EN), storspove (EN), fiskemåke (VU), gråmåke (VU), brushane (VU), ærfugl (VU) og tjeld (NT) er registrert her seinere enn i 2020, og stort sett alle beskrevet som næringssøkende. I tillegg er storspove registrert som stasjonær på tilgrensende arealer. Det ligger også nyere registreringer av svartrødstjert og svartstrupe (begge EN, og begge trolig observert på trekk) fra området sammen med en lang rekke andre noe eldre og nyere registreringer av for eksempel polarmåke, storskarv (NT) og svartand (VU). Knyttet til strandsonene er blant annet grønnefink (VU), stær (NT) og gråspurv (NT) registrert (Kilde: Artskart). Flere av disse artene er også egenhendig observert i forbindelse med feltarbeid i kommunen sammen med grønnefink (ca. 50 stk.) observert rastende i området i forbindelse med feltarbeidet. Det er ut fra dette, samt lokalitetenes beliggenhet og utforming grunn til å tro at et stort antall sjøfugl og våtmarkstilknyttede fugl kan benytte arealet til næringssøk og som rastområde på trekk.

Bruk, tilstand og påvirkning

Området er som nevnt påvirket av ulike menneskelige inngrep langs kantene, og i særlig grad ulike former for utfylling, mens selve strandflatene i stor grad ser ut til å være intakte.

Fremmede arter

Ingen registrerte ute på strandflatene, men tilgrensende kantsoner huser flere forekomster av kjempespringfrø (SE).

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten er et av få bløtbunnsområder langs Halsafjorden i denne delen av kommunen. Den bør likevel sees som en del av et større økologisk nettverk av tilsvarende naturtyper sammen med Reitvågen og Betnbukta innerst i Skålvikfjorden litt lenger øst. Dette ut fra at områdene mellom dem består av lavtliggende jordbruks- og våtmarksarealer inkludert Rødmyra naturreservat. Strandengene i Reitvågen er verna.

Skjøtsel og hensyn

Lokaliteten er avhengig av fortsatt avrenning fra bekkene som renner ut her, samtidig som avrenning fra jordbruket bør unngås i størst mulig grad, noe som blant annet kan sikres gjennom etablering av en noe bredere kantsone mellom jordbruksjorda og fjæra enn det som er tilfelle i dag. Videre bør en unngå ytterligere utfyllinger i sjø. Langs kantsonene kan flere trær og busker settes igjen med tanke på skjul og ly for fugl.

Verdibegrunnelse

Etter faktaark for bløtbunnsområder i strandsonen fra 2007 vurderes verdien til Lokalt viktig - C om en vurderer areal isolert sett. Det er likevel grunn til å legge vekt på områdets verdi for som areal for våtmarkstilknyttede fugl og sjøfugl, både i forbindelse med trekk og resten av året. Ut fra at forekomstene av lignende arealer langs ytre deler av Halsafjorden er få, samt at mange lignende strender og deltaområder i nærheten i betydelig grad er påvirket av utfylling og utfylling ligger verdien svært tett opp til B-verdi.

Nye lokaliteter (terrestriske)

Under følger oversikt over nyregistrerte terrestre naturtyper

Nr.: 1 (Valsøya-Vikaskaret sør) - Verdi: B

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo og Terje Blindheim, begge Biofokus 09.02.2023 basert på undersøkelser 30.08.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på oppdrag for Heim kommune. Det later ikke til at lokaliteten er undersøkt tidligere. Metodikk for beskrivelse og verdisetting er basert på utkast til reviderte faktaark for DN-Håndbok 13 fra 2014. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmedarter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten består av furudominert skog i et liten nordvendt dalsøkk sørvest av Vikaskaret på Valsøya i Heim kommune. Knyttet til dalsøkket forekommer mindre bergvegger, dominerende helningsretning er mot nord. Lokaliteten er avgrenset av mer hogstpåvirkta og til dels yngre skog. Berggrunnen er overveiende fattig og løsmassene er dominert av tynne morenematerialer med overgang mot tynner humusdekke i høyere liggende deler. Området ligger i sørboreal vegetasjonssone og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som naturtypen gammel furuskog av utformingen gammel kystfuruskog (100%). Den domineres i stor grad av fattige grunntyper og i stor grad bærlyngskog (T4-5) på knausene og blåbærskog (T4-1) nede i søkket.

Artsmangfold

Tresjiktet domineres av furu med økende innslag av bjørk og rogn. I feltsjiktet dominerer lyng det meste av arealet. I busksjiktet inngår spredt med einer. Av rødlistearter er gubbeskjegg (NT) registrert på furugadd. Av vedboende sopp er bare enkelte vanlige arter påvist, men det er et visst potensiale for slike, kanskje særlig på litt lengre sikt. Knyttet til boreale lauvtrær forekommer lungeneversamfunnet spredt med arter som lungenever og skrubbenever. Spor i terrenget tilsier også at området er viktig som oppholds- og trekkområde for hjort.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten er påvirket av eldre dimensjonshogster og en del eldre stubber er synlige. Den har ingen synlige spor etter nyere menneskelige inngrep. Trærne er for det meste mellom 100 og 250 år. Særlig nede i dalsøkket finnes en del liggende død ved, for det meste etter vindfall. Også en god del furugadd forekommer i det meste av lokaliteten.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Gammel furuskog finnes spredt til vanlig i denne delen av kommunen, men mye av denne ligger høyere oppe i terrenget, og arealer med lavereliggende gammelskog er mindre vanlig og har vært gjenstand for omfattende hogst over lang tid. Den bør sees i sammenheng med et par tilgrensende nøkkelbiotoper med stående død ved like øst for lokaliteten.

Skjøtsel og hensyn

Det er ingen kvaliteter i lokaliteten som er avhengig av skjøtsel for å fremmes

Verdibegrunnelse

Etter utkast til faktaark for gammel furuskog fra 2014 oppnår lokaliteten lav vekt på areal (litt under 10 daa), lav vekt på artsamangfold da få rødlistearter er registrert, men det finnes et visst potensiale for slike arter fra flere artsgrupper. Til sist oppnår den lav til middels vekt på tilstand da eldre skog opp mot 250 år inngår, og innslaget av dødved er brukbart. Om den samtidig sees i sammenheng med tilgrensende nøkkelbiotoper mot øst, vurderes verdien samlet sett til Viktig - B. Verdien vil kunne styrkes gjennom videre utvikling av skogdynamikken og påvisning av rødlistearter.

Nr.: 2 (Kuneset øst) - Verdi: B

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo og Terje Blindheim, begge Biofokus 09.02.2023 basert på undersøkelser 30.08.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på oppdrag for Heim kommune. Det later ikke til at lokaliteten er undersøkt tidligere. Metodikk for beskrivelse og verdisetting er basert på utkast til reviderte faktaark for DN-Håndbok 13 fra 2014. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmedarter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten består av furudominert skog i ei sørvendt li helt ned mot sjøen ved Kuneset mellom Vågland og Liabø i Heim kommune. Den er for det meste jevnt hellende med en svak forsenkning med bekk helt mot nordvest. Lokaliteten er avgrenset av mer uthogd skog, granplantefelt og av strandenger ned mot sjøen. Den består av to mindre del-lokaliteter. Berggrunnen består av glimmerskifer og løsmassene av tykke morenematerialer. Området ligger i boreonemoral vegetasjonssone og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som naturtypen gammel furuskog av utformingen gammel kystfuruskog (100%). Lenger vest har lavere innslag av gammelskogselementer samt at den jevnt over er rikere, kanskje særlig i tiknytning til bekken, og områdene er derfor i tillegg er å regne som rik barskog av utformingen lågurtfuruskog (20%). Lokaliteten domineres i stor grad av svak lågurtskog (T4-2) med innslag av bærlyngskog (T4-5) og blåbærskog (T4-1) i deler av det vestre delområdet.

Artsmangfold

Tresjiktet domineres av furu med til dels høyt innslag av boreale lauvtrær og i partier også noe hassel. I feltsjiktet dominerer lyng det meste av arealet sammen med arter som liljekonvall, teiebær, legeberonika og tepperot. Ingen rødlistearter er registrert, men det er trolig et visst potensiale for slike fra flere artsgrupper. Knyttet til boreale lauvtrær forekommer lungeneversamfunnet spredt med arter som lungenever og skrubbenever. Spor i terrenget tilsier også at området er viktig som oppholds- og trekkområde for hjort.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten er påvirket av eldre dimensjonshogster og en del eldre stubber er synlige. Den har ingen synlige spor etter nyere menneskelige inngrep. En del av furua er likevel grov, opp til 50 cm bhd. Det samme gjelder for furu-dødveden. Den domineres av fleraldra skog med varierende sjiktning. Trærne er for det meste mellom 100 og 150 år. Læger av furu inngår spredt, og for det meste er disse av nyere dato. Også sparsomt med furugadd inngår. Det er ut fra lokaliseringen grunn til å tro at områdene tidligere har vært beita, og rester etter slik påvirkning er fremdeles synlig i deler av lokaliteten.

Fremmede arter

Platanlønn (se) er registrert sparsomt mot øst.

Del av helhetlig landskap

Gammel furuskog og rikere furuskog finnes spredt til vanlig i denne delen av kommunen, men mye av denne ligger høyere oppe i terrenget, og arealer med lavereliggende rik gammelskog er mindre vanlig og har vært gjenstand for omfattende hogst over lang tid slik at gjenværende arealer er viktige. Lokalitetens nærhet til andre rike skogarealer er med å gjøre den til en del av et større nettverk av rike, solvarme skogtyper. Også overgangen direkte fra rik furuskog til fjæresone med tilhørende fragmenter av strandenger er interessant.

Skjøtsel og hensyn

Det er ingen kvaliteter i lokaliteten som er avhengig av skjøtsel for å fremmes

Verdibegrunnelse

Etter utkast til faktaark for gammel furuskog fra 2014 oppnår lokaliteten lav vekt på areal (under 10 daa gammel furuskog), lav til middels vekt på artsamangfold da få rødlistearter er registrert, men det finnes et visst potensiale for slike arter fra flere artsgrupper inkludert vedboende og markboende sopp og insekter av ulike slag. Til sist oppnår den lav til middels vekt på tilstand da eldre skog opp mot 200 år inngår, og det er noe innslag av dødved. Om en samtidig tar lokaliseringen nær sjøen, forekomstene av høgproduktive furuskogstyper og det presset slike arealer er under i betraktning sammen med forekomster av gammel og grov hassel og osp, oppnår lokaliteten samlet sett verdien Viktig - B. Verdien er trolig svak, men vil kunne styrkes gjennom videre utvikling av skogdynamikken og påvisning av rødlistearter.

Nr.: 3 (Haugen vest) - Verdi: B

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo og Terje Blindheim, begge Biofokus 09.02.2023 basert på undersøkelser 31.08.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på oppdrag for Heim kommune. Det later ikke til at lokaliteten er undersøkt tidligere. Metodikk for beskrivelse og verdisetting er basert på utkast til reviderte faktaark for DN-Håndbok 13 fra 2014. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmedarter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten er sammensatt av hasseldominert skog i sør og en blanding av osp- og furuskog innenfor denne mot nord. Lokaliteten ligger helt ned mot Halsafjorden ved Åkvika i Heim kommune. Berggrunnen er overveiende fattig, og løsmassene tynne og usammenhengende. Gunstig lokalklima gir likevel grunnlag for forekomster av edellauvskog. De øvre delene av liene er bratte, med knauser, søkk og små bergvegger, mens de nedre delene er mer jevnt hellende. Lokaliteten avgrenses i stor grad av mer bardominert skog med færre kvaliteter. Området ligger i boreonemoral vegetasjonssone og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som gammel boreal lauvskog av utformingen gammelt ospenholt (50%), som vokser helt i mosaikk med furu nord og vest i lokaliteten. I de brattere sørvendte bergene er det rik edellauvskog av utformingen lågurt-hasselkratt (25%) og gammel kystfuruskog (25%). Mye av edelløvslogen i sør har mye rike grunntyper, etter NiN å regne som lågurtskog (T4-3) og svak lågurtskog (T4-2), mens de furu- og ospedominerte arealene har fattigere grunntyper som blåbærskog (T4-1) og bærlyngskog (T4-5) i øvre deler. De delene som ligger på lågurtmark som domineres av hassel er å regne som frisk rik edellauvskog, som er vurdert som nær truet (NT) på rødlista for naturtyper.

Artsmangfold

Tresjiktet domineres i sør av hassel med furu, samt noe bjørk, rogn, svartor og selje. Furu og osp blir mer dominerende oppover i liene. I feltsjiktet inngår mange vanlige og vidt utbredte arter av lyng og urter i tillegg til mer krevende arter som myske, hengeaks, ramsløk (NT), kranskonvall, svarterteknapp, skogvikke, skogsalat og sanikkel i hasselskogen. Få arter av vedboende sopp er registrert, men det er et visst potensiale for slike, kanskje

i første rekke knytta til dødved av osp. I tillegg er det et visst potensiale for mykorrhiza-sopp knytta til hassel og insekter knyttet til solvarm skog. Knytta til hassel, osp og rogn er lungeneversamfunnet sparsomt utviklet med arter som lungenever, skrubbenever og kystnever. Forekomstene av en rekke lauvtreslag inkludert osp og hassel gjør området attraktivt som hekke- og oppholdssted for en lang rekke fuglearter som meiser og troster i tillegg til hakkespetter, der særlig hvitryggspetten har hatt brukbare bestander i Heim utover på 2000-tallet. Kommunen er også viktig som levested for hjort.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten er i svært liten grad preget av nyere menneskelige inngrep, men bærer tydelig preg av tidligere beitepåvirkning. Fremdeles later det til at den beites sporadisk av husdyr i tillegg til at den er beita av vilt. Det er likevel brukbar rekruttering av osp her. Hasselkrattene i lia er av varierende alder, og en kan ut fra historiske flyfoto se at området har vært tresatt i lang tid. Dødved av hassel finnes i varierende grad, med spredte læger både av osp og furu, til dels av grovere dimensjoner.

Fremmede arter

Ei større platanlønn er registrert, og denne fører til spredning av småplanter utover i lokaliteten.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten er en av et større sammenhengende areal med rike skogtyper nord for Halsafjorden. Slike skoger finnes også i en del andre sør- og vestvendte lier i nabokommunene Tingvoll, Surnadal og Aure. Slike arealer utenfor granas naturlige utbredelsesområde huser viktige utforminger både av edellauvskog og blandingsskoger med furu og edellauvtrær.

Skjøtsel og hensyn

Det er ingen kvaliteter i lokaliteten som er avhengig av skjøtsel for å fremmes. Den store platanlønnen kan med fordel felles for å unngå videre spredning av arten.

Verdibegrunnelse

Etter utkast til faktaark for gammel boreal lauvskog fra høsten 2014 oppnår lokaliteten lav vekt på areal (ca. 15 daa gammel ospeskog). Videre oppnår den middels til lav vekt for rødlistearter og arts mangfold ut fra potensiale for rødlistearter, kanskje i særlig grad knyttet til dødved av osp og hassel samt potensialet for markboende sopp. Til sist oppnår den lav til middels vekt for tilstand da den består av eldre skog med brukbare innslag av gamle osper i tillegg til noe dødved av arten. Om en i tillegg tar lokalitetens viktighet for fugl som en del av et større nettverk av lokaliteter med gammel ospeskog i betraktning sammen med forekomstene av rik furu- og edellauvskog, oppnår den samla sett verdien viktig - B.

Nr.: 4 (Klypa øst) - Verdi: B

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo og Terje Blindheim, begge Biofokus 09.02.2023 basert på undersøkelser 31.08.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på oppdrag for Heim kommune. Det later ikke til at lokaliteten er undersøkt tidligere. Metodikk for beskrivelse og verdisetting er basert på utkast til reviderte faktaark for DN-Håndbok 13 fra 2014. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmedarter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten består av ei sørvendt furudominert skogslie ved Hønsvika nord for Halsafjorden i Heim kommune. Det meste av lia er bratt, men det flater ut ned mot det som trolig er mer beitepåvirka mark og gammel kulturmark nærmere sjøen. Berggrunnen består av glimmerskifer, og løsmassene tynne og usammenhengende med overgang til marine avsetninger i nedre del av lia. Dette sammen med gunstig lokalklima gir grunnlag for forekomster av rike skogtyper. Lokaliteten avgrenses i stor grad av barskog/lauvskog med færre kvaliteter og av en vei mot sør. Området ligger i boreonemoral vegetasjonssone og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som naturtypen rik barskog av utformingen lågurtfuruskog (60%) Helt nederst finnes også mindre arealer med rein hasselskog (10%). I tillegg inngår arealer med gammel furuskog av typen gammel kystfuruskog (30%) i øvre deler av lia. Den domineres jevnt over av rikere grunntyper, for det meste svak lågurtskog (T4-2) sammen med lågurtskog (T4-3) og mindre partier av bærlyng-lågurtskog (T4-7), hvor sistnevnte inngår i den rødlista naturtypen kalk- og lågurtfuruskog som regnes som sårbar (VU) på rødlista for naturtyper.

Arts mangfold

Tresjiktet domineres av furu med innslag av en god del hassel i tillegg til boreale lauvtrær, i første rekke bjørk og osp. I feltsjiktet er arter som hengeaks, sanikel, liljekonvall, teiebær og legeveronika. I busksjiktet inngår spredt med einer. Opp mot toppen øker dominansen av lyng og mindre krevende skogsarter. Av vedboende sopp er bare vanlige arter påvist, men det er et visst potensiale for slike, samt at det er brukbart potensiale for mykorrhiza-sopp og insekter knyttet til solvarm skog. I tillegg er lokaliteten trolig viktig for en rekke arter av fugl inkludert hakkespetter, der særlig hvitryggspetten har hatt en god bestand i denne delen av kommunen utover på 2000-tallet.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten er påvirket av eldre dimensjonshogster og en del eldre stubber er synlige. Den har ingen synlige spor etter nyere menneskelige inngrep. Trærne er jevnt over yngre, under 200 år selv om spredte eldre og forholdsvis grove trær (opp mot 60 cm bhd) finnes. Dødved finnes bare sparsomt, og inkluderer både gadd og læger av furu, for det meste av nyere dato. I tillegg er det grunn til å tro at eldre kulturpåvirkning, i første rekke beite, har funnet sted.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten er en av et større sammenhengende areal med rike skogtyper nord for Halsafjorden. Slike skoger finnes også i en del andre sør- og vestvendte lier i nabokommunene Tingvoll, Surnadal og Aure. Slike arealer utenfor granas naturlige utbredelsesområde huser viktige utforminger både av edellauvskog og blandingsskoger med furu og edellauvtrær.

Skjøtsel og hensyn

Det er ingen kvaliteter i lokaliteten som er avhengig av skjøtsel for å fremmes. Ekstensivt beite vil ikke skade naturverdiene.

Verdibegrunnelse

Etter utkast til faktaark for rik barskog fra 2014 oppnår lokaliteten lav vekt på areal (ca. 10 daa) og middels vekt på artsmangfold da rødlistearter ikke er registrert, men den har et brukbart potensiale for slike fra flere artsgrupper. Den oppnår videre middels vekt også på tilstand og habitatkvalitet da skogen er forholdsvis ung, for det meste 100 - 200 år, men ikke er å regne som tett produksjonsskog samt at den ikke har for tett gras- eller lyngdominans. Samla sett oppnår den derfor verdien Viktig - B, en verdi som styrkes ytterligere av forekomster av rike hasselkratt og elementer knyttet til gammelskog.

Nr.: 5 (Klypa) - Verdi: B

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo og Terje Blindheim, begge Biofokus 10.02.2023 basert på undersøkelser 31.08.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på oppdrag for Heim kommune. Det later ikke til at lokaliteten er undersøkt tidligere. Metodikk for beskrivelse og verdisetting er basert på utkast til oppdatert faktaark for slåttemark for DN-Håndbok 13 fra 2018. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmedarter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten består av ei lita slåtteeeng ved ei hytte i Hønsvika nord for Halsafjorden i Heim kommune. Enga heller svakt mot sjøen og har en diffus overfang mot mer oppgjødslet plen ved husene. Berggrunnen består av glimmerskifer, og løsmassene av marine avsetninger. Området ligger i boreonemoral vegetasjonssone og i klart oseanisk vegetasjonssesjon.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som slåttemark av utformingen rik slåtteeeng. Etter NiN er den å regne som en frisk utforming av intermediær eng med klart hevdpreg (T32-4), i NiN 1 kalt svak lågurtslåtteeeng. Slåttemark er regnet som sterkt truet (EN) på Norsk rødliste for naturtyper.

Artsmangfold

Enga er uterik med forekomster av arter som blåtopp, smalkjempe, blåklokke, tepperot, fjellblom, blåknapp, gulaks og engkvein. I kantsonene ned mot sjøen inngår i tillegg arter som mjørdurt, vendelrot og strandrør, og ut mot skogen på sidene forekommer noe lyng sammen med einstape, marimjelle sp. og enkelte andre skogsarter. En god del osperenninger finnes spredt. Av beitemarksopp er kjeglevokssopp og engvokssopp registrert. En antar at potensialet for rødlistearter fra denne artsgruppen er noe begrenset.

Bruk, tilstand og påvirkning

Enga ligger i tilknytning til ei hytte og ser ut til å slås som plen, men nærmere bruk er ikke kjent.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten ligger isolert fra lignende slåtteeenger, men har likevel en viss sammenheng med resten av kulturlandskapet i Hønsvika gjennom veier og kantsoner. Mye av dette landskapet er oppgjødsla og intensivt utnyttet, men mindre fragmenter av ugjødsla enger og kantsoner finnes likevel spredt i landskapet.

Skjøtsel og hensyn

Enga bevares best gjennom fortsatt slåtteskjøtsel, gjerne bare en slått seint i sesongen med påfølgende bakketørking og vending av graset før det fjernes etter at det er tørt. Lokaliteten bør ikke utsettes for gjødsling, jordarbeiding eller andre former for inngrep. Skogen mot sør kan med fordel tynnes noe for å slippe inn litt mer lys på enga.

Verdibegrunnelse

Etter faktaark for slåttemark fra 2018 oppnår lokaliteten middels vekt på areal (mellom 0,5 og 1 daa) og lav vekt på typevariasjon da den er forholdsvis ensarta. Den oppnår lav vekt på tyngdepunkter, da under 15 arter er registrert, og lav vekt på rødlistearter. Det er imidlertid et visst potensiale for sjeldne og rødlistede arter av beitemarksopp og insekter i området. Samla sett oppnår den derfor lav til middels vekt på artsmangfold. Den oppnår høy vekt på tilstand og påvirkning da den i liten grad er prega av gjengroing og er i bruk med slått og har tydelig preg av lang tids hevd. Til sist oppnår den middels til høy vekt på landskapsøkologi, da den ligger tilknyttet et helhetlig kulturlandskap som er noe fragmentert av gjengroing. Samlet sett oppnår derfor lokaliteten verdien Viktig - B. Verdien er noe svak, men kan styrkes ved videre målrettet skjøtselsarbeid, noe gjenåpning av kantsoner og påvisning av rødlistearter.

Nr.: 6 (Kaldberget) - Verdi: B

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo og Terje Blindheim, begge Biofokus 10.02.2023 basert på undersøkelser 31.08.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på oppdrag for Heim kommune. Det later ikke til at lokaliteten er undersøkt tidligere. Metodikk for beskrivelse og verdisetting er basert på utkast til reviderte faktaark for DN-Håndbok 13 fra 2014. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmedarter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten består av furudominert nordvendt skog på en kolle ved Kaldberget øst for Korsneset i Heim kommune. Lokaliteten er avgrenset av skog med færre biologiske kvaliteter. Berggrunnen er fattig og løsmassene består av tynt humusdekke over berggrunnen. Området ligger i sørboreal vegetasjonssone på grensen mot boreonemoral sone og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som naturtypen gammel furuskog av utformingen gammel kystfuruskog (100%). Den domineres i stor grad av bærlyngskog (T4-5) og blåbærskog (T4-1), med innslag av svak lågurtskog (T4-2) i noe rikere partier.

Artsmangfold

Tresjiktet domineres av furu med innslag av bjørk, osp, rogn og noe gråor. I feltsjiktet dominerer lyng det meste av arealet sammen med arter som hengeving, fugletelg, teiebær, legeveronika og tepperot. Av rødlistearter er furustokkjuke (NT) registrert på ett tre, og det er trolig et visst potensiale for flere slike arter fra flere artsgrupper, kanskje i særlig grad av vedboende sopp. Knyttet til boreale lauvtrær forekommer lungeneversamfunnet bare sparsomt utviklet. I tillegg er lokaliteten trolig viktig for en rekke arter av fugl inkludert hakkespetter ut fra forekomstene av osp, der særlig hvitryggspetten har hatt en god bestand i denne delen av kommunen utover på 2000-tallet.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten er påvirket av eldre dimensjonshogster og en del eldre stubber er synlige. Den domineres av fleraldra og flersjiktet skog med god foryngelse av furu. En del av furua er likevel grov og gammel, opp mot 75 cm bhd og 3-400 år. Dødved inngår spredt, og består av både grove furugadd, noen læger og grove furugreiner på bakken. Den har ingen synlige spor etter nyere menneskelige inngrep.

Fremmede arter

Ubestemt art av fremmed gran (sitka-/lutzgran) sprer seg i området.

Del av helhetlig landskap

Gammel furuskog og rikere furuskog finnes spredt til vanlig i denne delen av kommunen, men mye av denne ligger høyere oppe i terrenget, og arealer med lavereliggende gammelskog er mindre vanlig og har vært gjenstand for omfattende hogst over lang tid slik at gjenværende arealer er viktige. Lokalitetens nærhet til andre arealer med både rik og gammel furuskog er med å gjøre den til en del av et større nettverk av slike skogtyper.

Skjøtsel og hensyn

Det er ingen kvaliteter i lokaliteten som fremmes av skjøtsel, men for å unngå spredning av fremmede treslag bør disse felles manuelt før så tidlig som mulig og før de begynner å danne kongler og sette frø.

Verdibegrunnelse

Etter utkast til faktaark for gammel furuskog fra 2014 oppnår lokaliteten lav vekt på areal (under 10 daa gammel furuskog), lav til middels vekt på artsamangfold da få rødlistearter er registrert, men det finnes et visst potensiale for slike arter fra flere artsgrupper. Til sist oppnår den middels vekt på tilstand da eldre skog opp mot 400 år inngår, sammen med noe læger og gadd. Om en samtidig tar i betraktning lokaliseringen nær sjøen, forekomstene av gamle og rike furuskogstyper i nærheten og det presset slike arealer i lavlandet er under, samt lokalitetens forekomster av gammel osp, oppnår lokaliteten samlet sett verdien Viktig - B.

Nr.: 7 (Utrapet) - Verdi: B

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo og Terje Blindheim, begge Biofokus 10.02.2023 basert på undersøkelser 31.08.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på oppdrag for Heim kommune. Det later ikke til at lokaliteten er undersøkt tidligere. Metodikk for beskrivelse og verdisetting er basert på utkast til reviderte faktaark for DN-Håndbok 13 fra 2014. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmedarter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten består av furudominert skog på flere småknauser i nord og en bratt sørvendt skråning i sør som har en del bergfremspring. Lokaliteten ligger på Utrapet nordvest av Reitvågen i Skålvikfjorden i Heim kommune. Lokaliteten er avgrenset av skog med færre biologiske kvaliteter og ei myr mot vest. Berggrunnen er fattig, men ligger nær rikere bergarter (glimmerskifer) og løsmassene består av tynt humusdekke over berggrunnen. Området ligger i sørboreal vegetasjonssone på grensen til boreonemoral sone og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som naturtypen gammel furuskog av utformingen gammel kystfuruskog (100%), i tillegg til og overlappende forekomst av rik og gammel barskog av utformingen lågurtfuruskog i sørskråningen (30%), som

vegetasjonsmessig skiller seg klart fra topp-plataene oppe på kollene. Store deler av lokaliteten domineres av bærlyngskog (T4-5) og blåbærskog (T4-1), med lågurtskog (T4-3) i sør.

Artsmangfold

Tresjiktet domineres av furu med innslag av en del lauvtrær, i særlig grad i den sørvendte delen av lokaliteten, for det meste hassel, bjørk, rogn og noe selje. I feltsjiktet dominerer lyng og gras det meste av arealet sammen med arter som hengeving, teiebær, skogfiol og legeveronika i nordre del. Sanikkel, myske og tepperot i skråningen mot sør. Inne i en råttan låg ble det funnet en smellerpuppe som trolig er en av artene trollsmeller (EN) eller barksmeller (VU), men belegget må sekvenseres for sikker bestemmelse. Gubbeskjegg finnes rikelig på småkollene i øvre deler. På noe rikere berg i sør vokser det bl.a. sølvnever. Det er grunn til å tro at det er brukbart potensiale for flere rødlistearter fra flere artsgruppe inkl. vedboende og markboende sopp og insekter. Knyttet til boreale lauvtrær forekommer lungeneversamfunnet spredt med arter som lungenever og sølvnever.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten er påvirket av eldre dimensjonshogster og en del eldre stubber er synlige. Den domineres av eldre fleraldra og flersjiktet beiteskog på rundt 150 år med god foryngelse av furu. En del av furua er av grovere dimensjoner, og dødved av ulike treslag og ulik nedbrytningsgrad inngår spredt i det meste av lokaliteten. Mengdene hengelav er forholdsvis høye over større arealer oppe på knausene, og skogen er på flere måter avvikende fra nærliggende arealer. Den har ingen synlige spor etter nyere menneskelige inngrep.

Fremmede arter

Platanlønn (SE) er registrert sparsomt.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten er en av et større sammenhengende areal med rike skogtyper nord for Halsafjorden. Slike skoger finnes også i en del andre sør- og vestvendte luer i nabokommunene Tingvoll, Surnadal og Aure. Slike arealer utenfor granas naturlige utbredelsesområde huser viktige utforminger både av edellauvskog og blandingsskoger med furu og edellauvtrær.

Skjøtsel og hensyn

Det er ingen kvaliteter i lokaliteten som er avhengig av skjøtsel for å fremmes, men ekstensivt beite foringer ikke kvalitetene. Fremmede treslag bør fjernes manuelt før de frøer seg.

Verdibegrunnelse

Etter utkast til faktaark for gammel furuskog fra 2014 oppnår lokaliteten lav-middels vekt på areal (27 daa), middels vekt på arts mangfold da få rødlistearter er registrert, men det finnes et visst potensiale for slike arter fra flere artsgrupper. Til sist oppnår den lav til middels vekt på tilstand da eldre skog rundt 150 år dominerer, og innslaget av dødved av flere treslag og nedbrytningsklasser er brukbart. Om en samtidig tar i betraktning lokaliseringen nær sjøen, forekomstene av gamle og rike furuskogstyper i nærheten, forekomst av beiteskog og det presset slike rike skogtyper er under, oppnår lokaliteten samlet sett verdien Viktig - B.

Nr.: 8 (Rabban) - Verdi: B

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo og Terje Blindheim, begge Biofokus 10.02.2023 basert på undersøkelser 01.09.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på oppdrag for Heim kommune. Det later ikke til at lokaliteten er undersøkt tidligere. Metodikk for beskrivelse og verdisetting er basert på utkast til reviderte faktaark for DN-Håndbok 13 fra 2014. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmedarter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten består av et par del-lokaliteter med furuskog litt sør for Brekka i Kårøydalen i Heim kommune. Skogen ligger i den østre lisa, og er slik vestvendt. Lokalitetene er avgrenset av arealer med lauvskog samt barskog med færre naturkvaliteter. Berggrunnen består av glimmerskifer og grønnstein, mens løsmassene domineres av tynne morenemasser. Området ligger i sørboreal vegetasjonssone og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som naturtypen gammel furuskog av utformingen gammel kystfuruskog (100%). Den domineres i stor grad av bærlyngskog (T4-5) og blåbærskog (T4-1), med innslag av svak lågurtskog (T4-2) i enkelte rikere partier.

Artsmangfold

Tresjiktet domineres av furu med innslag av bjørk, osp, rogn og selje. I feltsjiktet dominerer lyng det meste av arealet sammen med arter som hengeving, fugletelg, teiebær, legeveronika, hengeaks og tepperot. Ingen rødlistearter er registrert, men det er trolig et visst potensiale for slike arter fra flere artsgrupper, kanskje i særlig grad av vedboende og markboende sopp i tillegg til insekter knyttet til solvarm skog.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten er påvirket av eldre dimensjonshogster og en del eldre stubber er synlige. Den domineres av fleraldra, flersjiktet og til dels eldre skog (100-200 år) skog av middels (30-50 (-60) cm bhd) furuskog med god foryngelse av furu. Mye liggende dødved i tillegg til noe furugadd finnes, og det meste av dødveden stammer fra tidligere stormer. Den har ingen synlige spor etter nyere menneskelige inngrep. Lokaliteten overlapper i stor grad med livsmiljøet liggende død ved etter MiS. Delvis er MiS-figurene imidlertid ikke videreført som nøkkelbiotoper.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Gammel furuskog og til dels også rikere furuskog finnes spredt til vanlig i denne delen av kommunen, men mye av denne ligger høyere oppe i terrenget, og arealer med lavereliggende gammelskog er mindre vanlig og har vært gjenstand for omfattende hogst over lang tid slik at gjenværende arealer er viktige. Lokalitetens nærhet til andre arealer med både rik og eldre furuskog i dalsidene, inkludert arealer med mye liggende, soleksponert furuved, er med å gjøre den til en del av et større nettverk av slike skogtyper.

Skjøtsel og hensyn

Det er ingen kvaliteter i lokaliteten som er avhengig av skjøtsel for å fremmes

Verdibegrunnelse

Etter utkast til faktaark for gammel furuskog fra 2014 oppnår lokaliteten middels til lav vekt på areal (rett over 30 daa gammel furuskog), lav til middels vekt på artsmangfold da få rødlistearter er registrert, men det finnes et visst potensiale for slike arter fra flere artsgrupper. Til sist oppnår den middels vekt på tilstand da eldre skog opp mot 200 år inngår, og innslaget av dødved er høyt. Om en samtidig tar i betraktning den harde hogstpåvirkningen i furuskogene i området, forekomstene av gamle og til dels også noe rikere furuskogstyper, samt mengden dødved og forekomstene av eldre boreale lauvtrær oppnår lokaliteten samlet sett verdien Viktig - B.

Nr.: 9 (Holbekk-Krokan) - Verdi: B

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo og Terje Blindheim, begge Biofokus 10.02.2023 basert på undersøkelser 01.09.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på oppdrag for Heim kommune. Det later ikke til at lokaliteten er undersøkt tidligere. Metodikk for beskrivelse og verdisetting er basert på utkast til reviderte faktaark for DN-Håndbok 13 fra 2014. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmedarter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten består av et parti med flompåvirka skogtyper langs en meanderende bekk (Holbekken) på den sørlige delen av Stormyra litt øst for Vinjeøra i Heim kommune. Berggrunnen er fattig, men er av mindre betydning da den er dekket av tykke moreneavsetninger. Området ligger i sørboreal vegetasjonssone og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon. Lokaliteten er avgrenset av myrer med varierende tilstand i tillegg til arealer av ikke flompåvirka fastmarksskog. Mot vest er lokaliteten kutta mot grøfta myrarealer.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som naturtypen flommarksskog av utformingen flompåvirket oreskog. Substratet er forholdsvis fint og uten synlige spor etter kildepåvirkning slik at det etter NiN i stor grad er snakk om flomskogsmarker på finmateriale (T30-C-2). Stedvis har denne også svak kildevannspåvirkning og ligger tettere opp til kildepåvirka flomskogsmark (T30-C-4). Flomskogsmark regnes som sårbar (VU) på rødlista for naturtyper.

Artsmangfold

Tresjiktet domineres i all hovedsak av gråor og bjørk i tillegg til noe furu. Feltsjiktet er utviklet i varierende grad, men for det meste dominert av sølvbunke med innslag av blant annet vendelrot, firblad, bringebær, mjødurt, skogstorkenebb, soleier og sneller. Samtidig inngår en del myrarter langs grensene for lokaliteten. Ingen rødlistearter er registrert, men det er et visst potensiale for slike fra flere artsgrupper, og kanskje i særlig grad for insekter og arter knytta til død ved. Området ligger ifølge Artskart innenfor et viktig trekkområde for hjort, og en kjenner til at dette er en av de store regionale trekkveiene for hjort som forflytter seg mellom indre deler av Nordmøre/sørlige Trøndelag og Ytre Nordmøre.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten er i noe grad preget av menneskelige inngrep, i første rekke knytta til grøfting av myrene rundt. Blant annet ser en forholdsvis tydelige jernutfellinger i bekken, noe som kan stamme fra disse inngrepene. I hvor stor grad dette er tilfelle, er noe usikkert. Et par høgspentlinjer krysser lokaliteten. Bekken er ikke regulert slik at flomregimet ellers er intakt. Det er sannsynlig at arealet har vært beita eller alternativt slått langt tilbake i tid, og at det fremdeles har en verdi som beiteområde for hjortevilt. Lokaliteten huser et betydelig antall gamle og grove trær av gråor, inkludert godt med gråorgadd. Dødvedvaser forekommer i svært liten grad.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

En lang rekke større og mindre lokaliteter med flomskogsmark er registrert i området mellom Rovatnet og Vinjeøra, inkludert mindre arealer også lenger ned langs Holbekken. Arealene langs Holbekken er isolert sett små, men har likevel en viss sammenheng med resten av flommarkssystemene i området da de er med å danne korridorer av tresatte arealer gjennom de store myrområdene her.

Skjøtsel og hensyn

Det er ingen kvaliteter i lokaliteten som er avhengig av skjøtsel for å fremmes. Dette inkluderer også vassdragsregulering og ytterligere forstyrrelser i myrområdene rundt. En bør vurdere restaurering av myra mot nordøst, registrert som øyblandingsmyr gjennom et annet prosjekt.

Verdibegrunnelse

Etter utkast til faktaark for flommarksskog fra 2014 oppnår lokaliteten middels vekt på areal (mellom 5 og 20 daa), lav til middels vekt på artsmangfold da rødlistearter ikke er registrert, men det finnes et visst potensiale for slike arter fra flere artsgrupper. Videre oppnår den middels til høy vekt på påvirkning da den har brukbare forekomster av gammel grov gråor inkludert gadd av slike, men få og små vaser av dødved. Den oppnår middels til høy vekt på tilstand da flomregimet er intakt og den er uten nyere spor etter menneskelig påvirkning unntatt grøftingsinngrepene

i tilgrensende myrer. Til sist oppnår den middels (til lav) vekt på landskapsøkologi da den ligger isolert med få andre lignende områder i nærheten, men i noe grad er en del av et større nettverk med slike naturtyper innenfor samme vassdrag. Samlet sett får den derfor verdien Viktig - B. Verdien vil kunne styrkes ytterligere gjennom videre utvikling av skogdynamikken og påvisning av rødlistearter.

Nr.: 10 (Kårholtåsen) - Verdi: B

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo og Terje Blindheim, begge Biofokus 10.02.2023 basert på undersøkelser 31.08.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på oppdrag for Heim kommune. Det later ikke til at lokaliteten er undersøkt tidligere. Metodikk for beskrivelse og verdisetting er basert på utkast til oppdatert faktaark for slåttemark for DN-Håndbok 13 fra 2018. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmedarter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten består av ei lita slåtteeng ovenfor husene på Kårholtåsen i Kårøydalen i Heim kommune. Hele enga heller tydelig mot sør, og er i stor grad avgrensa av skog og mer oppgjødsla enger. Grensene mellom slåtteeng og mer oppgjødsla arealer er glidende, og der er derfor usikkerhet knytta til eksakt hvor grensa går mellom slåtteeng og det som trolig er eldre åker/oppdyrka mark. Berggrunnen er overveiende fattig, men spiller mindre rolle da den er dekket av tykke morenemasser. Området ligger i sørboreal vegetasjonssone, på grensa mot mellomboreal sone, og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som slåttemark av utformingen rik slåtteeng. Etter NiN er den å regne som intermedier eng med klart hevdpreg (T32-4), i NiN 1 kalt svak lågurtslåtteeng. Helt mot øst finnes også mindre innslag av rikere og fuktigere engtyper (T32-10). Slåttemark er regnet som sterkt truet (EN) på Norsk rødliste for naturtyper.

Artsmangfold

Enga er i store partier dominert av gras som gulaks og engkvein sammen med blant annet smalkjempe, blåklomme, tepperot, fyllblom, blåknapp, småengkall, tveskjeggveronika, firkantperikum og legeveronika. I tillegg inngår en del yngre gråor og bjørk, i særlig grad ut mot kantene, hvor innslaget av engarter er mindre da disse skygges ut av trærne. I de rikere arealene helt mot øst inngår blant annet hvitbladtistel og mjørdurt. En god del bjørkerenninger finnes spredt. Beitemarksopp er ikke registrert, men en antar at det er et visst potensiale for rødlistearter fra denne artsgruppen.

Bruk, tilstand og påvirkning

Flyfoto fra 1962 viser at engene tidligere var større og at en del arealer har grodd igjen med bjørkeskog. Likevel finnes åpne arealer i de sentrale delene av engene, noe som gir lokaliteten brukbart restaureringspotensial. Arealer med dyper jordsmonn har trolig vært jordbearbeidet for lang tid tilbake, mens det er usikkert om de skrinneste partiene noen gang har vært pløyd. At bjørkerenningene ute i engene er såpass lave, vitner om at engene sporadisk slås eller beites, men hevd i dag virker noe tilfeldig, og met trolig er enga bare beitet de senere årene.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten ligger isolert fra lignende slåtteenger, men i sammenheng med resten av engene på Kårholtåsen. Disse er enten mer oppgjødsla eller mer gjengrodd.

Skjøtsel og hensyn

Enga bevares best gjennom gjenopptakelse av slåtteskjøtsel, gjerne bare en slått seint i sesongen med påfølgende bakketørring og vending av graset før det fjernes etter at det er tørt. Lokaliteten bør ikke utsettes for gjødsling, jordarbeiding eller andre former for inngrep. Skogen i kantsonene bør tynnes gradvis for å slippe inn litt mer lys på engene. Samtidig med gjenopptakelse av skjøtsel bør alle trær ute i slåtteengene fjernes. Det er en fordel om engene etterbeites etter slått.

Verdibegrunnelse

Etter faktaark for slåttemark fra 2018 oppnår lokaliteten høy vekt på areal (ca. 5 daa) og lav til middels vekt på typevariasjon da den er forholdsvis ensarta, men med innslag av enkelte mindre fuktige partier som er med å trekke opp. Den oppnår lav vekt på tyngdepunkter, da under 15 arter er registrert, og lav vekt på rødlistearter. Det er imidlertid et visst potensiale for sjeldne og rødlistede arter av beitemarksopp og insekter i området. Samla sett oppnår den derfor lav til middels vekt på artsamangfold. Den oppnår middels vekt på tilstand og påvirkning da den er prega av gjengroing fra kantene og i dag har en noe sporadisk bruk, samt at den har tydelig preg av lang tids hevd. Til sist oppnår den lav vekt på landskapsøkologi, da den ligger isolert fra andre kulturmarkslokaliteter. Samlet sett oppnår derfor lokaliteten verdien Viktig - B. Verdien er noe svak, men øker noe av at arealene inkluderer mindre partier med fukteng. Den vil kunne øke gjennom gjenopptakelse av tradisjonell slåtteskjøtsel sammen med gjenåpning av kantsoner og også gjennom påvisning av rødlistearter.

Nr.: 11 (Kårholtåsen nordvest) - Verdi: B

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo og Terje Blindheim, begge Biofokus 10.02.2023 basert på undersøkelser 01.09.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på oppdrag for Heim kommune. Det later ikke til at lokaliteten er undersøkt tidligere. Metodikk for beskrivelse og verdisetting er basert på utkast til reviderte faktaark for DN-Håndbok 13 fra 2014.

Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmedarter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten består av furudominert sørvendt skog ved Kårholtåsen i Kårøydalen i Heim kommune. Den er avgrenset av hogstfelt og mer lauvdominert skog. Berggrunnen er overveiende fattig, men spiller mindre rolle da den er dekket av tykke morenemasser. Området ligger i sørboreal vegetasjonssone, på grensa mot mellomboreal sone, og i klart oseaenisk vegetasjonsseksjon.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som naturtypen gammel furuskog av utformingen gammel kystfuruskog (60%). I tillegg inngår partier med rik barskog av utforming lågurtfuruskog (30%) og gammel boreal lauvskog av utforming gammelt ospesholt (20%). Storparten av lokaliteten domineres av bærlyngskog (T4-5) med innslag av svak bærlyng-lågurtskog (T4-6). I nedre deler finnes overganger mot lågurtskog (T4-3). Svak bærlyng-lågurtskog med bartredominans er en del av den rødlista naturtypen kalk- og lågurtfuruskog (VU).

Artsmangfold

Tresjiktet domineres av furu med innslag av bjørk, osp og rogn, samt økende mengde hassel i nedre deler. I feltsjiktet dominerer lyng det meste av arealet sammen med arter som hengeving, fugletelg, teiebær, legeveronika, hengeaks og skogstorkenebb. Ingen rødlistearter er registrert, men det er trolig et visst potensiale for slike arter fra flere artsgrupper inkl. vedboende og markboende sopp og insekter. Området er også et viktig oppholds- og trekkområde for hjort. I tillegg er lokaliteten trolig viktig for en rekke arter av fugl inkludert hakkespetter ut fra forekomstene av osp.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten er påvirket av eldre dimensjonshogster og en del eldre stubber er synlige. Den domineres av fleraldra og flersjiktet skog med god foryngelse av furu. En del av furua er likevel grov og gammel, opp mot 50 (-60) cm bhd og 200-250 år. Dødvved inngår spredt, og består for det meste av nyere furulæger og spredt med gadd av mindre dimensjoner. Den har ingen synlige spor etter nyere menneskelige inngrep, men skogen er forholdsvis nylig hogd helt inn til lokalitetsgrensa.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Gammel furuskog og rikere furuskog finnes spredt til vanlig i denne delen av kommunen, men mye av denne ligger høyere oppe i terrenget, og arealer med lavereliggende gammelskog er mindre vanlig og har vært gjenstand for omfattende hogst over lang tid slik at gjenværende arealer er viktige. Lokalitetens nærhet til andre arealer med både rik og gammel furuskog er med å gjøre den til en del av et større nettverk av slike skogtyper.

Skjøtsel og hensyn

Det er ingen kvaliteter i lokaliteten som er avhengig av skjøtsel for å fremmes.

Verdibegrunnelse

Etter utkast til faktaark for gammel furuskog fra 2014 oppnår lokaliteten lav vekt på areal (under 10 daa gammel furuskog), lav til middels vekt på artsamangfold da rødlistearter ikke er registrert, men det finnes et visst potensiale for slike arter fra flere artsgrupper. Til sist oppnår den lav til middels vekt på tilstand da eldre skog opp mot 250 år inngår, og noe dødvved forekommer. Om en samtidig tar i betraktning lokaliseringen i lavlandet, forekomstene av gamle og rike furuskogstyper i nærheten og det presset slike arealer i lavlandet er under, samt lokalitetens forekomster av gammel osp, oppnår lokaliteten samlet sett verdien Viktig - B.

Nr.: 12 (Halshagan 53) - Verdi: C

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo og Terje Blindheim, begge Biofokus 10.02.2023 basert på undersøkelser 30.08.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på oppdrag for Heim kommune. Det later ikke til at lokaliteten er undersøkt tidligere. Metodikk for beskrivelse og verdisetting er basert på utkast til oppdatert faktaark for store gamle trær for DN-Håndbok 13 fra 2015. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmedarter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger ved Halshagan 53 litt nord for fergeleiet på Halsanaustan i Heim kommune. Den er omgitt av veier og plener. Berggrunnen er overveiende fattig, mens løsmassene består av forvittringsmaterialer. Området ligger i boreonemoral vegetasjonssone og i klart oseaenisk vegetasjonsseksjon.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som naturtypen store gamle trær av utformingen eik, og består av ei sommereik med brystøydiameter på ca. 200 cm. Områdene rundt treet består i stor grad av sterkt endra naturtyper (T35-T45). Treet omfattes av forskriften for utvalgt naturtype hule eiker.

Artsmangfold

Ingen spesielle eiketilknyttede arter er registrert, og potensialet for slike er trolig noe begrenset. Treet har forekomster av lungenever.

Bruk, tilstand og påvirkning

Treet står fint fristilt med hus og veier omkring seg. Fra tidligere (basert på eldre flyfoto) stod det i tett skog/kulturmåke med tett tresjikt. Enkelte mindre eiketrær finnes i samme område. Kronen er middels vid og høy. Stammen har svakt utviklet sprekkebark og er i noe grad dekket av noe mose og lav.

Fremmede arter

Ingen registrerte, men nærliggende hager og veikanter huser en rekke fremmedarter.

Del av helhetlig landskap

Ingen eiketrær av samme størrelse er registrert i nærheten, men det forekommer spredt med yngre eik rundt Halsanaustan.

Skjøtsel og hensyn

Beskjæring av døde grener må begrenses til det absolutt nødvendige. Grove, døde grener som fjernes eller faller ned bør plasseres på egnet soleksponert lokalitet i nærheten. Det er svært viktig at hule eiker ikke felles, og beskjæring/toppkapping må vurderes som et alternativ. Det bør utvises stor forsiktighet ved veiarbeid i nærheten med tanke på ivaretagelse av rotsystemet til treet.

Verdibegrunnelse

Etter utkast til faktaark for store gamle trær fra 2015 oppnår lokaliteten lav vekt på alle parametere, men er over innslagsverdi for trestørrelse. Den oppnår slik verdien lokalt viktig - C. Lokaliteten er likevel interessant da den er nær eikas nordgrense for naturlig utbredelse i Norge. Den kan styrkes ytterligere gjennom påvisning av rødlistearter.

Nr.: 20 (Høgklumpmyra) - Verdi: B

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Helene Lind Jensen og Alexander Nilsson, begge Biofokus 08.02.2023 basert på undersøkelser 30.08.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på oppdrag for Heim kommune. Det later ikke til at lokaliteten er undersøkt tidligere. Metodikk for beskrivelse og verdisetting er basert på utkast til reviderte faktaark for DN-Håndbok 13 fra Miljødirektoratet fra høsten 2015. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmede arter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten består av to større myrer på nedsiden av Høgklumpen i Ørdalen på sørsiden av Snillfjorden i Heim og Orkland kommuner. Berggrunnen på Høgklumpmyra består av granittisk gneis og i øst består den av glimmerskifer som er rikere. Løsmassene domineres av myr i veksling med morenemateriale og breavsetning. Lokaliteten ligger i nedre del av mellomboreal vegetasjonssone og er i klart oseanisk vegetasjonsseksjon. Den er avgrenset mot skog, vei i nord og et pukkverk i vest. Det renner enkelte bekker gjennom myra og i nord er det en kilde.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som kystmyr med utformingen annen kystmyr, og er et myrkompleks med en blanding av jordvannsmyr (V1) og nedbørsmyr (V3). Nedbørsmyr er vurdert som nær truet (NT) på rødlista for naturtyper. Myra på østsiden av Sagdalsbekken er i liten grad undersøkt og ut fra topografiske kart ser det ut til å være potensiale for nedbørsmyr, eventuelt også en av de rødlista torvmarksformene knyttet til nedbørsmyr.

Artsmangfold

For det meste er myrene dominert av vanlige arter. Store arealer domineres av rome, klokkeling, multe, hvitlyng og røsslyng. Det forekommer småvokst furu og heigråmose på tuene, samt dvergbjørk. Mosefloraen er i liten grad undersøkt, og det er et visst potensiale for rødlista arter fra denne artsgruppen.

Bruk, tilstand og påvirkning

Det går en kraftlinje i nord som krysser myrene. Høgklumpmyra er svakt påvirket av ulike former for grøftingsinngrep og kjørespor langs kanten i vest og en gammel grøft i nord, i tillegg går det en vei inn på østsiden. På nedsiden av myra går det en bred kraftgate og et granplantefelt som hogd for noen få år siden. Myra øst for Høgklumpmyra ser ut til å være intakt.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Det finnes store arealer med høyere liggende intakte myrtyper i denne delen av kommunen og tilsvarende i nabokommunen Orkland. De fleste lavereliggende myrene i Vuttudalen og langs denne delen av Snillfjorden er i større og mindre grad betydelig påvirket av menneskelige inngrep. Slik ser dette myrkomplekset ut til å være en av de største lavereliggende myrene i denne delen av Heim kommune som kan regnes som forholdsvis intakt, og den er følgelig i liten grad en del av et helhetlig landskap.

Skjøtsel og hensyn

Store deler av Høgklumpmyra i Heim kommune er regulert til masseuttak og skiferutbrudd.

Verdibegrunnelse

Etter faktaark for kystmyr fra 2015 oppnår lokaliteten høy vekt på areal (over 50 daa), middels vekt på tilstand da det er ulike former for inngrep langs kantene, men hydrologien på myra virker til å fremdeles være intakt. Den oppnår middels vekt på typevariasjon da den består av annen kystmyr, og også på biogeografi da den ligger i nedre del av mellomboreal sone. Samlet sett oppnår lokaliteten derfor verdien viktig – B. At såpass store og såpass intakte myrarealer i lavlandet ser ut til å være relativt sjelden i denne delen av kommunen, er i noe grad med å styrke verdien.

Nr.: 21 (Småberga Ø) - Verdi: B

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Helene Lind Jensen og Alexander Nilsson, begge Biofokus 08.02.2023 basert på undersøkelser 30.08.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel

arealdel på oppdrag for Heim kommune. Det later ikke til at lokaliteten er undersøkt tidligere. Metodikk for beskrivelse og verdisetting er basert på utkast til reviderte faktaark for DN-Håndbok 13 fra 2014. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmede arter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten består av lavereliggende furudominert skog rundt Småberga på vestsiden av Vuttudalen på sørsiden av Snillfjorden i Heim kommune. Avgrensingen gjelder en skogteig på vestsiden av fylkesvei 6432. Lokaliteten er avgrenset av yngre skog, myr og vei. Berggrunnen er overveiende fattig og består av meta-arkose og kvartsgneis, og løsmassene domineres av tynt humusdekke over berggrunnen. Lokaliteten ligger i nedre del av mellomboreal vegetasjonssone og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som naturtypen gammel furuskog med utforming gammel kystfuruskog. Den domineres i stor grad av fattige grunntyper og i stor grad blåbærskog (T4-1) og bærlyngskog (T4-5).

Artsmangfold

Tresjiktet domineres av furu med noe bjørk. I feltsjiktet domineres av blåbær og bærlyng i det meste av arealet. I busksjiktet inngår det spredt med einer. Av rødlistearter er furuskjell *Cladonia parasitica* NT, gjerdosotbeger *Calicium tigillare* (NT), furuplett *Chaetodermella luna* (NT) og kelolav *Ramboldia elabens* (NT) registrert på furugadd og furulåg. Det er potensiale for flere rødlistede lav og vedboende sopp knyttet i området.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten er påvirket av eldre dimensjonshogster og en del eldre stubber er synlige. Det er en god del furutrær med alder mellom 200 og 300 (-400) år. Skogen er fleraldret med varierende sjukning. Enkelte mindre brannspor forekommer på et begrenset areal. En god del furugadd forekommer i det meste av lokaliteten, også enkelte læger.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Gammel furuskog finnes spredt til vanlig i denne delen av kommunen, men mye av denne ligger høyere oppe i terrenget, og få arealer er avgrenset som naturtyper. Arealer med lavereliggende gammelskog er mindre vanlig da disse er lettere tilgjengelig og har vært gjenstand for omfattende hogst over lang tid.

Skjøtsel og hensyn

Det er ingen kvaliteter i lokaliteten som er avhengig av skjøtsel for å fremmes.

Verdibegrunnelse

Etter utkast til faktaark for gammel furuskog fra 2014 oppnår lokaliteten høy vekt på areal (litt over 200 daa), lav til middels vekt på artsamangfold da få rødlistearter er registrert, men det finnes et visst potensiale for slike arter fra flere artsgrupper. Til sist oppnår den lav til middels vekt på tilstand da eldre skog opp mot 300 år inngår, men innslaget av dødved er forholdsvis lavt. Samlet sett får den derfor verdien viktig – B. Verdien vil kunne styrkes gjennom videre utvikling av skogdynamikken og påvisning av rødlistearter.

Nr.: 22 (Klostermyra Ø) - Verdi: B

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Helene Lind Jensen og Alexander Nilsson, begge Biofokus 14.02.2023 basert på undersøkelser 31.08.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på oppdrag for Heim kommune. Det later ikke til at lokaliteten er undersøkt tidligere. Metodikk for beskrivelse og verdisetting er basert på utkast til reviderte faktaark for DN-Håndbok 13 fra Miljødirektoratet fra høsten 2015. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmede arter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten består en større myr i en dal øst for Klosterfjellet, vest for Kyrksæterøra i Heim kommune. Berggrunnen består av granittisk gneis og løsmassene består av myr i veksling med morenemateriale. Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone og er i klart oseanisk vegetasjonsseksjon. Den er avgrenset mot skog. Der er flere mindre bekker som renner gjennom myra og bidrar i partier til en viss flompåvirkning i myrene. I sør renner det en større bekk (Klosterbekken) fra myra.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som kystmyr med utformingen annen kystmyr, og domineres av jordvannsmyr (V1) og det inngår noe nedbørsmyr med store tuer. Nedbørsmyr er vurdert som nær truet (NT) på rødlista for naturtyper. Lokaliteten inneholder myrer av varierende kalkrikhet og alt fra kalkfattige til svakt kalkrike arealer inngår. Det forekommer mindre arealer som er flompåvirket og det forekommer minerotrofe partier med erosjonsfurer. Myrene ligger i veksling med et større parti med skogkledt areal langs en rygg

Artsmangfold

For det meste er myrene dominert av vanlige arter. Store arealer domineres av trådstarr, rome, klokkeling, multe og røsslyng. Det forekommer rikere partier med blåtopp. I de fuktigste partiene forekommer tjønnaks (*Potamogeton* sp.). Det forekommer småvokst furu og heigråmose på tuene. Mosefloraen er i liten grad undersøkt, og det er et visst potensiale for rødlista arter fra denne artsgruppen.

Bruk, tilstand og påvirkning

Hydrologien i myra ser ut til å være intakt, og den er helt uten spor etter nyere menneskelige inngrep. Det går en merka tursti med utlagte klopper på myra på øst- og vestsiden. Det går hjortestier gjennom myra. En kan ikke

utelukke at deler av myra langt tilbake har vært slått og/eller beita, men dette preget er i dag borte. Rester av et gammelt gjerde går tvers gjennom lokaliteten.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Mange tilsvarende myrer i samme del av kommunen og i samme høydelag eller lavere har vært og er utsatt for ulike former for inngrep og omdisponering slik at de intakte myrene er viktigere i dag sammenlignet med tidligere. Klostermyra fortsetter videre mot nordvest utenfor den avgrensede lokaliteten, og denne er slik en del av et større sammenhengende myrsystem som strekker seg fra Klosteret og over åsen mot Litlkjølen.

Skjøtsel og hensyn

Lokaliteten er avhengig minst mulig inngrep for å opprettholde kvalitetene og unngå forstyrrelse av vannhusholdningen. Vedlikehold av kloppene langs turstien vil være en fordel med tanke på å unngå utstrakt ferdsel over større arealer da turstien later til å være mye brukt.

Verdibegrunnelse

Etter faktaark for kystmyr fra 2015 oppnår lokaliteten høy vekt på areal (over 130 daa), og høy vekt på tilstand da den er intakt og få spor etter inngrep. Den oppnår middels vekt på typevariasjon da den består av annen kystmyr, og også på biogeografi da den ligger i sørboreal sone. Samlet sett oppnår lokaliteten derfor verdien viktig – B.

Nr.: 23 (Skalsbrekkhaugen SV) - Verdi: C

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Helene Lind Jensen, Biofokus 14.02.2023 basert på undersøkelser 01.09.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på oppdrag for Heim kommune. Det later ikke til at lokaliteten er undersøkt tidligere. Metodikk for beskrivelse og verdisetting er basert på utkast til reviderte faktaark for DN-Håndbok 13 fra 2014. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmedarter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten består av lavereliggende furudominert skog på vestsiden av Skalsbrekkhaugen, i Kårøydalen litt øst for Vinjæra i Heim kommune. Berggrunnen er overveiende fattig og består av granittisk gneis. Løsmassene består av morenemateriale. Området ligger i sørboreal vegetasjonssone og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon. Lokaliteten er avgrenset mot en kraftlinje i vest og mot noe yngre skog.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som naturtypen gammel furuskog med utforming gammel kystfuruskog. Den domineres i stor grad av fattige grunntyper og i stor grad bærlyngskog (T4-5) og noe blåbærskog (T4-1).

Artsmangfold

Tresjiktet domineres av furu og feltsjiktet domineres av lyng i store deler av arealet. Ingen rødlistede arter ble registrert, men det er et visst potensiale for å finne rødlistede lav knyttet til gamle trær og furugadd, og insekter knyttet til solvarm skog og dødved.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten er påvirket av eldre dimensjonshogster og en del eldre stubber er synlige. Det går en kraftlinje på vestsiden av lokaliteten. Det er en flere furutrær med alder over 200 år, og det forekommer spredt med furugadd og et fåtalls furulæger. Det er et tydelig kontinuitetsbrudd.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Kårøydalen huser bratte skogkledte lier med betydelige innslag av boreal lauvskog og barskog. Det meste av skogen, og særlig i nedre deler av liene og nede i den flate dalbunnen er imidlertid hardt påvirket av eldre hogster, og trolig også beiting, slik at verdiene knyttet til gammel skog mange steder er små og få lignende arealer med gammel skog er registrert. Høyere oppe i liene og lenger inn i dalen forekommer mer glissen furuskog med høyere innslag av gamle trær og furugadd. Mange steder er også furuskogen uthogd i løpet av de siste 20-30 årene.

Skjøtsel og hensyn

Det er ingen kvaliteter i lokaliteten som er avhengig av skjøtsel for å fremmes.

Verdibegrunnelse

Etter utkast til faktaark for gammel furuskog fra 2014 oppnår lokaliteten lav på størrelse (litt over 6 daa), lav vekt på artsamangfold da rødlistearter ikke er registrert, men det finnes et visst potensiale for slike arter fra flere artsgrupper. Til sist oppnår den lav til middels vekt på tilstand da eldre skog over 200 år inngår, sammen med noe gadd og et fåtalls læger. Samlet sett får den derfor verdien Lokalt viktig – C. Verdien vil kunne styrkes gjennom videre utvikling av skogdynamikken og påvisning av rødlistearter.

Nr.: 31 (Glåmsmyran V) - Verdi: C

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, Biofokus 01.02.2023 basert på undersøkelser 07.09.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på oppdrag for Heim kommune. Det later ikke til at lokaliteten er undersøkt tidligere. Metodikk for beskrivelse og verdisetting er basert på utkast til reviderte faktaark for DN-Håndbok 13 fra Miljødirektoratet fra våren 2015.

Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmedarter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten består av de vestligste delene av Glåmsmyran sør for E39 mellom Hennset og Liabøen. Berggrunnen består av granittisk gneis, mens løsmassene domineres av myr. Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon. Den er avgrensa av E39 mot nord, og ellers av mer eller mindre påverka myrarealer. Hele arealet heller svakt mot nord, og flere mindre bekker renner gjennom myra og bidrar i partier til en viss flompåvirkning i myrene.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som kystmyr av utformingen annen kystmyr, og består for det meste av jordvannsmyr (V1). Denne er av varierende kalkrikhet og alt fra kalkfattige til svakt kalkrike myrer inngår.

Artsmangfold

For det meste er myrene dominert av vanlige arter. Mot vest inngår store arealer dominert av pors, rome og småbjørneskjegg, mens lenger østover bidrar flompåvirkningen langs en bekk til innslag av mer krevende arter som blåknapp, gulstarr, sløke og mjødukt. Særlig i de fattigste delene inngår en del småvokst furu på tuene. Mosefloraen er i liten grad undersøkt, og det er et visst potensiale for rødlista arter fra denne artsgruppen.

Bruk, tilstand og påvirkning

Myra er påvirket av ulike grøftingsinngrep langs kantene mot vest og nord. Mot vest og sør har den inntil nylig vært mer intakt, men her er ny E39 under bygging, noe som bidrar til ytterligere fragmentering av myrlandskapet i området.

Fremmede arter

Ingen registrerte. Ved ei fylling like vest for myra ble både hagelupin (SE), parkslirekne (SE) og kjempespringfrø (SE) registrert.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten er en del av et betydelig større myrareal på Glåmsmyran. Mye av myra er i dag omdisponert til andre formål, men mer intakte arealer finnes både mot sør, samt ved Kletten nord for E39.

Skjøtsel og hensyn

Lokaliteten er avhengig av videre tilførsel av jordvann og en så intakt vannhusholdning som mulig for unngå ytterligere forringelse. Ytterligere tiltak som kan forstyrre vanntilførselen i myra bør derfor unngås. En bør vurdere hvorvidt det kan være aktuelt å tette noen av grøftene langs kantene av myra.

Verdibegrunnelse

Etter faktaark for kystmyr fra 2015 oppnår lokaliteten høy vekt på areal (godt over 50 daa), men lav vekt på tilstand da den er påvirket av ulike former for inngrep langs kantene. Den oppnår middels vekt på typevariasjon da den består av annen kystmyr, og også på biogeografi da den ligger i sørboreal sone. Samla sett oppnår lokaliteten derfor verdien Lokalt viktig - C, og det er tilstanden som er avgjørende for verdivurderingen.

Nr.: 32 (Glåmsmyran S) - Verdi: B

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, Biofokus 01.02.2023 basert på undersøkelser 07.09.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på oppdrag for Heim kommune. Det later ikke til at lokaliteten er undersøkt tidligere. Metodikk for beskrivelse og verdisetting er basert på utkast til reviderte faktaark for DN-Håndbok 13 fra Miljødirektoratet fra våren 2015. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmedarter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten består av de sørligste delene av Glåmsmyran sør for E39 mellom Hennset og Liabøen. Berggrunnen består av granittisk gneis, mens løsmassene domineres av myr i veksling med mindre partier med morenemateriale. Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon. Den er avgrensa av ny trase for E39 mot nord, og ellers av skog og Klettaelva mot øst. Hele arealet heller svakt mot nord, og flere mindre bekker renner gjennom myra og bidrar i partier til en viss flompåvirkning i myrene.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som kystmyr av utformingen annen kystmyr, og består for det meste av svakt hellende bakkemyrer (jordvannsmyr - V1). I tillegg inngår arealer med nedbørsmyr (V3), som regnes som nær truet - NT på rødlista for naturtyper. Dette i særlig grad mot sør og øst, og dominert av planmyr. Lokaliteten inneholder myrer av varierende kalkrikhet og alt fra kalkfattige til svakt kalkrike arealer inngår. Myrene ligger i veksling med mindre skogkledte arealer langs små rygger. Det meste av disse er dominert av fattig myrskog i veksling med bærlyngskog.

Artsmangfold

For det meste er myrene dominert av vanlige arter som rome, tepperot og småbjørneskjegg og tuer med heigråmose, lyng og småvokst furu. Både langs Klettaelva og lenger østover bidrar flompåvirkningen langs bekker til innslag av mer krevende arter som gulstarr, sløke, blåknapp og mjødukt. Mosefloraen er i liten grad undersøkt, og det er et visst potensiale for rødlista arter fra denne artsgruppen.

Bruk, tilstand og påvirkning

Myra er påvirket av ulike grøftingsinngrep mot vest. Mot nord har ny E39 gravd seg inn i myra, og lokaliteten er kutta av mot denne. Veien bidrar til ytterligere fragmentering av myrlandskapet i området.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten er en del av et betydelig større myrareal på Glåmsmyran. Mye av myra er i dag omdisponert til andre formål, men mer intakte arealer finnes både mot vest, samt ved Kletten nord for E39.

Skjøtsel og hensyn

Lokaliteten er avhengig av videre tilførsel av jordvann og en så intakt vannhusholdning som mulig for unngå ytterligere forringelse. Ytterligere tiltak som kan forstyrre vanntilførselen i myra bør derfor unngås. En bør vurdere hvorvidt det kan være aktuelt å tette noen av grøftene langs østre kant av myra.

Verdibegrunnelse

Etter faktaark for kystmyr fra 2015 oppnår lokaliteten høy vekt på areal (godt over 50 daa), og middels vekt på tilstand da den er påvirket av nyere inngrep mot nord. Den oppnår videre middels vekt på typevariasjon da den består av annen kystmyr, og også på biogeografi da den ligger i sørboreal sone. Samla sett oppnår lokaliteten derfor verdien Viktig - B.

Nr.: 33 (Saksneset) - Verdi: B

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, Biofokus 01.02.2023 basert på undersøkelser 07.09.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på oppdrag for Heim kommune. Det later ikke til at lokaliteten er undersøkt tidligere. Metodikk for beskrivelse og verdisetting er basert på utkast til reviderte faktaark for DN-Håndbok 13 fra 2014. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmedarter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten består av furudominert skog på Saksneset, et par kilometer sør for Halså i Heim kommune. Skogen ligger i ei bratt sørvendt fjordli og består av små søkk og knauser samt partier med skog på rasmark. Lokaliteten er avgrensa av innmark i vest og av mer uthogd skog samt arealer med ren edellauvskog mot sør. Berggrunnen er overveiende fattig. Området ligger i boreonemoral vegetasjonssone og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som naturtypen gamle lavlandsblandingsskog av utformingen furu-lavlandsblandingsskog. Den domineres jevnt over av rikere grunntyper, for det meste lågurtskog (T4-3) og bærlyng-lågurtskog (T4-7), sistnevnte en del av den rødlista naturtypen kalk- og lågurtfuruskog som regnes som sårbar (VU) på rødlista for naturtyper.

Artsmangfold

Tresjiktet domineres av furu med innslag av en god del hassel i tillegg til boreale lauvtrær. I feltsjiktet er arter som myske, sanikel, mjødukt, skogsalat og hengeaks registrert sammen med mer vanlige arter av lyng og småbregner. I tillegg ble et par ubestemte arter av rødsporer (Entoloma) registrert. Av vedboende sopp er bare vanlige arter påvist, men det er et visst potensiale for slike, samt at det er brukbart potensiale for mykorrhiza-sopp og insekter knyttet til solvarm skog. Knyttet til hassel og rogn er lungeneversamfunnet til dels brukbart utviklet.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten er påvirket av eldre dimensjonshogster og en del eldre stubber er synlige. Dødvod finnes bare sparsomt, og den er for det meste av nyere dato. I tillegg er det grunn til å tro at eldre kulturpåvirkning, i første rekke beite, har funnet sted.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten er en av et større sammenhengende areal med rike skogtyper nord for Halsafjorden. Slike skoger finnes også i en del andre sør- og vestvendte luer i nabokommunene Tingvoll, Surnadal og Aure. Slike arealer utenfor granas naturlige utbredelsesområde huser viktige utforminger både av edellauvskog og blandingsskoger med furu og edellauvtrær.

Skjøtsel og hensyn

Det er ingen kvaliteter i lokaliteten som er avhengig av skjøtsel for å fremmes

Verdibegrunnelse

Etter utkast til faktaark for gammel lavlandsblandingsskog fra 2014 oppnår lokaliteten middels vekt på areal (mellom 21 og 50 daa) og lav vekt på artsmangfold da den huser få rødlistearter knyttet til gamle trær og død ved. Den oppnår videre lav vekt på tilstand da skogen er forholdsvis ung, for det meste 150-200 år, og middels vekt på rikhet/bonitet. Dette ut fra at rike grunntyper dominerer mye av arealet. Samla sett oppnår lokaliteten derfor verdien Viktig - B. Verdien er noe svak, men vil kunne styrkes gjennom videre utvikling av skogdynamikken og påvisning av rødlistearter.

Nr.: 34 (Saksneset V) - Verdi: C

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, Biofokus 01.02.2023 basert på undersøkelser 07.09.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på oppdrag for Heim kommune. Det later ikke til at lokaliteten er undersøkt tidligere. Metodikk for beskrivelse og verdisetting er basert på utkast til reviderte faktaark for DN-Håndbok 13 fra Miljødirektoratet fra våren 2015. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmedarter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten består av en liten rest med intakt naturbeitemark omgitt av mer oppgjødslet innmark på Saksneset, et par kilometer sør for Halså i Heim kommune. Berggrunnen er overveiende fattig. Området ligger i boreonemoral vegetasjonssone og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som naturbeitemark av utformingen rik beiteeng. Den består av rike grunntyper, etter NiN for det meste svakt kalkrik eng med klart hevdpreg (T32-20). Naturbeitemark er en del av den rødlista naturtypen semi-naturlig eng (VU). Den er lokalisert på et lite høydedrag der bruk og oppgjødsling historisk sett trolig har vært noe mer ekstensiv enn på omkringliggende arealer.

Artsmangfold

Feltsjiktet er dominert av typiske arter for regionen som gulaks, småengkall, tepperot, blåkløkke, legeveronika og engkvein. I tillegg forekommer også blant annet sløke, tirltunge, rødkløver og soleier. Av beitemarksopp er honningvokssopp registrert, og det er et visst potensiale for flere slike, inkludert sjeldne og rødlista arter.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten er i noe grad preget av gjengroing på grunn av svak hevd. I dag beites den mest trolig bare av hjortevilt, men har fremdeles tydelig preg av tradisjonell hevd. Ut mot kantene blir gjødselpåvirkningen fra tidligere oppdyrking av omkringliggende arealer mer synlig.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten ligger som en isolert rest langt fra lignende arealer.

Skjøtsel og hensyn

For å unngå gjengroing bør beitetrykket økes sammenlignet med i dag. Lokaliteten bør ikke gjødsles, pløyes, sprøytes eller slås med beitepusser uten at avlinga fjernes.

Verdibegrunnelse

Etter faktaark for naturbeitemark fra 2015 oppnår lokaliteten lav vekt på areal, artsamangfold og rødlistearter da den er liten, lite variert og er uten registrerte rødlistearter. Den oppnår middels vekt på tilstand og påvirkning da den fremdeles er forholdsvis åpen og later til å være sporadisk beita, om ikke annet så av hjortevilt. Den ligger ellers langt unna andre lignende lokaliteter. Samlet sett oppnår den derfor verdien Lokalt viktig - C. Verdien er svak og lokaliteten vil forringes ytterligere om gjengroingen fortsetter.

Nr.: 35 (Låna-ura N) - Verdi: B

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, Biofokus 01.02.2023 basert på undersøkelser 07.09.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på oppdrag for Heim kommune. Det later ikke til at lokaliteten er undersøkt tidligere. Metodikk for beskrivelse og verdisetting er basert på utkast til reviderte faktaark for DN-Håndbok 13 fra 2014. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmedarter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten består av furudominert skog på åsen ovenfor Låna-ura ved Betna i Heim kommune. Skogen preges av en bratt vestvendt bergvegg mot vest, før det flater ut opp mot toppen. Den er avgrenset av edellauvskog mot sør og øst, og av mer uthogd furuskog mot nord og vest. Berggrunnen er overveiende fattig. Området ligger i sørboreal vegetasjonssone og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som naturtypen rik barskog av utformingen lågurtfuruskog. Den domineres jevnt over av rikere grunntyper, for det meste bærlyng-lågurtskog (T4-7) i de bratte partiene med overgang mot svak bærlyng-lågurtskog (T4-6) opp mot toppen (60-40). Begge grunntypene er en del av den rødlista naturtypen kalk- og lågurtfuruskog som regnes som sårbar (VU) på rødlista for naturtyper.

Artsmangfold

Tresjiktet domineres av furu med innslag av en god del hassel i tillegg til boreale lauvtrær, i første rekke bjørk og osp. I feltsjiktet er arter som hengeaks, myske, sanikel, liljekonvall, teiebær og legeveronika. Helt nederst finnes også innslag av ramsløk (NT) i overgangen mot edellauvskogen nedenfor. I busksjiktet inngår spredt med krossved i nedre deler. Opp mot toppen øker dominansen av lyng og mindre krevende skogsarter. Av vedboende sopp er bare vanlige arter påvist, men det er et visst potensiale for slike, samt at det er brukbart potensiale for mykorrhiza-sopp og insekter knyttet til solvarm skog. I tillegg er lokaliteten trolig, viktig for en rekke arter av fugl inkludert hakkespetter.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten er påvirket av eldre dimensjonshogster og en del eldre stubber er synlige. Trærne er jevnt over yngre, under 200 år selv om spredte eldre trær finnes. Dødvved finnes bare sparsomt, og inkluderer både gadd og læger av furu, for det meste av nyere dato. I tillegg er det grunn til å tro at eldre kulturpåvirkning, i første rekke beite, har funnet sted.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Det ligger få tilsvarende registrerte lokaliteter rundt Betna, men slik skog finnes likevel i sørvendte bratte fjordlier i denne delen av Heim kommune, slik at den til en viss grad er en del av et nettverk av slike lokaliteter.

Skjøtsel og hensyn

Det er ingen kvaliteter i lokaliteten som er avhengig av skjøtsel for å fremmes.

Verdibegrunnelse

Etter utkast til faktaark for rik barskog fra 2014 oppnår lokaliteten lav vekt på areal (under 25 daa) og middels vekt på artsmangfold da rødlistearter ikke er registrert, men den har et brukbart potensiale for slike fra flere artsgrupper. Den oppnår videre middels vekt også på tilstand og habitatkvalitet da skogen er forholdsvis ung, for det meste 100 - 150 år, men ikke er å regne som tett produksjonsskog samt at den ikke har for tett gras- eller lyngdominans. Samla sett oppnår den derfor verdien Viktig - B. Verdien er noe svak, men vil kunne styrkes gjennom videre utvikling av skogdynamikken og påvisning av rødlistearter.

Nr.: 36 (Nilshaugen NØ) - Verdi: C

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, Biofokus 02.02.2023 basert på undersøkelser 07.09.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på oppdrag for Heim kommune. Det later ikke til at lokaliteten er undersøkt tidligere, og den er i første rekke avgrenset ut fra en forholdsvis godt utvikla forekomst av svartor inkludert rødlista naturtyper knytta til arten. Metodikk for beskrivelse og verdisetting er basert DN-Håndbok 13 fra 2007. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmedarter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten består av et lite svakt hellende nordvendt svartordominert skogområde mellom Nilshaugen og innmarka på østre del av Valsøya i Heim kommune. Den er avgrenset av skog med annen treslagssammensetning og innmark mot nord. Berggrunnen er overveiende fattig og løsmassene er dominert av tynne morenematerialer. Området ligger i sørboreal vegetasjonssone og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som naturtypen annen viktig forekomst, og uten at utforming er videre angitt. Den domineres etter NiN av rikere grunntyper, fordelt 50/50 mellom kildepåvirka rik myr- og sumpskogsmark (V2-C-2) og høgstaude-skog (T4-18). Disse går inn under de rødlista naturtypene rik svartorsumpskog og høgstaude-edellauvskog, begge sårbar (VU) på rødlista for naturtyper. Grunnen til at de ikke er registrert som noen av disse, er at skillet mot gjengrodd semi-naturlig mark er noe usikker, og utformingene er forholdsvis marginale.

Artsmangfold

Tresjiktet domineres av svartor sammen med noe bjørk. Feltsjiktet domineres av arter som bringebær, mjødukt, sølvbunke, bekkeblom, soleier og storkvokste bregner. I bunnsjiktet inngår base- og fuktrevende moser. Ingen rødlistearter er registrert og potensialet for slike er usikkert. Slike arealer er blant annet kjent som viktige levesteder for insekter, og vil derfor også kunne være viktige arealer for næringssøk for mange fuglearter tilsvarende som gråor-heggeskog og flomskogsmark.

Bruk, tilstand og påvirkning

Det meste av trærne er unge til middelaldrende, med få trær eldre enn 60 år. Lokaliteten bærer tydelig preg av tidligere kulturpåvirkning, mest sannsynlig i form av beite som for lengst er grodd igjen med skog. Dødvved er det lite av, stort sett greiner og tynne stammer. Enkelte av trærne i forsumpa områder har utviklet sokler.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Svartor har noen få registreringer i denne delen av kommunen, men er ellers forholdsvis sjelden i de kommunene på Ytre Nordmøre som det er naturlig å sammenligne denne delen av Heim kommune med. Unntaket er på vestsida av Tingvoll-halvøya der arten ser ut til å være betydelig vanligere.

Skjøtsel og hensyn

Det er ingen kvaliteter i lokaliteten som er avhengig av skjøtsel for å fremmes.

Verdibegrunnelse

Etter faktaark fra 2007 oppnår lokaliteten verdien Lokalt viktig - C, da den består av lokalt sjeldne naturtyper, men med få godt utvikla elementer, lavt areal og uten registrerte rødlistearter.

Nr.: 37 (Høgset) - Verdi: C

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, Biofokus 02.02.2023 basert på undersøkelser 07.09.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på oppdrag for Heim kommune. Det later ikke til at lokaliteten er undersøkt tidligere. Metodikk for beskrivelse og verdisetting er basert på utkast til reviderte faktaark for DN-Håndbok 13 fra 2014. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmedarter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten består av furudominert skog på åsen sør for Høgset ytterst i Valsøyfjorden i Heim kommune. Skogen ligger i ei bratt sørvestvendt li like over fjorden mot vest. Den er avgrenset av yngre og mer uthogd skog på alle kanter foruten mot vest der den avgrenses av en høgspenlinjetrase. Berggrunnen er overveiende fattig og løsmassene tynne over berggrunnen. Området ligger i sørboreal vegetasjonssone og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som naturtypen gammel furuskog av utformingen gammel kystfuruskog. Den domineres i stor grad av fattige grunntyper og i stor grad bærlyngskog (T4-5). Mot øst er den noe rikere med innslag av svak bærlyng-lågurtskog (T4-6) og bærlyng-lågurtskog (T4-7) (anslagsvis 60-30-20). Begge de to sistnevnte grunntypene er en del av den rødlista naturtypen kalk- og lågurtfuruskog som regnes som sårbar (VU) på rødlista for naturtyper.

Artsmangfold

Tresjiktet domineres av furu med økende innslag av hassel, bjørk og osp mot øst. I feltsjiktet dominerer lyng store arealer, mot øst forekommer i tillegg blant annet einstape, hengeaks, blåknapp, teiebær, liljekonvall, skogsveve og legeveronika. I busksjiktet inngår spredt med einer. Av vedboende sopp er bare vanlige arter påvist, men det er et visst potensiale for slike, samt at det er brukbart potensiale for mykorrhiza-sopp og insekter knyttet til solvarm skog. I tillegg er lokaliteten trolig, viktig for en rekke arter av fugl inkludert hakkespetter. Spor i terrenget tilsier også at området er viktig som oppholds- og trekkområde for hjort.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten er påvirket av eldre dimensjonshogster og en del eldre stubber er synlige. Trærne er jevnt over yngre, under 200 år, men særlig mot nord finnes også innslag av eldre furu på 2-300 med grove, vridde greiner og grov sprekkebark. Dødvved finnes bare sparsomt, og inkluderer både gadd og læger av furu, for det meste av nyere dato. I tillegg er det grunn til å tro at eldre kulturpåvirkning, i første rekke beite, har funnet sted. I dag er lokaliteten tydelig beitet av hjort.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Gammel furuskog finnes spredt til vanlig i denne delen av kommunen, men mye av denne ligger høyere oppe i terrenget, og arealer med solvarm eldre furuskog ned mot sjøen er mindre vanlig og har vært gjenstand for omfattende hogst over lang tid, noe som gjør arealet viktig.

Skjøtsel og hensyn

Det er ingen kvaliteter i lokaliteten som er avhengig av skjøtsel for å fremmes.

Verdibegrunnelse

Etter utkast til faktaark for gammel furuskog fra 2014 oppnår lokaliteten lav vekt på areal (ca. 30 daa), lav vekt på arts mangfold da få rødlistearter er registrert, men det finnes et visst potensiale for slike arter fra flere artsgrupper. Til sist oppnår den lav til middels vekt på tilstand da eldre skog opp mot 300 år inngår, men innslaget av dødvved er forholdsvis lavt. Samlet sett får den derfor verdien Lokalt viktig - C. Verdien vil kunne styrkes gjennom videre utvikling av skogdynamikken og påvisning av rødlistearter.

Nr.: 38 (Botnasetra) - Verdi: B

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, Biofokus 02.02.2023 basert på undersøkelser 07.09.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på oppdrag for Heim kommune. Det ligger noen registreringer i Artskart fra tidligere. Metodikk for beskrivelse og verdisetting er basert på utkast til reviderte faktaark for DN-Håndbok 13 fra Miljødirektoratet fra våren 2015. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmedarter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten består av innmarka på Botnasetra øst av Botnavatnet innerst i Valsøyfjord i Heim kommune. Lokaliteten heller svakt mot sør, og består av flate enger i veksling med små knauser og søkk. Den avgrenses av skog og myr på alle kanter. Berggrunnen er overveiende fattig og løsmassene domineres av morenematerialer. Området ligger i mellomboreal vegetasjonssone og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som naturbeitemark av utformingen fattig beiteeng. Den består i stor grad av fattige grunntyper, etter NiN for det meste intermedier eng med klart hevdpreg (T32-4) i tillegg til fattigere knauser med kalkfattig eng med klart hevdpreg (T32-2). I enkelte søkk og langs småbekker inngår også noe rikere og friskere/fuktigere engtyper (T32-20/T32-10). Flekkvis i søkkene er det også arealer med mer myrpreg. Enkelte flekker der det tidligere har stått sommerfjøs har et mer oppgjødsle preg. Naturbeitemark er en del av den rødlista naturtypen semi-naturlig eng (VU).

Artsmangfold

I feltsjiktet inngår arter som gulaks, småengkall, aurikkelsveve, bakkefrytle, tepperot, blåklomme, legeveronika, harerug, knegras, fjellmarikåpe og engkvein. På knauser finnes arealer med mye finnskjegg i tillegg til store forekomster av lyng og noe oppslag av einer. I søkkene inngår blant annet mjøddurt, myrtistel, sølvbunke, trådsiv og en del starrarter. Fra tidligere er også prestekrage, marinøkkel og kornstarr registrert. Beitemarksopp ble ikke registrert, men potensialet er trolig godt for slike arter, inkludert sjeldne og rødlista arter.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten er i til dels betydelig grad preget av gjengroing med lyng og einer grunn av svak hevd. I dag beites den mest trolig bare av hjortevilt og sporadisk av dur på utmarksbeite, men har fremdeles tydelig preg av tradisjonell hevd. En merka tursti går gjennom engene.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten ligger isolert og langt fra lignende arealer.

Skjøtsel og hensyn

For å unngå gjengroing bør beitetrykket økes betydelig sammenlignet med i dag. Lokaliteten bør ikke gjødsles, pløyes, sprøytes eller slås med beitepusser uten at avlinga fjernes.

Verdibegrunnelse

Etter faktaark for naturbeitemark fra 2015 oppnår lokaliteten høy vekt på areal (ca. 40 daa). Videre oppnår den middels vekt arts mangfold og rødlistearter da den har noen kjennetegnende arter og brukbart potensiale for rødlistearter. Den oppnår middels vekt på tilstand og påvirkning da den fremdeles er forholdsvis åpen og later til å være sporadisk beita, om ikke annet så av hjortevilt. Gjengroingspreget og forringelsen er imidlertid tydelig. Den ligger ellers langt unna andre lignende lokaliteter. Samlet sett oppnår den derfor verdien Viktig - B. Verdien er svak, og vil forringes ytterligere om gjengroingen fortsetter.

Nr.: 39 (Setervatnet NV) - Verdi: B

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, Biofokus 02.02.2023 basert på undersøkelser 09.09.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på oppdrag for Heim kommune. Det later ikke til at lokaliteten er undersøkt tidligere. Metodikk for beskrivelse og verdisetting er basert på utkast til reviderte faktaark for DN-Håndbok 13 fra Miljødirektoratet fra våren 2015. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmedarter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten består av ei stabil og godt utvikla kilde med tilhørende kildebekk i den bratte østvendte lia nordvest for Staursetsætra i Staursetdalen i Heim kommune. Berggrunnen består av grønnstein og løsmassene av morenematerialer. Området ligger i mellomboreal vegetasjonssone og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som kilde av utforming kilde over sørboreal sone. Den består en godt utvikla kilde med tydelig og stabil kildepåvirkning sammen med tilhørende kildebekk. Etter NiN for det snakk om en temmelig til ekstremt kalkrik kilde (V4-C-3). Naturtypen er ikke rødlista i mellomboreal vegetasjonssone.

Arts mangfold

Av arter inngår blant annet gulsildre, mjødukt, fjellfrøstjerne, svarttopp, kildesildremose og koppervrangmose. Det mest interessante er en stor forekomst av dronningmose, en suboseanisk art med få registreringer i kommunen og bare spredte forekomster langs kysten lenger nord i Trøndelag.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten er intakt og uten spor etter menneskelige påvirkninger foruten at en sti krysser bekken nede ved Setervatnet.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Det er grunn til å tro at lignende kilder kan forekomme flere steder i morenemassene rundt Staursetdalen. I tillegg forekommer rike myrtyper og rike områder i fjellet, slik at den til en viss grad er en del av et nettverk av rike våtmarkstyper.

Skjøtsel og hensyn

Lokaliteten bevares best uten noen former for inngrep.

Verdibegrunnelse

Etter faktaark for kilde fra 2015 oppnår lokaliteten verdien Viktig - B da det er snakk om en stabil kilde i mellomboreal vegetasjonssone. Det er ikke registrert rødlistearter, men flere arter med krav til stabil tilgang på kildevann.

Nr.: 40 (Staursetsætra) - Verdi: B

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, Biofokus 02.02.2023 basert på undersøkelser 07.09.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på oppdrag for Heim kommune. Det later ikke til at engene er undersøkt for arts mangfold tidligere, da ingen eldre registreringer ligger i Artskart. Metodikk for beskrivelse og verdisetting er basert på utkast til reviderte faktaark for DN-Håndbok 13 fra Miljødirektoratet fra våren 2015. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmedarter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten består av deler av innmarka på Staursetsætra vest for Setervatnet innerst i Staursetdalen i Heim kommune. Lokaliteten heller svakt mot vest og består av flate enger i veksling med små knauser og søkk. Den er avgrenset av skog mot øst, og ellers av mer oppgjødsla enger. Berggrunnen består av grønnstein og løsmassene av morenematerialer. Området ligger i mellomboreal vegetasjonssone og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som naturbeitemark av utformingen fattig beiteeng. Den består i stor grad av fattige grunntyper, etter NiN for det meste intermediær eng med klart hevdpreg (T32-4). I enkelte søkk og langs småbekker inngår også noe rikere og friskere/fuktigere engtyper (T32-20/T32-10). Enkelte flekker der det tidligere har stått

sommerfjøs har et mer oppgjødsla preg. Naturbeitemark er en del av den rødlista naturtypen semi-naturlig eng (VU).

Artsmangfold

I feltsjiktet inngår arter som gulaks, aurikkelsveve, bakkefrytle, tepperot, blåklokke, legeveronika, harerug, finnskjepp, fjellmarikåpe og engkvein. I søkkene inngår blant annet mjøddurt, myrtistel, hvitbladtistel, sølvbunke, trådsiv og en del starrarter. Beitemarksopp ble ikke registrert, men potensialet er trolig godt for slike arter, inkludert sjeldne og rødlista arter.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten er forholdsvis intakt og fremdeles i bruk som beite, men bruk av beitepusser har i partier ført til noe oppgjødsling. En merka tursti går langs østre kant av engene.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten ligger isolert og langt fra lignende arealer.

Skjøtsel og hensyn

For å unngå gjengroing bør beitetrykket holdes stabilt sammenlignet med i dag. Lokaliteten bør ikke gjødsles, pløyes, sprøytes eller slås med beitepusser uten at avlinga fjernes. Alternativt bør frekvensen av bruken av beitepusser ned sammenlignet med i dag i kombinasjon med fjerning av grasen i etterkant.

Verdibegrunnelse

Etter faktaark for naturbeitemark fra 2015 oppnår lokaliteten høy vekt på areal (ca. 22 daa). Videre oppnår den middels vekt artsamangfold og rødlistearter da den har noen kjennetegnende arter og brukbart potensiale for rødlistearter. Den oppnår middels vekt på tilstand og påvirkning da den fremdeles er forholdsvis åpen og later til å være beita. Oppgjødslingspreget på grunn av bruk av beitepusser er imidlertid med å trekke noe ned. Den ligger ellers langt unna andre lignende lokaliteter. Samlet sett oppnår den derfor verdien Viktig - B. Verdien vil trolig kunne forringes om bruken av beitepusser intensiveres ytterligere.

Nr.: 41 (Staursetsætra NØ) - Verdi: B

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, Biofokus 02.02.2023 basert på undersøkelser 07.09.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på oppdrag for Heim kommune. Det later ikke til at lokaliteten er undersøkt tidligere. Metodikk for beskrivelse og verdisetting er basert på utkast til reviderte faktaark for DN-Håndbok 13 fra 2014. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmedarter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten består av furudominert skog opp mot fjellet nordøst for Staursetsætra innerst i Staursetdalen i Heim kommune. Lokaliteten heller bratt mot vest og består av flere rygger og bekkedaler med bratte bergvegger og områder med rasmaterialer. Sentralt ligger også ei lita bekkeløft rundt Gammelseterbekken. Den er avgrenset oppad av skoggrensa og kalkrike fjellområder og ellers av yngre og/eller mer lauvdominert skog. Opp mot fjellet flater det noe ut, og her inngår også arealer med myr og mer glissen tresetting. Berggrunnen består av grønnstein og glimmerskifer, og løsmassene av morenematerialer og tynnere humusdekke over berggrunnen opp mot fjellet. Området ligger i mellomboreal til nordboreal vegetasjonssone og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som naturtypen gammel furuskog av utformingen gammel høyereliggende furuskog (60%). I tillegg inngår arealer med lauvskog og myrer. Den domineres i stor grad av intermediære og fattige grunntyper og i stor grad bærlyngskog (T4-5) og svak bærlyng-lågurtskog (T4-6). Sistnevnte grunntype er en del av den rødlista naturtypen kalk- og lågurtfuruskog som regnes som sårbar (VU) på rødlista for naturtyper. I tillegg forekommer mindre arealer med svak lågurtskog (T4-2) i enkelte søkk.

Artsmangfold

Tresjiktet domineres av furu med varierende innslag av boreale lauvtrær som øker opp mot tregrensa. I nedre deler inngår også sparsomt med hassel i enkelte søkk. I feltsjiktet dominerer lyng store arealer sammen med blant annet einstape, hengeaks, blåknapp, teiebær skogsveve, legeveronika og småbregner. I busksjiktet inngår spredt med einer. Av vedboende sopp er bare vanlige arter påvist, men det er et visst potensiale for slike. I tillegg er lokaliteten trolig, viktig for en rekke arter av fugl inkludert hakkespetter. Spor i terrenget tilsier også at området er viktig som oppholdsområde for hjort.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten er påvirket av eldre dimensjonshogster og en del eldre stubber er synlige. Trærne er jevnt over mellom 150 og 200 år, men med økende innslag av eldre trær, gadd og dødved oppover i liene. En del liggende dødved, for det meste av nyere dato (fra orkanen i 1992 eller nyere) finnes spredt i tillegg til et betydelig antall furugadd. Helt øverst der skogen er mer glissen inngår gamle furuer på knausene.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Gammel furuskog finnes spredt til vanlig i denne delen av kommunen, og større arealer med slik skog er fra tidligere avgrenset lenger fram i dalen slik at lokalitetene er en del av et større nettverk av gammelskog. Lia har i tillegg innslag av edellauvtrær og gammel boreal lauvskog, og huser samlet sett en rekke viktige kvaliteter knyttet til gammel, ikke flatehogd skog.

Skjøtsel og hensyn

Det er ingen kvaliteter i lokaliteten som er avhengig av skjøtsel for å fremmes.

Verdibegrunnelse

Etter utkast til faktaark for gammel furuskog fra 2014 oppnår lokaliteten høy vekt på areal (over 150 daa gammel furuskog), lav vekt på arts mangfold da rødlistearter ikke er registrert, men det finnes et visst potensiale for slike arter fra flere artsgrupper. Til sist oppnår den lav til middels vekt på tilstand da eldre skog opp mot 300-400 år inngår, med varierende innslag av dødved inkludert betydelige mengder gadd. Samlet sett får den derfor verdien Viktig - B. Verdien vil kunne styrkes gjennom videre utvikling av skogdynamikken og påvisning av rødlistearter.

Nr.: 42 (Staursetsætra SØ) - Verdi: C

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, Biofokus 02.02.2023 basert på undersøkelser 07.09.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på oppdrag for Heim kommune. Det later ikke til at lokaliteten er undersøkt tidligere. Metodikk for beskrivelse og verdisetting er basert på utkast til reviderte faktaark for DN-Håndbok 13 fra 2014. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmedarter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten består av furudominert skog opp mot fjellet sørøst for Staursetsætra innerst i Staursetdalen i Heim kommune. Lokaliteten heller bratt mot vest og består av flere rygger og smådaler inkludert bratte bergvegger, områder med rasmaterialer og ei lita bekekløft langs Hattlibekken. Opp mot fjellet flater det noe ut. Her inngår myrrealeer med mer glissen tresetting. Den er avgrenset oppad av skoggrensa og kalkrike fjellområder og ellers av yngre og/eller mer lauvdominert skog. Berggrunnen består av grønnstein og glimmerskifer, og løsmassene av morenematerialer og tynnere humusdekke over berggrunnen opp mot fjellet. Området ligger i mellomboreal til nordboreal vegetasjonssone og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som naturtypen gammel furuskog av utformingen gammel høyereliggende furuskog (60%). I tillegg inngår arealer med lauvskog og myrer. Den domineres i stor grad av intermediære og fattige grunntyper og i stor grad bærlyngskog (T4-5) og svak bærlyng-lågurtskog (T4-6). Sistnevnte grunntype er en del av den rødlista naturtypen kalk- og lågurtfuruskog som regnes som sårbar (VU) på rødlista for naturtyper. I tillegg forekommer mindre arealer med svak lågurtskog (T4-2) i enkelte søkk.

Arts mangfold

Tresjiktet domineres av furu med varierende innslag av boreale lauvtrær som øker opp mot tregrensa. I nedre deler inngår også sparsomt med hassel i enkelte søkk. I feltsjiktet dominerer lyng store arealer sammen med blant annet einstape, hengeaks, blåknapp, teiebær skogsveve, legeveronika og småbregner. I busksjiktet inngår spredt med einer. Av vedboende sopp er bare vanlige arter påvist, men det er et visst potensiale for slike. I tillegg er lokaliteten trolig, viktig for en rekke arter av fugl inkludert hakkespetter. Spor i terrenget tilsier også at området er viktig som oppholdsområde for hjort.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten er påvirket av eldre dimensjonshogster og en del eldre stubber er synlige. Trærne er jevnt over mellom 150 og 200 år, men med økende innslag av eldre trær, gadd og dødved oppover i liene. En del liggende dødved, for det meste av nyere dato (fra orkanen i 1992 eller nyere) finnes spredt i tillegg til et betydelig antall furugadd. Helt øverst der skogen er mer glissen inngår gamle furuer på knausene.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Gammel furuskog finnes spredt til vanlig i denne delen av kommunen, og større arealer med slik skog er fra tidligere avgrenset lenger fram i dalen slik at lokalitetene er en del av et større nettverk av gammelskog. Lia har i tillegg innslag av edellauvtrær og gammel boreal lauvskog, og huser samlet sett en rekke viktige kvaliteter knyttet til gammel, ikke flatehogd skog.

Skjøtsel og hensyn

Det er ingen kvaliteter i lokaliteten som er avhengig av skjøtsel for å fremmes.

Verdibegrunnelse

Etter utkast til faktaark for gammel furuskog fra 2014 oppnår lokaliteten høy vekt på areal (rundt 100 daa gammel furuskog), lav vekt på arts mangfold da rødlistearter ikke er registrert, men det finnes et visst potensiale for slike arter fra flere artsgrupper. Til sist oppnår den lav til middels vekt på tilstand da eldre skog opp mot 300-400 år inngår, med varierende innslag av dødved og gamle trær, og generelt noe dårligere utvikla strukturer enn lokaliteten litt lenger vest. Samlet sett får den derfor verdien Lokalt viktig - C. Verdien vil kunne styrkes gjennom videre utvikling av skogdynamikken og påvisning av rødlistearter.

Nr.: 43 (Staursetsætra S) - Verdi: C

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, Biofokus 03.02.2023 basert på undersøkelser 09.09.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på oppdrag for Heim kommune. Det later ikke til at lokaliteten er undersøkt tidligere. Metodikk for beskrivelse og

verdisetting er basert på utkast til reviderte faktaark for DN-Håndbok 13 fra 2014. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmedarter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten består av et avgrenset område av flompåvirka skogtyper der Staursetelva møter Tortlibekken sør for Staursetsætra innerst i Staursetdalen i Heim kommune. Berggrunnen består av grønnstein og løsmassene av elveavsetninger. Området ligger i mellomboreal vegetasjonssone og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon. Lokaliteten er avgrenset av flompåvirka myrpartier og knauser med furuskog. Mot nord smalner området av og elva renner ned i ei smal kløft.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som naturtypen flommarksskog av utformingen flompåvirket oreskog. Substratet er relativt grovt og uten synlige spor etter kildepåvirkning slik at det etter NiN i stor grad er snakk om flomskogsmarker på grus og stein (T30-C-1). Flomskogsmark regnes som sårbar (VU) på rødlista for naturtyper.

Artsmangfold

Tresjiktet domineres i all hovedsak av gråor og bjørk. I tillegg kommer innslag av noe vier i søkk og enkelte furutrær på knauser. Feltsjiktet varierer mellom partier dominert av sølvbunke og partier med høgstauder som tyrihjel, mjørdurt og skogstorkenebb. Også arter som teiebær, hvitmaure og hengeving, samt en del myrarter inngår. Ingen rødlistearter er registrert, men det er et visst potensiale for slike fra flere artsgrupper.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten er ikke preget av menneskelige inngrep som vassdragsregulering, men det er grunn til å tro at det tidligere har vært hogd i området med tanke på lokaliseringen like ved ei setergrend. Videre har det sannsynligvis vært beita her av dyr på utmarksbeite. Dette kan være med å forklare det lave innslaget av svært gamle trær og grov dødved. Staursetelva er ikke regulert slik at flomregimet i området er intakt.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Helt ned mot Staursetvatnet ligger også mindre arealer med flomskogsmark. Disse er i større grad preget av tidligere kulturpåvirkning og er derfor ikke skilt ut som egen naturtype i denne omgang. Disse er likevel med å øke mengden flomskogsmark i området, men denne er likevel lav, selv om fragmenter også finnes lengre ned langs vassdraget.

Skjøtsel og hensyn

Det er ingen kvaliteter i lokaliteten som er avhengig av skjøtsel for å fremmes. Dette inkluderer også vassdragsregulering.

Verdibegrunnelse

Etter utkast til faktaark for flommarksskog fra 2014 oppnår lokaliteten middels vekt på areal (mellom 5 og 20 daa), lav vekt på artsamangfold da rødlistearter ikke er registrert, men det finnes et visst potensiale for slike arter fra flere artsgrupper. Videre oppnår den lav vekt på påvirkning da den har få forekomster av gadd og læger og med få og små vaser av dødved. Den oppnår høy vekt på tilstand da flomregimet er intakt og den er uten nyere spor etter menneskelig påvirkning. Til sist oppnår den lav vekt på landskapsøkologi da den ligger isolert fra andre lignende områder. Samlet sett får den derfor verdien Lokalt viktig - C. Verdien vil kunne styrkes gjennom videre utvikling av skogdynamikken og påvisning av rødlistearter.

Nr.: 44 (Kalvtrøhola) - Verdi: C

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, Biofokus 03.02.2023 basert på undersøkelser 09.09.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på oppdrag for Heim kommune. Det later ikke til at lokaliteten er undersøkt tidligere. Metodikk for beskrivelse og verdisetting er basert på utkast til reviderte faktaark for DN-Håndbok 13 fra 2014. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmedarter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten består av et mindre gråordominert dalsøkk mellom innmark og annen skog ved Hovdtrøa på sørsida av Vinjefjorden i Heim kommune. Berggrunnen er fattig og løsmassene består av tykke moreneavsetninger. Området ligger i sørboreal vegetasjonssone og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som naturtypen rikere sump- og kildeskog av utformingen boreal kildeskog. Den består av et tydelig kildepåvirka område nederst i ei bratt skråning mellom E39 og sjøen som etter NiN er å regne som kalkrik myr- og sumpskogsmark (V2-C-3). Denne naturtypen med dominans av gråor er ikke en rødlista naturtype.

Artsmangfold

Tresjiktet domineres nesten totalt av gråor i tillegg til noe bjørk og gran. I feltsjiktet inngår arter som skogsnelle, hestehov, mjørdurt, bakkesoleie og sumphaukeskjegg. Det er registrert få arter knytta til dødved, og potensialet er trolig begrenset. Naturtypen er viktig for en lang rekke arter av insekter og fugl, og flere trostereir er observert.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten later til å være intakt og uten spor etter nyere menneskelige inngrep.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Flere mindre arealer med tilsvarende naturtyper finnes langs Vinjefjorden, men de fleste er små og avgrensa. De er imidlertid en viktig del av det økologiske nettverket av skognaturtyper langs Vinjefjorden.

Skjøtsel og hensyn

Det er ingen kvaliteter i lokaliteten som er avhengig av skjøtsel for å fremmes.

Verdibegrunnelse

Etter utkast til faktaark for rikere sump- og kildeskog fra 2014 oppnår lokaliteten middels vekt på areal (mellom 2 og 10 daa), lav til vekt på artsmangfold da rødlistearter ikke er registrert, men det finnes et visst potensiale for slike arter fra flere artsgrupper. Videre dekker kjennetegnende arter store deler av lokaliteten. Den oppnår ingen vekt på rødlista naturtyper da slike ikke er registrert. Videre oppnår den lav vekt på småskalavariasjon og landskapsøkologi da den ligger isolert, med en del forstyrrelser i omkringliggende arealer, og med forholdsvis få landskapselementer som trær med sokkeldannelse og vasstrukken ved. Samlet sett får den derfor verdien Lokalt viktig - C. Verdien vil kunne styrkes gjennom videre utvikling av skogdynamikken og påvisning av rødlistearter.

Nr.: 45 (Tjønnskardhaugen) - Verdi: C

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, Biofokus 02.02.2023 basert på undersøkelser 07.09.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på oppdrag for Heim kommune. Det later ikke til at lokaliteten er undersøkt tidligere. Metodikk for beskrivelse og verdisetting er basert på utkast til reviderte faktaark for DN-Håndbok 13 fra 2014. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmedarter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten består av furudominert skog rundt Tjønnskardhaugen nord for Oppsalvatnet i Heim kommune. Lokaliteten heller bratt mot vest og sør og inkluderer bratte skråninger og småknauser. Den sørvendte lia mot Oppsalvatnet er delvis på virka av rikt sigevann. Opp mot toppen flater det noe ut og skogen blir mer glissen. Den er avgrenset oppad av arealer med svært spredt tresetting og ellers av myrer og skog med lauvdominans. Berggrunnen er jevnt over fattig, men med noe rikere innslag i den sørvendte delen av området. Løsmassene er dominert av morenematerialer og tynnere humusdekke over berggrunnen opp mot fjellet. Området ligger i mellomboreal til nordboreal vegetasjonssone og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som naturtypen gammel furuskog av utformingen gammel høyereliggende furuskog. I tillegg inngår små arealer med lauvskog og myrer, og opp mot fjellet finner en gradvis overgang mot boreal hei. Lokaliteten domineres i stor grad av intermediære og fattige grunntyper og i stor grad bærlyngskog (T4-5) og svak bærlyng-lågurtskog (T4-6). Sistnevnte grunntype er en del av den rødlista naturtypen kalk- og lågurtfuruskog som regnes som sårbar (VU) på rødlista for naturtyper. I tillegg forekommer mindre arealer med svak lågurtskog (T4-2), storbregneskog (T4-17) og intermediære myrer i enkelte søkk.

Artsmangfold

Tresjiktet domineres av furu med varierende innslag av boreale lauvtrær som øker mot øst. I feltsjiktet dominerer lyng store arealer sammen med blant annet einstape, blåtopp, blåknapp, teiebær skogsveve, legeveronika og småbregner. I busksjiktet inngår spredt med einer. Av vedboende sopp er bare vanlige arter påvist, men det er et visst potensiale for slike. I tillegg er lokaliteten trolig, viktig for en rekke arter av fugl og som en del av et større sammenhengende og forholdsvis intakt landskap rundt Oppsalvatnet. Spor i terrenget tilsier også at området er viktig som oppholdsområde for hjort.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten er påvirket av eldre dimensjonshogster og en del eldre stubber er synlige. Trærne er jevnt over mellom 150 og 200 år, men med økende innslag av eldre trær, gadd og dødved oppover i liene. En del liggende dødved, for det meste av nyere dato (fra orkanen i 1992 eller nyere) finnes spredt i tillegg til et betydelig antall furugadd. Helt øverst der skogen er mer glissen inngår gamle furuer på knausene.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Gammel furuskog finnes spredt til vanlig i denne delen av kommunen, og større arealer med slik skog er fra tidligere avgrenset blant annet i Staursetdalen litt lenger vest. Slik er lokaliteten en del av et større nettverk av høyereliggende gammelskog. Området rundt Oppsalvatnet huser også naturkvaliteter knyttet til rikere skog- og myrtyper.

Skjøtsel og hensyn

Det er ingen kvaliteter i lokaliteten som er avhengig av skjøtsel for å fremmes.

Verdibegrunnelse

Etter utkast til faktaark for gammel furuskog fra 2014 oppnår lokaliteten middels vekt på areal (litt over 50 daa), lav vekt på artsmangfold da rødlistearter ikke er registrert, men det finnes et visst potensiale for slike arter fra flere artsgrupper. Til sist oppnår den lav til middels vekt på tilstand da eldre skog opp mot 300-400 år inngår, med varierende innslag av dødved og gamle trær, men et tydelig kontinuitetsbrudd. Samlet sett får den derfor verdien Lokalt viktig - C. Verdien vil kunne styrkes gjennom videre utvikling av skogdynamikken og påvisning av rødlistearter.

Nr.: 46 (Brannhaugsanden Ø) - Verdi: C

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, Biofokus 03.02.2023 basert på undersøkelser 09.09.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på oppdrag for Heim kommune. Det later ikke til at lokaliteten er undersøkt tidligere. Metodikk for beskrivelse og verdisetting er basert på utkast til reviderte faktaark for DN-Håndbok 13 fra Miljødirektoratet fra våren 2015. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmedarter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten består av ei mindre myr øst av Brannhaugsanden i østre ende av Oppsalvatnet i Heim kommune. Berggrunnen består av granittisk gneis, mens løsmassene domineres av myr. Lokaliteten ligger i mellomboreal vegetasjonssone og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon. Den er avgrensa av skog og andre myrtyper.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som kystmyr av utformingen annen kystmyr, og består for det meste av nedbørsmyr (V3). Helt mot sør finnes også mindre arealer med jordvannsmyr (V1), for det meste av intermediære typer. Typifiseringen er likevel noe usikker da lokaliteten har en noe spesiell form, med nedbørsmyr (V3) som dekker en hel ås. Myra later til å være godt utvikla og ikke særlig grunn, med tydelige vekslinger mellom tuer og højer som ligger i et visst mønster ut fra det høyeste punktet, men uten at dette ser ut som typisk eksentrisk høgmyr. Den fremstår heller ikke som typisk terrengdekkende myr, og er derfor valgt ført til annen kystmyr. Nedbørsmyr er regnet som nær truet (NT) på rødlista for naturtyper. De andre torvmarksformene som er vurdert, er alle rødlista i en høyere kategori.

Artsmangfold

For det meste er myrene dominert av vanlige arter som småbjørneskjegg, klokkeling, torvull og røsslyng. I tillegg inngår store tuer med heigråmose og småvokst furu. Mosefloraen er i liten grad undersøkt, men potensialet for rødlista er trolig lavt.

Bruk, tilstand og påvirkning

Myra ser ut til å være intakt og uten spor etter menneskelige inngrep.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten er en del av et betydelig større område med myrer og boreal hei rundt Oppsalvatnet.

Skjøtsel og hensyn

Lokaliteten er følsom for dreneringsinngrep knyttet til alle former for tiltak langs kantene dette vil forringe kvalitetene og forstyrre vannusholdningen.

Verdibegrunnelse

Etter faktaark for kystmyr fra 2015 oppnår lokaliteten lav vekt på areal (ca. 30 daa), og høy vekt på tilstand da den er intakt og uten spor etter noen former for inngrep. Den oppnår middels vekt på typevariasjon da den består av annen kystmyr, og lav på biogeografi da den ligger i mellomboreal sone. Samla sett oppnår lokaliteten derfor verdien Lokalt viktig - C, og det er lokaliseringen som er avgjørende for verdivurderingen. Vurderingen er imidlertid noe usikker ut fra usikkerheten rundt eventuell torvmarksform.

Nr.: 47 (Leitmyra) - Verdi: B

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, Biofokus 03.02.2023 basert på undersøkelser 09.09.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på oppdrag for Heim kommune. Det later ikke til at lokaliteten er undersøkt tidligere. Metodikk for beskrivelse og verdisetting er basert på utkast til reviderte faktaark for DN-Håndbok 13 fra Miljødirektoratet fra våren 2015. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmedarter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Leitmyra ligger like nordvest for Vinjeøra i Heim kommune. Berggrunnen like nord for myra består av glimmerskifer, men ute på selve myra går den over i kvartsarkose. Løsmassene domineres av myr. Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon. Den er for det meste avgrensa av skog, og en vei og en parkeringsplass mot vest.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som kystmyr av utformingen annen kystmyr, og består for det meste av intermediærsvakt hellende bakkemyr (jordvannsmyr (V1)). I noen av partiene med de største tuene er det overgang mot nedbørsmyr (V3). Denne er regnet som nær truet (NT) på rødlista for naturtyper. Mot nord inngår arealer med noe mer tydelig påvirkning av rikere sigevann fra lia nord for myra.

Artsmangfold

For det meste er myrene dominert av vanlige arter som pors, småbjørneskjegg, klokkeling, torvull og røsslyng. I tillegg inngår store tuer med heigråmose og småvokst furu. Mosefloraen er i liten grad undersøkt, men potensialet for rødlista er trolig lavt. Unntaket er noen av de litt mer kildepåvirka partiene inn mot kanten i nord. Her inngår også noen flere litt mer krevende myrarter som myrklegg, trådstarr og grønnstarr sparsomt.

Bruk, tilstand og påvirkning

Myra er tydelig påvirket av den nevnte rørgata som er gravd ned i sør. Dette har enda hatt liten effekt på artssammensetningen da inngrepet er bare noen få år gammelt. Mot vest går ei grøft ut mot parkeringsplassen som ligger her.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten henger historisk sett sammen med et betydelig større myrareal på Stormyra litt lenger øst. Denne er i dag betydelig fragmentert og sammenhengen er slik svekket.

Skjøtsel og hensyn

Lokaliteten er følsom for ytterligere dreneringsinngrep da dette vil forringe kvalitetene og forstyrre vannhusholdningen. Det er usikkert i hvor stor grad gjennomførte inngrep mot sør vil forringe kvalitetene i myra.

Verdibegrunnelse

Etter faktaark for kystmyr fra 2015 oppnår lokaliteten lav vekt på areal (ca. 40 daa), og middels vekt på tilstand da store deler er intakt, men ei rørgate er gravd ned gjennom myra mot sør. Den oppnår middels vekt på typevariasjon da den består av annen kystmyr, og middels vekt også på biogeografi da den ligger i sørboreal sone. Samla sett oppnår lokaliteten derfor verdien Viktig - B, og det er lokaliseringen som i første rekke er avgjørende.

Nr.: 48 (Goråbakkan) - Verdi: C

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, Biofokus 06.02.2023 basert på undersøkelser 09.09.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på oppdrag for Heim kommune. Det later ikke til at lokaliteten er undersøkt tidligere. Metodikk for beskrivelse og verdisetting er basert på utkast til reviderte faktaark for DN-Håndbok 13 fra Miljødirektoratet fra våren 2015. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmedarter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger sørvestvendt til i Goråbakken nord for Pallan i Kårøydalen i Heim kommune. Berggrunnen består av granittisk gneis, mens løsmassene domineres rasmaterialer av varierende grovhet, for det meste stein og blokker, men med innslag av finere rasmaterialer opp mot toppen. Lokaliteten ligger i mellomboreal vegetasjonssone og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon. Den er avgrensa av skog og bratte bergvegger.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som ur og rasmark av utformingen intermediaær ur og rasmark (70%). Øvre deler av rasmarka er tresatt, men noe mer åpen på eldre flyfoto. Langs øvre kant av rasmarka inngår også noen bergknauser (30%). Lokaliteten er ikke regnet som en rødlista naturtype.

Artsmangfold

Det meste av området er uten noe særlig vegetasjonsdekke. Langs øvre del inngår sparsomme innslag av høgstauder og storbregner, samt et tresjikt dominert av boreale lauvtrær inkludert sparsomme innslag av alm (EN). På enkelte av bergknausene inngår også sparsomt med svært gamle, krokete og soleksponerte furuer inkludert dødved av slike. En antar det er et visst potensiale for rødlistearter knyttet til flere artsgrupper i det aktuelle området, blant annet knyttet til soleksponert dødved av furu og til alm.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten later til å være intakt og uten spor etter nyere menneskelige inngrep.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten ser ut til å være en av få sørvendte åpne rasmarker i hele dalføret.

Skjøtsel og hensyn

Lokaliteten inkludert hele steinura og skogen i brattlia ovenfor bevarer best uten noen former for menneskelig påvirkning inkludert dimensjonshogst av skog og uttak av masser.

Verdibegrunnelse

Etter faktaark for ur og rasmark fra 2015 oppnår lokaliteten middels til lav vekt på areal (mellom 10 og 100 daa), lav vekt på kalkrikhet da den består av intermediaære utforminger, og til sist lav vekt på rødlistearter da få slike er registrert. Samla sett oppnår lokaliteten verdien Lokalt viktig - C.

Nr.: 49 (Øygarden NV) - Verdi: B

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, Biofokus 06.02.2023 basert på undersøkelser 09.09.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på oppdrag for Heim kommune. Det later ikke til at lokaliteten er registrert fra før. Metodikk for beskrivelse og verdisetting er basert på utkast til reviderte faktaark for DN-Håndbok 13 fra Miljødirektoratet fra våren 2015. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmedarter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten består av øvre deler av innmarka på Øygarden litt vest for Kyrksæterøra i Heim kommune. Lokaliteten heller jevnt mot sør, og er for det meste avgrenset av mer gjengrodd kulturmark og skog, samt mer oppgjødsla

enger i sør. Berggrunnen er overveiende fattig, men svak sigevannspåvirkning og tykke morenemasser over berggrunnen bidrar likevel til en noe krevende flora. Området ligger i sørboreal vegetasjonssone og i klart oceanisk vegetasjonsseksjon.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som naturbeitemark av utformingen fattig beiteeng, etter NiN for det meste å regne som intermediær eng med klart hevdpreg (T32-4). I særlig grad mot vest inngår også noe rikere (T32-20) og friskere/fuktigere engtyper (T32-10). Naturbeitemark er en del av den rødlista naturtypen semi-naturlig eng (VU).

Artsmangfold

I feltsjiktet inngår arter som gulaks, småengkall, aurikkelsveve, bakkefrytle, tepperot, blåklokke, legeberonika, harerug, prestekrage, smalkjempe, blåknapp og engkvein. Helt mot vest inngår blant annet mjødukt, myrtistel, sølvbunke, trådsiv og enkelte arter av starr. Beitemarksopp ble ikke registrert, men potensialet er trolig godt for slike arter, inkludert sjeldne og rødlista arter, noe som til dels også er registrert i enkelte enger i nærheten.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten er i dag beita med utgangersau og beitetrykket er godt. Den er i svært liten grad preget av tråkkskader eller tidligere oppgjødsling, og utgjør en liten rest av et i dag gjengrodd eller oppdyrka kulturlandskap. Det er i noe grad rydda for oppslag av bjørk i kantsonene.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten ligger i et større kulturlandskap der det meste er dyrka opp eller gjengrodd. Likevel finnes mindre restarealer med lignende beitemarker i områdene rundt Kyrksæterøra.

Skjøtsel og hensyn

For å unngå gjengroing bør beitetrykket opprettholdes på dagens nivå. Samtidig bør lauvoppslag holdes nede. Om grår skal fjernes, kan det være en fordel med ringbarking i stedet for hogst på grunn av mengden rotskudd. Lokaliteten bør ikke gjødsles, pløyes, sprøytes eller slås med beitepusser uten at avlinga fjernes.

Verdibegrunnelse

Etter faktaark for naturbeitemark fra 2015 oppnår lokaliteten høy vekt på areal (nesten 5 daa). Videre oppnår den middels vekt artsamangfold og rødlistearter da den har noen kjennetegnende arter og brukbart potensiale for rødlistearter, kanskje i særlig grad av beitemarksopp. Den oppnår høy vekt på tilstand og påvirkning da den fremdeles er i bruk med godt beitetrykk og er uten forekomst av fremmedarter eller omfattende spor etter gjødsling eller åkerbruk. At den ligger i et område med enkelte tilsvarende lokaliteter er også med å trekke opp. Samla sett oppnår den derfor verdien Viktig - B.

Nr.: 50 (Øygarden N) - Verdi: C

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, Biofokus 06.02.2023 basert på undersøkelser 09.09.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på oppdrag for Heim kommune. Det later ikke til at lokaliteten er undersøkt tidligere. Metodikk for beskrivelse og verdisetting er basert på utkast til reviderte faktaark for DN-Håndbok 13 fra 2014. Rødlitestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmedarter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten består av ei sør- og vestvendt lauvskogsli med dominans av hassel i tresjiktet nord for Øygarden litt vest for Kyrksæterøra i Heim kommune. Berggrunnen er overveiende fattig, men rike løsmasser i kombinasjon med gunstig lokalklima bidrar til overvekt av edellauvskog. De øvre delene av liene er bratte, med knauser, søkk og små bergvegger, mens de nedre delene er mer jevnt hellende. Lokaliteten avgrenses i stor grad av bardominert skog og gjengrodd eller oppgjødsla kulturmark. Området ligger i sørboreal vegetasjonssone og i klart oceanisk vegetasjonsseksjon.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som rik edellauvskog av utformingen lågurt-hasselkratt (ca. 60%), og består etter NiN i øvre deler av bærlyng-lågurtskog (T4-7) og i nedre deler i større grad av lågurtskog (T4-3). Begge grunntypene er en del av hhv. lågurt-edellauvskog (VU) (førstnevnte) og frisk rik edellauvskog (NT) (sistnevnte), der den sistnevnte dominerer størstedelen av arealet. I tillegg inngår arealer dominert av osp og bjørk, samt at lokaliteten helt nederst har større grad av likhet med gjengrodd kulturmark.

Artsmangfold

Tresjiktet domineres i store arealer av hassel med innslag av til dels betydelige mengder osp, samt noe bjørk, rogn og selje. Frøspredd gran forekommer sparsomt, og mot toppen også litt furu. I feltsjiktet inngår mange vanlige og vidt utbredte arter av lyng og urter i tillegg til mer krevende arter som myske, hengeaks, skogsalat og sanikel. Få arter av vedboende sopp er registrert, men det er et visst potensiale for slike, kanskje i første rekke knytta til dødved av osp. I tillegg er det et visst potensiale for mykorrhiza-sopp knytta til hassel og insekter knyttet til solvarm skog. Knytta til hassel og rogn er lungeneversamfunnet sparsomt utviklet. Forekomstene av en rekke lauvtreslag inkludert osp og hassel sammen med beliggenheten nær kulturlandskapet gjør området attraktivt som hekke- og oppholdssted for en lang rekke fuglearter som meiser og troster i tillegg til hakkespetter, der særlig hvitryggspetten har hatt brukbare bestander i Heim utover på 2000-tallet. Kommunen er også viktig som levested for hjort.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten er i svært liten grad preget av nyere menneskelige inngrep, men bærer tydelig preg av tidligere beitepåvirkning. Mange av hasselkrattene er forholdsvis unge (50-70 år), og en kan ut fra historiske flyfoto anta at

tresjiktet tidligere har vært mer glissent. Dødved av hassel finnes også forholdsvis sparsomt, særlig i nedre deler av lokaliteten, mens enkelte læger av osp og bjørk forekommer, til dels av grovere dimensjoner. Opp mot toppen av åsen grenser lokaliteten til tett planta granskog, og her viser eldre flyfoto større snauhogster.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten ligger i en del av kommunen der flere lignende skogslirer er registrert. Mange av disse har også betydelige innslag av hassel og osp, slik at en kan si at lokaliteten inngår i et nettverk av rikere skogtyper, og som sammen med nabokommunen Aure i Møre og Romsdal en viktig del av et større funksjonsområde for blant annet spettefugler.

Skjøtsel og hensyn

Det er ingen kvaliteter i lokaliteten som er avhengig av skjøtsel for å fremmes. På sikt kan det bli behov for å ta ut enkelttrær av gran, gjerne i form av lukket hogst der trærne kan få ligge å danne dødved.

Verdibegrunnelse

Etter utkast til faktaark for rik edellauvskog fra høsten 2014 oppnår lokaliteten middels til høy vekt på areal (i overkant av 10 daa, men ikke hele arealet er å regne som rike edellauvskog). Videre oppnår den lav til middels vekt for rødlistearter og artsmangfold ut fra potensiale for rødlistearter, kanskje i særlig grad knyttet til hassel (inkl. mykorrhiza-sopp), samt brukbare forekomster av edellauvskogsarter. Den oppnår høy vekt på fremmedarter da slike ikke er registrert, og ellers lav til middels vekt på resterende parametre (sjeldne og trua naturtyper, påvirkning, habitat-kvalitet) ut fra forekomster av rødlista naturtyper (lågurt-edellauvskog og frisk rik edellauvskog), visse habitatkvaliteter knyttet til eldre hassel og moderat intakthet ut fra at deler fremdeles har forholdsvis ung skog og trolig består av gammel gjengrodd kulturmark. Samlet sett oppnår lokaliteten verdien Lokalt viktig - C.

Nr.: 51 (Hannasteinen) - Verdi: B

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, Biofokus 06.02.2023 basert på undersøkelser 31.08.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på oppdrag for Heim kommune. Det later ikke til at lokaliteten er undersøkt tidligere. Metodikk for beskrivelse og verdisetting er basert på utkast til reviderte faktaark for DN-Håndbok 13 fra 2014. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmedarter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten består av ei sørvendt ospedominert skråning på sørsida av Hannasteinen på Heimsjøen i Heim kommune. Berggrunnen er overveiende fattig, men gunstig lokalklima og innslag av hassel bidrar likevel til gunstig jordsmonn. Lokaliteten avgrenses i stor grad av bardominert skog. Området ligger i sørboreal vegetasjonssone og i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som gammel boreal lauvskog av utformingen gammel ospeskog, og består etter NiN i stor grad av svak bærlyng-lågurtskog (T4-6). Denne grunntypen med ospedominans er ikke en rødlista naturtype.

Artsmangfold

Tresjiktet domineres i store arealer av osp, med innslag av hassel, bjørk, rogn og furu. Frøspredd gran forekommer sparsomt. I feltsjiktet inngår mange vanlige og vidt utbredte arter av lyng og urter som blant annet markjordbær, hengeaks og skogfiol. Lungeneversamfunnet er sparsomt utvikla på rogn og osp. Få arter av vedboende sopp er registrert, men det er et visst potensiale for slike, kanskje i første rekke knytta til dødved av osp. I tillegg er det et visst potensiale for mykorrhiza-sopp knytta til hassel og insekter knyttet til solvarm skog. Forekomstene av en rekke lauvtreslag inkludert osp sammen med beliggenheten nær kulturlandskapet gjør området attraktivt som hekke- og oppholdssted for en lang rekke fuglearter som meiser og troster i tillegg til hakkespetter, der særlig hvitryggspetten har hatt brukbare bestander i Heim utover på 2000-tallet. Ytre deler av kommunen er også et viktig som helårs levested for hjort.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten er i svært liten grad preget av noen former for menneskelige inngrep, men bærer i noe grad preg av tidligere beitepåvirkning. Mange av hasselkrattene er forholdsvis unge (50-70 år), og en kan ut fra historiske flyfoto anta at tresjiktet tidligere har vært mer glissent. Dødved av osp finnes i moderate mengder, for det meste av midlere dimensjoner. Opp mot toppen av lokaliteten inngår også noe eldre furu.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten ligger i en del av kommunen der flere lignende skogslirer er registrert. Mange av disse har også betydelige innslag av hassel og osp, slik at en kan si at lokaliteten inngår i et nettverk av rikere skogtyper, og som sammen med nabokommunen Aure i Møre og Romsdal en viktig del av et større funksjonsområde for blant annet spettefugler.

Skjøtsel og hensyn

Det er ingen kvaliteter i lokaliteten som er avhengig av skjøtsel for å fremmes. På sikt kan det bli behov for å ta ut enkelttrær av gran, gjerne i form av lukket hogst der trærne kan få ligge å danne dødved.

Verdibegrunnelse

Etter utkast til faktaark for gammel boreal lauvskog fra høsten 2014 oppnår lokaliteten lav vekt på areal (i underkant av 7 daa). Videre oppnår den middels til lav vekt for rødlistearter og artsmangfold ut fra potensiale for rødlistearter,

kanskje i særlig grad knyttet til dødved av osp, samt lokalitetens viktighet for fugl som en del av et større nettverk av lokaliteter med gammel ospeskog i denne delen av kommunen. Til sist oppnår den lav til middels vekt for tilstand da den består av eldre skog med brukbare innslag av gamle osper i tillegg til noe dødved av arten. Samla sett oppnår den verdien viktig - B. Verdien er trolig svak.

Nr.: 52 (Kvervosbukta) - Verdi: C

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, Biofokus 07.02.2023 basert på undersøkelser 31.08.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på oppdrag for Heim kommune. Det later ikke til at lokaliteten er undersøkt tidligere. Metodikk for beskrivelse og verdisetting er basert på utkast til reviderte faktaark for DN-Håndbok 13 fra 2014. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmedarter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten består av ei østvendt bratt li dominert av grov blokkmark med gammel boreal lauvskog i Kvervosbukta nord for Gjengstøa i Heim kommune. Berggrunnen er overveiende fattig, og løsmassene domineres av tynne marine avsetninger og grov blokkmark med tynt humusdekke over steinene. Den østvendte eksponeringen bidrar sammen med overhengende berghamre til lokalt fuktig mikroklima. Lokaliteten avgrenses i stor grad av bardominert skog. Området ligger på grensen mellom sørboreal og boreonemoral vegetasjonssone og i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som gammel boreal lauvskog av utformingen gammel løvblandingsskog og består etter NiN i stor grad av svak lågurtskog (T4-2) og storbregneskog (T4-17). Opp mot toppen inngår også noe bærlyngskog (6-3-1). Disse grunntypene med dominans av boreale lauvtrær er ikke en rødlista naturtype.

Artsmangfold

Tresjiktet domineres i store arealer av bjørk, osp og rogn. I feltsjiktet inngår mange vanlige og vidt utbredte arter av lyng og urter inkludert blåbær, skogsnelle, storfrytle, trollbær og storbregner som ormetelg, skogburkne og saueteig. Lungeneversamfunnet er brukbart utvikla på rogn og osp med arter som lungenever, skrubbenever og blåfilitav. De to førstnevnte har også spredning til einer. I tillegg er skorpelaver som gammelgranlav og kattedotlav registrert på bjørk. Få arter av vedboende sopp er registrert og potensialet for slike er heller lavt. Potensialet for rødlistearter i lokaliteten er i første rekke knyttet til fuktighetskrevenne arter av lav knytta til gammel, saktevoksende rogn. Forekomstene av en rekke lauvtreslag inkludert osp gjør området attraktivt som hekke- og oppholdssted for en lang rekke fuglearter som meiser og troster i tillegg til hakkespetter, der særlig hvitryggspetten har hatt brukbare bestander i Heim utover på 2000-tallet. Ytre deler av kommunen er også et viktig som helårs levested for hjort.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten er i svært liten grad preget av noen former for menneskelige inngrep, men en gammel vei/sti ut til Kvervosen går nede ved sjøen. Dødved av finnes i små mengder, for det meste av midlere og små dimensjoner. Verken osp eller rogn i området later til å være beitet av hjort, og rekruttering av treslagene forekommer.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten ligger i en del av kommunen der flere lignende skogslirer er registrert. Mange av disse har betydelige innslag av hassel og osp mens andre nordvendte lokaliteter huser fuktige miljøer med marginale forekomster av arter knyttet til boreonemoral regnskog. Lokaliteten inngår dermed i et nettverk av lignende skogtyper. Sammen med nabokommunen Aure i Møre og Romsdal er lokaliteter med gammel osp en viktig del av et større funksjonsområde for blant annet spettefugler.

Skjøtsel og hensyn

Det er ingen kvaliteter i lokaliteten som er avhengig av skjøtsel for å fremmes.

Verdibegrunnelse

Etter utkast til faktaark for gammel boreal lauvskog fra høsten 2014 oppnår lokaliteten lav vekt på areal (ca. 7 daa). Videre oppnår den middels til lav vekt for rødlistearter og artsamangfold ut fra potensiale for rødlistearter, kanskje i særlig grad knyttet til lav på rogn, samt dødved av ulike treslag. Også innslag av osp som gjør den viktig for fugl er med å trekke opp. Til sist oppnår den lav til middels vekt for tilstand da den består av eldre skog med brukbare innslag av gammel osp, rogn og bjørk i tillegg til sparsomme innslag av dødved. Samla sett oppnår den verdien Lokalt viktig - C.

Nr.: 53 (Kvervosen) - Verdi: C

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, Biofokus 07.02.2023 basert på undersøkelser 31.08.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på oppdrag for Heim kommune. Det later ikke til at lokaliteten er undersøkt tidligere. Metodikk for beskrivelse og verdisetting er basert på utkast til reviderte faktaark for DN-Håndbok 13 fra Miljødirektoratet fra våren 2015. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmedarter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten består av en liten rest med intakt naturbeitemark omgitt av kystlynghei og mer oppgjødslet innmark på Kvervosen nord for Gjengstøa i Heim kommune. Berggrunnen er overveiende fattig, men marine avsetninger bidrar likevel til rikere vegetasjon. Området ligger på grensen mellom sørboreal og boreonemoral vegetasjonssone og i sterkt oceanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon.

Naturtyper, utforming og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som naturbeitemark av utformingen rik beiteeng. Den består av den øvre delen av et større område med kulturmark på Kvervosen, og er avgrenset mot mer oppgjødsla enger med tydeligere spor etter eldre åkerbruk. Enga er dominert av rike grunntyper, etter NiN for det meste svakt kalkrik eng med klart hevdpreg (T32-20), samt noen mer oppgjødsla arealer (T32-21) i overgangen mot eldre åkerarealer. Naturbeitemark er en del av den rødlista naturtypen semi-naturlig eng (VU).

Artsmangfold

Feltsjiktet er dominert av typiske arter som gulaks, engkvein, krattlodnegras, dunhavre, blåklokke, firkantperikum og legeveronika. Også arter som rødknapp, hundefiol (trolig underarten engfiol), jordnøtt og smalkjempe ble registrert. Av beitemarksopp er honningvokssopp registrert, og det er et visst potensiale for flere slike, inkludert enkelte sjeldne og rødlista arter.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten er i noe grad preget av gjengroing på grunn av manglende hevd. I dag beites den mest trolig bare av hjortevilt, men har fremdeles tydelig preg av tradisjonell hevd. Den har imidlertid omfattende opphoping av dødt gras, og einer er på tur inn fra kantene.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten ligger som en isolert rest langt fra lignende arealer.

Skjøtsel og hensyn

For å unngå gjengroing bør beitetrykket økes betydelig sammenlignet med i dag. Lokaliteten bør ikke gjødsles, pløyes, sprøytes eller slås med beitepusser uten at avlinga fjernes. En bør vurdere fjerning av tuer, og hele innmarka på Kvervosen bør restaureres da kulturlandskapet samla sett huser en lang rekke natur- og kulturhistoriske verdier.

Verdibegrunnelse

Etter faktaark for naturbeitemark fra 2015 oppnår lokaliteten lav vekt på areal, artsamangfold og rødlistearter da den er liten, lite variert og er uten registrerte rødlistearter. Den oppnår videre lav vekt på tilstand og påvirkning da den fremdeles er forholdsvis åpen, men har vært ute av bruk i lang tid og dermed har hatt kraftig opphoping av dødt gras og oppslag av busker. Den ligger ellers langt unna andre lignende lokaliteter. Samlet sett oppnår den derfor verdien Lokalt viktig - C. Verdien er svak og lokaliteten vil forringes ytterligere om gjengroingen fortsetter.

Nr.: 54 (Kvervosfjellet) - Verdi: C

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, Biofokus 07.02.2023 basert på undersøkelser 31.08.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på oppdrag for Heim kommune. Det later ikke til at lokaliteten er undersøkt tidligere. Metodikk for beskrivelse og verdisetting er basert på utkast til reviderte faktaark for DN-Håndbok 13 fra Miljødirektoratet fra våren 2015. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmedarter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten består av de øst- og nordvendte delene av Kvervosfjellet nord for Gjengstøa i Heim kommune. Berggrunnen er overveiende fattig, men marine avsetninger og påvirkning av saltsprut fra sjøen bidrar likevel til noe rikere vegetasjon. Området ligger på grensen mellom sørboreal og boreonemoral vegetasjonssone og i sterkt oceanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon.

Naturtyper, utforming og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som kystlynghei, for det meste av utformingen fattig tørrhei (80%), men med innslag av fattig fukthei (20%) i enkelte søkk og i den østvendte skråningen. Etter NiN regnes den i stor grad som fattige til intermediære kystlyngheier (T34-C-2 og T32-C-4). Kystlynghei regnes som sterkt truet (EN) på rødlista for naturtyper.

Artsmangfold

Feltsjiktet er i stor grad dominert av røsslyng i tillegg til andre lyngarter. I tillegg inngår en god del yngre furu og noe einer. Av rødlistearter er heistarr (NT) registrert, og potensialet for rødlistearter vurderes som heller svakt. Unntaket er kanskje enkelte arter av hekkende sjøfugler. Det er sannsynlig at området i noe grad benyttes av oter.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten er i betydelig grad preget av gjengroing med ung furu og einer på grunn av fravær av hevd over lang tid. I dag beites den mest trolig bare sporadisk av hjortevilt, og brenning har neppe funnet sted på minst 100-200 år. Lyngen er overveiende gammel, grov og forvedet, men yngre lyng finnes på vindutsatte høydedrag og i enkelte arealer der lyngen sannsynligvis døde som følge av tørke vinteren 2014.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten ligger i en del av kommunen som huser flere kystlyngheier med svært varierende tilstand.

Skjøtsel og hensyn

For å unngå gjengroing bør en vurdere fjerning av ungfuru og gjenopptakelse skjøtsel med lyngbrenning og beiting hele eller store deler av året. Beitetrykket må økes betraktelig sammenlignet med i dag. Om dette ikke skjer vil lokaliteten på sikt gro igjen med skog. Den er kartlagt ut fra at den fremdeles har et visst potensiale som kystlynghei, og ut fra tilknytningen til resten av kulturlandskapet på Kvervosen.

Verdibegrunnelse

Etter faktaark for kystlynghei fra 2015 oppnår lokaliteten lav vekt på areal, artsmangfold og rødlistearter da den er liten, lite variert og er uten registrerte rødlistearter. Den oppnår lav til middels vekt på tilstand og høy vekt på påvirkning da den fremdeles er forholdsvis åpen og stort sett har innslag av unge trær samt at den er uten registrerte fremmedarter. Imidlertid bidrar gammel einer og lyng til å trekke tilstanden ned. Den ligger i et område med flere lokaliteter av kystlynghei hvor de fleste er i lignende forfatning. Samlet sett oppnår den derfor verdien Lokalt viktig - C. Verdien er svak og lokaliteten vil forringes ytterligere om gjengroingen fortsetter.

Nr.: 55 (Svanem Ø) - Verdi: B

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, Biofokus 07.02.2023 basert på undersøkelser 31.08.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på oppdrag for Heim kommune. Det later ikke til at lokaliteten er undersøkt tidligere, men den ligger helt inntil og dels overlappende med BN00019721, registrert som viktig bekkedrag med verdien Viktig - B. Metodikk for beskrivelse og verdisetting er basert på utkast til reviderte faktaark for DN-Håndbok 13 fra 2014. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmedarter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten består av et avgrenset område av flompåvirka skogtyper i en yttersving av Åelva ved Svanem i Heim kommune. Berggrunnen består av glimmerskifer, men er dekket av tykke elveavsetninger og spiller slik mindre rolle. Området ligger i sørboreal vegetasjonssone og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon. Lokaliteten er avgrenset av elva med tilhørende åpen flomfastmark på ene sida og eldre skogkledte fyllinger på den andre og utgjør slik ei forholdsvis smal stripe med mer intakt natur ut mot elva.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som naturtypen flommarksskog av utformingen flompåvirket oreskog. Substrat og kildepåvirkning varierer betydelig, og etter NiN er det i stor grad er snakk om kildepåvirka flomskogsmarker på finmateriale (T30-4) i tillegg til arealer med flomskogsmarker på grus og stein (T30-C-1) ut mot elva. Flomskogsmark regnes som sårbar (VU) på rødlista for naturtyper.

Artsmangfold

Tresjiktet domineres i all hovedsak av gråor og bjørk. I tillegg kommer innslag av noe vier ut mot elva. Feltsjiktet er i stor grad dominert av gras og urter inkludert arter som mjørdurt, vendelrot, sneller og bringebær. Ingen rødlistearter er registrert, men det er et visst potensiale for slike fra flere artsgrupper inkludert dødvedtilknyttede arter. Elva er kjent for forekomst av elvemusling (VU), villaks (NT) og sjøaure. Selv om det ikke er registrert, er det også grunn til å tro at ål (EN) går opp i vassdraget selv om strømhastigheten på den aktuelle strekningen er for høy til at den i stor grad oppholder seg her.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten er i noe preget av menneskelige inngrep gjennom at tilgrensende arealer består av gamle fyllinger som har redusert lokalitetens opprinnelige areal. Ellers er den i stor grad intakt med eldre og til dels gammel gråorskog og i noe grad intakt flomsonering. Dødveden er for det meste fra stedegne trær og dødvedvaser ble ikke registrert. Åelva er ikke regulert slik at flomregimet i området er slik forholdsvis intakt. Elva er imidlertid preget av en del flomforbygging lenger opp i vassdraget.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Flere lignende mindre lokaliteter ligger langs elva, slik at lokaliteten i noe grad er en del av et økologisk nettverk. Elva ender også i et godt utviklet elvedelta i det den renner ut i sjøen i Åosen. Åelva er registrert som naturtypen viktig bekkedrag med verdien Viktig - B.

Skjøtsel og hensyn

Det er ingen kvaliteter i lokaliteten som er avhengig av skjøtsel for å fremmes. Dette inkluderer også vassdragsregulering og andre former for inngrep i elva som kan endre vannføringsregimet.

Verdibegrunnelse

Etter utkast til faktaark for flommarksskog fra 2014 oppnår lokaliteten lav vekt på areal (under 5 daa) og lav vekt på artsmangfold da rødlistearter ikke er registrert. Det finnes likevel et visst potensiale for slike arter fra flere artsgrupper. Videre oppnår den lav vekt på påvirkning da den har få forekomster av gadd og læger og med få og små vaser av dødved. Den oppnår høy (til middels) vekt på tilstand da flomregimet i stor grad ser ut til å være intakt og den er uten nyere spor etter menneskelig påvirkning. Til sist oppnår den middels vekt på landskapsøkologi da den ligger i et nettverk av lignende små lokaliteter langs elva. Samlet sett får den derfor verdien Viktig - B.

Nr.: 56 (Svanem NØ) - Verdi: C

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, Biofokus 07.02.2023 basert på undersøkelser 31.08.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på

oppdrag for Heim kommune. Det later ikke til at lokaliteten er undersøkt for naturtyper tidligere. Metodikk for beskrivelse og verdisetting er basert på utkast til reviderte faktaark for DN-Håndbok 13 fra Miljødirektoratet fra våren 2015. Røddlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmedarter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten består av et avgrenset område av åpen flommark i en yttersving av Åelva ved Svanem i Heim kommune. Berggrunnen består av glimmerskifer, men er dekket av tykke elveavsetninger og spiller slik mindre rolle. Området ligger i sørboreal vegetasjonssone og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon. Lokaliteten er avgrenset av elva på ene sida og av flomskogsmark på den andre og er en del av ei forholdsvis smal stripe med mer intakt natur ut mot elva.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som naturtypen åpen flommark av utformingen elveør. Substrat varierer fra forholdsvis fint nær skogen til grovere steiner og blokker ut mot evla, og etter NiN er det i stor grad er snakk om åpen flomfastmark på sand, grus og stein (T18-C-1). Flomskogsmark regnes som nær truet (NT) på rødlista for naturtyper.

Artsmangfold

Lokaliteten er uten tre- og busksjikt, og med spredte forekomster av gras og urter mellom steinene. Arter som hundegras, mjødukt, bekkeblom, bekkeveronika, nyseryllik, hvitmaure, vendelrot og skogørkvein er registrert. Ingen rødlistearter er registrert, men det er et visst potensiale for slike fra flere artsgrupper, og kanskje i særlig grad av insekter. Elva er kjent for forekomst av elvemusling (VU), villaks (NT) og sjøaure. Selv om det ikke er registrert, er det også grunn til å tro at ål (EN) går opp i vassdraget.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten er i liten grad preget av menneskelige inngrep gjennom, men en del flomforbygging finnes lenger opp i vassdraget. Åelva er ikke regulert slik at flomregimet i området er slik forholdsvis intakt.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Flere lignende mindre lokaliteter ligger langs elva, slik at lokaliteten i noe grad er en del av et økologisk nettverk. Elva ender også i et godt utviklet elvedelta i det den renner ut i sjøen i Åosen. Åelva er registrert som naturtypen viktig bekkebekkdrag med verdien Viktig – B.

Skjøtsel og hensyn

Lokaliteten bevares best gjennom videre naturlig utvikling, noe som også inkluderer vassdragsregulering og andre former for inngrep i elva som kan endre vannføringsregimet.

Verdibegrunnelse

Etter faktaark for åpen flommark fra 2015 oppnår lokaliteten lav vekt på areal (under 5 daa) og lav vekt på artsamangfold og typevariasjon da artsamangfoldet er lavt, og den er relativt ensartet. Videre oppnår den høy (til moderat) på tilstand og påvirkning da flomregimet i stor grad ser ut til å være intakt og den er uten nyere spor etter menneskelig påvirkning. Samlet sett oppnår den derfor verdien Lokalt viktig - C.

Nr.: 57 (Åosen V) - Verdi: C

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, Biofokus 07.02.2023 basert på undersøkelser 31.08.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på oppdrag for Heim kommune. Det later ikke til at lokaliteten er undersøkt for naturtyper tidligere. Metodikk for beskrivelse og verdisetting er basert på utkast til reviderte faktaark for DN-Håndbok 13 fra 2014. Røddlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmedarter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten består av østvendt ospedominert skråning vest for Åosen på Hellandsjøen i Heim kommune. Berggrunnen er overveiende fattig og løsmassene dominert av tynne marine avsetninger. Lokaliteten avgrenses i stor grad av blandingsskog med lavere innslag av osp. Området ligger i sørboreal vegetasjonssone og på grensen mellom klart oseanisk vegetasjonsseksjon og sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon. .

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som gammel boreal lauvskog av utformingen gammel ospeskog, og består etter NiN i stor grad av blåbærskog (T4-1) og bærlyngskog (T4-5). Disse grunntypene med ospedominans er ikke regnet som rødlista naturtyper.

Artsmangfold

Tresjiktet domineres i store arealer av osp, med innslag av bjørk, rogn og furu. I feltsjiktet inngår mange vanlige og vidt utbredte arter av lyng og urter i tillegg til en del einstape. Lungeneversamfunnet er sparsomt utvikla på rogn og osp. Få arter av vedboende sopp er registrert, men det er et visst potensiale for slike, kanskje i første rekke knytta til dødved av osp. Forekomstene av en rekke lauvtreslag inkludert osp gjør området attraktivt som hekke- og oppholdssted for en lang rekke fuglearter som meiser og troster i tillegg til hakkespetter, der særlig hvitryggspetten har hatt brukbare bestander i Heim utover på 2000-tallet. Både denne, gråspett og grønnspett er da også registrert rundt Åberget. Ytre deler av kommunen er også et viktig som helårs levested for hjort.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten er i svært liten grad preget av noen former for menneskelige inngrep, men bærer i noe grad preg av tidligere beitepåvirkning. Dødved av osp finnes i små mengder, for det meste av midlere dimensjoner, men innslaget

av eldre og til dels gammel osp er godt. Også yngre trær forekommer, noe som er gunstig med tanke på framtidig rekruttering av arten. Opp mot toppen av lokaliteten inngår også noe eldre furu.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten ligger i en del av kommunen der flere lignende skogslirer er registrert. Mange av disse har også betydelige innslag av hassel og osp, slik at en kan si at lokaliteten inngår i et nettverk av rikere skogtyper, og som sammen med nabokommunen Aure i Møre og Romsdal en viktig del av et større funksjonsområde for blant annet spettefugler.

Skjøtsel og hensyn

Det er ingen kvaliteter i lokaliteten som er avhengig av skjøtsel for å fremmes.

Verdibegrunnelse

Etter utkast til faktaark for gammel boreal lauvskog fra høsten 2014 oppnår lokaliteten lav vekt på areal (rundt 15 daa). Videre oppnår den lav vekt for rødlistearter og artsmangfold ut fra potensiale for rødlistearter, kanskje i særlig grad knyttet til dødved av osp, samt lokalitetens viktighet for fugl som en del av et større nettverk av lokaliteter med gammel ospeskog i denne delen av kommunen. Til sist oppnår den lav til middels vekt for tilstand da den består av eldre skog med brukbare innslag av eldre osper, men lite dødved av arten. Samla sett oppnår den verdien Lokalt viktig - C.

Nr.: 58 (Vågaunet) - Verdi: B

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, Biofokus 07.02.2023 basert på undersøkelser 31.08.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på oppdrag for Heim kommune. Det later ikke til at lokaliteten er undersøkt tidligere. Metodikk for beskrivelse og verdisetting er basert på utkast til reviderte faktaark for DN-Håndbok 13 fra 2014. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmedarter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten består av ei sør- og østvendt lauvskogslir med dominans av hassel i tresjiktet like nord Vågaunet ved Vågan i Heim kommune. Berggrunnen består av glimmergneis og løsmassene av marine avsetninger, med avtakende tykkelse opp mot bergrota i øvre del, hvor liene blir brattere med knauser, søkk og små bergvegger. De nedre delene er mer jevnt hellende. Lokaliteten avgrenses i stor grad av bardominert skog, til dels også av plantefelt av gran og en vei i øst. Et mindre areal litt lenger sørøst ned mot sjøen ble også vurdert inkludert da det har visse naturkvaliteter knyttet til eldre hassel uten at dette ble gjort. Området ligger i sørboreal vegetasjonssone, på grensen mot boreonemoral sone, og i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon. Den til dels østvendte eksponeringen danner grunnlag for til dels humid klima.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som rik edellauvskog av utformingen lågurt-hasselkratt (60%), i tillegg til arealer med gammel boreal lauvskog (40%) av utformingen gammel løvblandingsskog. Den består etter NiN i øvre deler av bærlyng-lågurtskog (T4-7) og i nedre deler i større grad av lågurtskog (T4-3). Begge grunntypene er i kombinasjon med dominans av edellauvtrær en del av hhv. lågurt-edellauvskog (VU) (førstnevnte) og frisk rik edellauvskog (NT) (sistnevnte), der den sistnevnte dominerer størstedelen av arealet. Arealer dominert av boreale lauvtrær er ikke rødlista naturtyper.

Artsmangfold

Tresjiktet domineres i store arealer av hassel med innslag av til dels betydelige mengder osp, samt noe bjørk, rogn og selje. Frøspredd gran forekommer sparsomt, og mot toppen også litt furu. I feltsjiktet inngår mange vanlige og vidt utbredte arter av lyng og urter i tillegg til mer krevende arter som myske, hengeaks, skogsalat, teiebær, skogsnelle og store bregner. Få arter av vedboende sopp er registrert, men det er et visst potensiale for mykorrhiza-sopp knyttet til hassel og insekter knyttet til solvarm skog. Knyttet til hassel og rogn er lungeneversamfunnet til dels godt utviklet, og arter som lungenever, blylav, skrubbenever og kystnever er registrert, delvis med gode bestander. Av rødlistearter er gul pærelav (NT) registrert på noen få rognetrær. Arten er i første rekke knyttet til boreonemoral regnskog. Forekomstene av en rekke lauvtreslag inkludert osp og hassel gjør området attraktivt som hekke- og oppholdssted for en lang rekke fuglearter som meiser og troster i tillegg til hakkespetter, der særlig hvitryggspetten har hatt brukbare bestander i Heim utover på 2000-tallet. Ytre deler av kommunen er også viktig som helårs levested for hjort.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten er i svært liten grad preget av nyere menneskelige inngrep, men bærer delvis noe preg av tidligere beitepåvirkning. Mange av hasselkrattene er forholdsvis unge (50-70 år), men eldre kratt forekommer lenger oppover i liene. I tillegg inngår godt med middelaldrende og til dels også gammel osp og bjørk. Dødved av hassel finnes også forholdsvis sparsomt, og også en del læger av osp og bjørk forekommer, til dels av grovere dimensjoner. Mot sør og vest forekommer tett planta granskog, og her viser eldre flyfoto større snauhogster. Grana sprer seg i området.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten ligger i en del av kommunen der flere lignende skogslirer er registrert. Mange av disse har også betydelige innslag av hassel og osp, slik at en kan si at lokaliteten inngår i et nettverk av rikere skogstyper, og som sammen med nabokommunen Aure i Møre og Romsdal en viktig del av et større funksjonsområde for blant annet spettefugler.

Skjøtsel og hensyn

Det er ingen kvaliteter i lokaliteten som er avhengig av skjøtsel for å fremmes. På sikt kan det bli behov for å ta ut enkelttrær av gran, gjerne i form av lukket hogst der trærne kan få ligge å danne dødved.

Verdibegrunnelse

Etter utkast til faktaark for rik edellauvskog fra høsten 2014 oppnår lokaliteten høy vekt på areal (litt over 20 daa, der ca. 12-15 daa er å regne som rik edellauvskog). Videre oppnår den middels vekt for rødlistearter og artsmangfold ut fra påviste rødlistearter og potensiale for flere slike, kanskje i særlig grad knyttet til rogn og hassel (inkl. mykorrhiza-sopp), samt brukbare forekomster av edellauvskogsarter. Den oppnår høy vekt på fremmedarter da slike ikke er registrert, og ellers middels vekt på resterende parametere (sjeldne og trua naturtyper, påvirkning og habitat-kvalitet) foruten intakthet hvor den oppnår høy vekt. Dette ut fra gode forekomster av rødlista naturtyper (lågurt-edellauvskog og frisk rik edellauvskog), brukbart utvikla habitatkvaliteter knyttet til eldre hassel og dødved av både denne og andre treslag, samt at den ikke har spor etter menneskelige aktiviteter. Samlet sett oppnår lokaliteten verdien Viktig - B.

Nr.: 59 (Veøya) - Verdi: B

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, Biofokus 07.02.2023 basert på undersøkelser 08.09.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på oppdrag for Heim kommune. Det later ikke til at engene er undersøkt for artsmangfold tidligere, da ingen eldre registreringer ligger i Artskart. Metodikk for beskrivelse og verdisetting er basert på utkast til reviderte faktaark for DN-Håndbok 13 fra Miljødirektoratet fra våren 2015. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmedarter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten består av store deler av innmarka på Veøya helt nordvest i Heim kommune. Lokaliteten består av et nettverk av engarealer mellom bergknausene på øya. Den er avgrenset av sjøen og av gjengrodd kystlyngheier. Berggrunnen er fattig, mens løsmassene består av marine avsetninger. Området ligger i sørboreal vegetasjonssone på grensen mot boreonemoral sone, og i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som naturbeitemark av utformingen fattig beiteeng. Den består i stor grad av fattige grunntyper, etter NiN for det meste av intermediær eng med klart hevdpreg (T32-4). I enkelte søkk inngår også noe friskere/fuktigere engtyper. Enkelte flekker nærmest bebyggelsen har et mer oppgjødsla preg. I tillegg inngår små flekker av semi-naturlig strandeng (T33) ned mot sjøen. Naturbeitemark er en del av den rødlista naturtypen semi-naturlig eng og vurdert til sårbar (VU) på rødlista for naturtyper, mens semi-naturlig strandeng er vurdert som sterkt truet (EN) på samme liste.

Artsmangfold

I feltsjiktet inngår vidt utbredte arter som gulaks, aurikkelsveve, bakkefryttele, tepperot, blåklokke, legeveronika, harerug, finnskjeegg, smalkjempe, kornstarr, tiriltunge og engkvein. I søkkene inngår blant annet trådsiv og partier med storbjørnemose. Av beitemarksopp ble bare vanlige arter som engvokssopp og honningvokssopp samt et par ubestemte arter av rødsporer (Entoloma) registrert, og potensialet er trolig godt for flere slike arter, inkludert sjeldne og rødlista arter.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten er forholdsvis intakt og i bruk som beite med utgangensau. Det har sannsynligvis vært opphør av bruk i en lengre periode, noe som har ført til noe gjengroing blant annet med bjørk og einer i tillegg til opphoping av storbjørnemose i noen fuktigere arealer.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten er en av flere kulturmarkslokaliteter på Veøya, og hele øya er strengt tatt et stort, sammenhengende kulturlandskap med beitepåvirka strandenger, lyngheier og naturbeitemarker. Mye av lyngheiene er imidlertid for lengst grodd igjen med skog.

Skjøtsel og hensyn

For å unngå gjengroing bør beitetrykket holdes stabilt sammenlignet med i dag. Lokaliteten bør ikke gjødsles, pløyes, sprøytes eller slås med beitepusser uten at avlinga fjernes. For å slippe inn mer lys på engene kan det tynnes i kantsonene. Ved slik tynning bør yngre bjørk fjernes mens eldre trær kan settes igjen og på den måten danne hagemarkspreg i enkelte arealer. I tillegg kan en vurdere åpning av enkelte mindre grøfter langs kantene av engene for å unngå økende dominans av storbjørnemose.

Verdibegrunnelse

Etter faktaark for naturbeitemark fra 2015 oppnår lokaliteten høy vekt på areal (ca. 24 daa). Videre oppnår den middels til lav vekt artsmangfold og rødlistearter da den har noen kjennetegnende arter og brukbart potensiale for rødlistearter. Den oppnår middels til høy vekt på tilstand og påvirkning da den fremdeles er forholdsvis åpen og er i bruk som beite. Eldre oppgjødslingspreg og gjengroingspreg er imidlertid med å trekke noe ned. Den ligger ellers i et landskap med flere andre kulturmarkslokaliteter og oppnår slik høy vekt for landskapsøkologi. Samlet sett

oppnår den derfor verdien Viktig - B. Verdien vil trolig kunne øke gjennom påvisning av rødlistearter samt noe gjenåpning av kantsoner langs engene.

Nr.: 60 (Veøya Ø) - Verdi: B

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, Biofokus 07.02.2023 basert på undersøkelser 08.09.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på oppdrag for Heim kommune. Det later ikke til at engene er undersøkt for arts mangfold tidligere, da ingen eldre registreringer ligger i Artskart. Metodikk for beskrivelse og verdisetting er basert på utkast til reviderte faktaark for DN-Håndbok 13 fra Miljødirektoratet fra våren 2015. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmedarter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten består av et mindre innmarksareal sørøst på Veøya helt nordvest i Heim kommune. Lokaliteten ligger bare adskilt fra de andre engene av en bergknaus med gjengrodd kystlynghei, og er ellers avgrenset av sjøen i begge ender. Berggrunnen er fattig, mens løsmassene består av marine avsetninger. Området ligger i sørboreal vegetasjonssone på grensen mot boreonemoral sone, og i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som naturbeitemark av utformingen fattig beiteeng. Den består i stor grad av fattige grunntyper, etter NiN for det meste av intermediær eng med klart hevdpreg (T32-4). I tillegg inngår små flekker av semi-naturlig strandeng (T33) ned mot sjøen. Naturbeitemark er en del av den rødlista naturtypen semi-naturlig eng og vurdert til sårbar (VU) på rødlista for naturtyper, mens semi-naturlig strandeng er vurdert som sterkt truet (EN) på samme liste.

Arts mangfold

I feltsjiktet inngår vidt utbredte arter som gulaks, aurikkelsveve, bakkefrytle, tepperot, blåklokke, legeveronika, harerug, finnskjegg, smalkjempe og engkvein. I søkkene inngår blant annet trådsiv. Av beitemarksopp ble bare vanlige arter som honningvokssopp samt et par ubestemte arter av rødsporer (Entoloma) registrert, og potensialet er trolig godt for flere slike arter, inkludert sjeldne og rødlista arter.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten er forholdsvis intakt og i bruk som beite med utegangersau. Det har sannsynligvis vært opphør av bruk i en lengre periode, noe som har ført til noe gjengroing blant annet med bjørk og eier.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten er en av flere kulturmarkslokaliteter på Veøya, og hele øya er strengt tatt et stort, sammenhengende kulturlandskap med beitepåvirka strandenger, lyngheier og naturbeitemarker. Mye av lyngheiene er imidlertid for lengst grodd igjen med skog.

Skjøtsel og hensyn

For å unngå gjengroing bør beitetrykket holdes stabilt sammenlignet med i dag. Lokaliteten bør ikke gjødsles, pløyes, sprøytes eller slås med beitepusser uten at avlinga fjernes. For å slippe inn mer lys på engene kan det tynnes i kantsonene. Ved slik tynning bør yngre bjørk fjernes mens eldre trær kan settes igjen og på den måten danne hagemarkspreg i enkelte arealer.

Verdibegrunnelse

Etter faktaark for naturbeitemark fra 2015 oppnår lokaliteten høy til middels vekt på areal (bare så vidt over 2 daa). Videre oppnår den middels til lav vekt arts mangfold og rødlistearter da den har noen kjennetegnende arter og brukbart potensiale for rødlistearter. Den oppnår middels til høy vekt på tilstand og påvirkning da den fremdeles er forholdsvis åpen og er i bruk som beite. Eldre gjengroingspreg er imidlertid med å trekke noe ned. Den ligger ellers i et landskap med flere andre kulturmarkslokaliteter og oppnår slik høy vekt for landskapsøkologi. Samlet sett oppnår den derfor verdien Viktig - B. Verdien er isolert sett svak, men landskapsøkologi og ytterligere restaureringspotensiale er med å trekke den opp.

Nr.: 61 (Halsnesset) - Verdi: B

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, Biofokus 07.02.2023 basert på undersøkelser 08.09.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på oppdrag for Heim kommune. Det later ikke til at engene er undersøkt for naturtyper tidligere, men enkelte registreringer ligger i Artskart. Metodikk for beskrivelse og verdisetting er basert på utkast til reviderte faktaark for DN-Håndbok 13 fra Miljødirektoratet fra våren 2015. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmedarter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten består av et mindre areal helt ytterst på Halsnesset helt nordvest i Heim kommune. Arealet er trolig eldre innmark som seinere er planert ut og i dag benyttes i forbindelse med nærliggende campingplass. Lokaliteten er avgrenset av strandenger og mer forstyrra arealer. Berggrunnen er fattig, mens løsmassene består av marine avsetninger. Området ligger i sørboreal vegetasjonssone på grensen mot boreonemoral sone, og i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som engpreget erstatningsbiotop (etter NiN T40) av utformingen plen og tun. Den består i stor grad av intermediære utforminger av denne. Naturtypen er ikke rødlista.

Artsmangfold

I feltsjiktet inngår vidt utbredte arter som gulaks, harerug, kornstarr, blåknapp, mjødur, tepperot, bakkefrytle, blåklokke, legeveronika, blåkoll, fjellblom og engkvein. Av beitemarksopp ble bare honningvokssopp, og men det er et visst potensiale for flere slike, inkludert sjeldne og rødlista arter. Lokaliteten har også små innslag av sanddominerte arealer, samt forekomster av nektarrike karplanter, og kan slik også være viktig for mange arter av insekter.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten er til tross for varierende bruk forholdsvis intakt. Den skjøttes med sporadisk plenslått, og det kan se ut som avlinga fjernes. Samtidig står enkelte kantsoner igjen, slik at en til tross for lavt areal, har stor variasjon i mikrohabitater innenfor arealet. Den er i små arealer noe preget av slitasje fra menneskelige aktiviteter.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten henger sammen med tilgrensende strandeng, men er ellers isolert fra andre kulturmarkslokaliteter. Mindre strandenger finnes flere andre steder rundt Mistfjorden.

Skjøtsel og hensyn

Skjøtselen bør i stor grad holde fram på dagens nivå. Ved anleggsaktiviteter er det viktig å unngå spredning av fremmedarter. Lokaliteten bør ikke gjødsles, pløyes, sprøytes eller ødelegges på andre måter.

Verdibegrunnelse

Etter faktaark for engpreget erstatningsbiotop fra 2015 oppnår lokaliteten lav vekt på areal (under 2 daa). Videre oppnår den middels til lav vekt artsamangfold og rødlistearter da den har noen kjennetegnende arter og brukbart potensiale for rødlistearter. Den oppnår videre høy vekt på tilstand og påvirkning da den fremdeles er forholdsvis åpen gjennom sporadisk plenslått og er uten registrerte fremmedarter. Nærhet til andre åpne semi-naturlige arealer (strandeng) er også med å trekke noe opp. Samlet sett oppnår den derfor verdien Viktig - B.

Nr.: 62 (Halsneset strandeng) - Verdi: B

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, Biofokus 07.02.2023 basert på undersøkelser 08.09.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på oppdrag for Heim kommune. Det later ikke til at engene er undersøkt for naturtyper tidligere, men enkelte registreringer ligger i Artskart. Metodikk for beskrivelse og verdisetting er basert på utkast til reviderte faktaark for DN-Håndbok 13 fra Miljødirektoratet fra våren 2015. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmedarter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten består av et mindre areal med strandenger helt ytterst på Halsneset helt nordvest i Heim kommune. Arealet er trolig ligger i tilknytning til det som trolig er eldre innmark som seinere er planert ut og i dag benyttes i forbindelse med nærliggende campingplass. Berggrunnen er fattig, mens løsmassene består av marine avsetninger. Området ligger i sørboreal vegetasjonssone på grensen mot boreonemoral sone, og i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som strandeng og strandsump av utformingen semi-naturlig strandeng (Etter NiN T33). Den består for det meste av nedre semi-naturlig strandeng, med innslag av strandsump helt mot nordøst, samt mindre arealer med driftvoller. Semi-naturlig strandeng er vurdert som sterkt truet (EN) på rødlista for naturtyper.

Artsmangfold

Feltsjiktet varierer avhengig av strandengas utforming og hevd. Enkelte arealer har mer engpreg med gulaks, rødsvingel, småengkall, blåklokke og tiriltunge mens andre arealer domineres av strandengarter som strandkryp, strandkjempe, fjæresauløk, saltsiv og fjærekoll. Også mindre arealer med forstrand dominert av skjorbuksurt inngår sammen med enkelte fuktigere arealer med innslag av rustsivaks, hanekam og krypkvein. I tillegg inngår arealer med driftvoller med mer høgvekst vegetasjon som kveke, strandkjeks, høymole, mjødur og skjoldbærere. Det er ikke påvist rødlistearter, men det er et visst potensiale for slike fra flere artsgrupper.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten er til tross for varierende bruk forholdsvis intakt. Variasjonen i skjøtsel er stor, fra arealer som ikke skjøttes, til de som skjøttes med sporadisk plenslått. Samtidig her en innslag av mer forsumpa arealer, driftvoller og uskjøtta kantsoner, slik at en til tross for lavt areal, har stor variasjon i mikrohabitater innenfor lokaliteten. Den er i små arealer noe preget av slitasje fra menneskelige aktiviteter.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten henger sammen med tilgrensende erstatningsbiotop. Mindre strandenger finnes flere andre steder rundt Mistfjorden.

Skjøtsel og hensyn

Skjøtselen bør i stor grad holde fram på dagens nivå. Ved anleggsaktiviteter er det viktig å unngå spredning av fremmedarter. Lokaliteten bør ikke gjødsles, pløyes, sprøytes eller ødelegges på andre måter.

Verdibegrunnelse

Etter faktaark for strandeng fra 2015 oppnår lokaliteten lav vekt på areal (under 10 daa). Videre oppnår den middels til lav vekt artsmangfold og rødlistearter da den har noen kjennetegnende arter, men ingen registrerte rødlistearter. Den oppnår til sist høy vekt på tilstand da den fremdeles er forholdsvis åpen og til dels slås sporadisk. Den er i liten gadd preget av menneskelige inngrep og er uten registrerte fremmedarter, noe som sammen med nærhet til andre åpne semi-naturlige arealer (erstatningsbiotop) er med å trekke verdien noe opp. Samlet sett oppnår den derfor verdien Viktig - B.

Nr.: 63 (Kråa-Svartdalen) - Verdi: B

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, Biofokus 07.02.2023 basert på undersøkelser 07.09.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på oppdrag for Heim kommune. Det later ikke til at lokaliteten er undersøkt for naturtyper fra tidligere. Metodikk for beskrivelse og verdisetting er basert på utkast til reviderte faktaark for DN-Håndbok 13 fra 2014. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmedarter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten består av furudominert skog opp mot fjellet sør og vest for Kvernvatnet helt nordvest i Heim kommune. Den består av bratte lier med flere mindre søkk og smådaler som fremstår som små gryter i terrenget. Nede i disse søkkene er innslaget av boreale lauvtrær høyere. Den er i stor grad avgrenset av glissen/mer småvokst skog med og ellers av myrer og mer glissen småvokst furuskog. Berggrunnen består av glimmergneis i nord og fattigere berggrunn mot sør, mens løsmassene i stor grad består av tynt humusdekke over berggrunnen og økende innslag av morenematerialer i nedre deler. Området ligger i sørboreal vegetasjonssone og i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som naturtypen gammel furuskog av utformingen gammel kystfuruskog (70%). I tillegg inngår arealer med gammel boreal lauvskog (20%) samt mindre myrer og bergknauser. Lokaliteten domineres i stor grad av intermediære og fattige grunntyper og i stor grad bærlyngskog (T4-5) og blåbærskog (T4-1). I enkelte søkk inngår svak lågurtskog (T4-2) og storbregneskog (T4-17), mens svak bærlyng-lågurtskog (T4-6) finnes mer sparsomt. Sistnevnte grunntype er en del av den rødlista naturtypen kalk- og lågurtfuruskog som regnes som sårbar (VU) på rødlista for naturtyper.

Artsmangfold

Tresjiktet domineres av furu med varierende innslag av boreale lauvtrær og i første rekke bjørk som har økende dominans i søkk og smådaler. I tillegg inngår osp og rogn i enkelte arealer. I feltsjiktet dominerer lyng og småbregner. I enkelte arealer inngår i tillegg arter som einstape, blåknapp, legeveronika, skogsnelle og storvokste bregner. I busksjiktet inngår spredt med einer. Noen steder er disse forholdsvis hogvokste. Av rødlistearter er furuplett (NT) og gubbeskjegg (NT) påvist på furu, og det er et visst potensiale for flere slike. Vurderingen er gjort basert på funn i nærliggende skoglokaliteter. På osp er stor ospeildkjuke registrert. I tillegg er også gammelgranlav påvist flere steder på furu og bjørk. Knyttet til osp og rogn er lungeneversamfunnet stedvis godt utviklet med forekomst av arter som lungenever, skrubbenever, kystnever, sølvnever og blylav. Videre finnes det sparsomme forekomster av arter fra lungeneversamfunnet i tillegg til betydelige mengder strylaver også på bjørk. På rogn er vanlig rurlav registrert. Arten har forholdsvis få funn i Trøndelag. I tillegg er lokaliteten trolig viktig for en rekke arter av fugl inkludert skogshøns og hakkespetter, og blant annet hvitryggspett har hatt brukbare bestander i Heim utover på 2000-tallet. Spor i terrenget tilsier også at området er viktig som oppholdsområde for hjort store deler av året.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten er påvirket av eldre dimensjonshogster og en del eldre stubber er synlige. Trærne er jevnt over 100 - 400 år, og med økende innslag av eldre trær, gadd og dødved oppover i liene. En del liggende dødved, for det meste av nyere dato (fra orkanen i 1992 eller nyere) finnes spredt i tillegg til et betydelig antall furugadd. Helt øverst der skogen er mer glissen inngår gamle furuer på knausene.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Gammel furuskog med til dels betydelige kvaliteter finns spredt til vanlig i denne delen av kommunen, og en rekke slike kvaliteter er avgrenset. Skogen har også klare likhetstrekk med tilvarende furuskoger på ytre Nordmøre, og er slik en del av et større nettverk av gammelskog.

Skjøtsel og hensyn

Det er ingen kvaliteter i lokaliteten som er avhengig av skjøtsel for å fremmes. Særlig lavereliggende furuskog i nærheten er utsatt for betydelig hogstpress, og arealene innenfor lokaliteten huser en del av de samme kvalitetene som nærliggende og nå uthogd skog.

Verdibegrunnelse

Etter utkast til faktaark for gammel furuskog fra 2014 oppnår lokaliteten høy vekt på areal (mellom 200 og 250 daa gammel furuskog), middels vekt på artsmangfold til tross for at få rødlistearter er registrert, men ut fra at det finnes brukbart potensiale for slike arter fra flere artsgrupper. Til sist oppnår den lav til middels vekt på tilstand da eldre skog opp mot 300-400 år inngår, med varierende innslag av dødved inkludert betydelige mengder gadd. At det også er verdier knytta til gammel boreal lauvskog er med å trekke verdien opp. Det samme er variasjonen i

eksponering og lokalklima innenfor lokaliteten. Samlet sett får den derfor verdien Viktig - B. Verdien vil kunne styrkes gjennom videre utvikling av skogdynamikken og påvisning av flere rødlistearter.

Nr.: 64 (Bjørklia) - Verdi: C

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, Biofokus 07.02.2023 basert på undersøkelser 07.09.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på oppdrag for Heim kommune. Det later ikke til at lokaliteten er undersøkt tidligere. Metodikk for beskrivelse og verdisetting er basert på utkast til reviderte faktaark for DN-Håndbok 13 fra 2014. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmedarter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten består av furudominert skog opp mot fjellet øst for Kvernvatnet helt nordvest i Heim kommune. Den består av bratte lier med flere mindre søkk som fremstår som små gryter i terrenget. Nede i disse søkkene er innslaget av boreale lauvtrær høyere. Den er i stor grad avgrenset av glissen/mer småvokst skog med og ellers av myrer og mer glissen småvokst furuskog. Berggrunnen består av glimmergneis mens løsmassene i stor grad består av tynt humusdekke over berggrunnen og økende innslag av morenematerialer i nedre deler. Området ligger i sørboreal vegetasjonssone og i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som naturtypen gammel furuskog av utformingen gammel kystfuruskog. I tillegg inngår arealer med lauvskog og myrer. Den domineres i stor grad av fattige grunntyper og i stor grad bærlyngskog (T4-5) og blåbærskog (T4-1). I tillegg forekommer mindre arealer med svak lågurtskog (T4-2) og storbregneskog (T4-17) i enkelte søkk. Ingen av disse grunntypene er inkludert i rødlista naturtyper.

Artsmangfold

Tresjiktet domineres av furu med varierende innslag av boreale lauvtrær og for det meste bjørk, som øker i søkk og smådaler. I feltsjiktet dominerer lyng og småbregner. I enkelte arealer inngår i tillegg arter som einstape, sneller og storvokste bregner. I busksjiktet inngår spredt med einer. Knytta til boreale lauvtrær og i første rekke rogn, er arter som lungenever og skrubbenever påvist spredt. Av vedboende sopp er bare vanlige arter påvist, men det er et visst potensiale for slike. Vurderingen er gjort basert på funn i nærliggende skoglokaliteter. Av rødlistearter er knerot (NT) registrert. I tillegg er dalføret trolig viktig for en rekke arter av fugl inkludert hakkespetter og skogshøns. Spor i terrenget tilsier også at området er viktig som oppholdsområde for hjort store deler av året.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten er påvirket av eldre dimensjonshogster og en del eldre stubber er synlige. Trærne er jevnt over 100 - 300 (-400) år, og med økende innslag av eldre trær, gadd og dødved oppover i liene. En del liggende dødved, for det meste av nyere dato (fra orkanen i 1992 eller nyere) finnes spredt i tillegg til et betydelig antall furugadd. Helt øverst der skogen er mer glissen inngår gamle furuer på knausene.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Gammel furuskog med til dels betydelige kvaliteter finns spredt til vanlig i denne delen av kommunen, og en rekke slike lokaliteter er avgrenset. Skogen har også klare likhetstrekk med tilvarende furuskoger på ytre Nordmøre, og er slik en del av et større nettverk av gammelskog.

Skjøtsel og hensyn

Det er ingen kvaliteter i lokaliteten som er avhengig av skjøtsel for å fremmes. Særlig lavereliggende furuskog i nærheten er utsatt for betydelig hogstpress, og arealene innenfor lokaliteten huser en del av de samme kvalitetene som nærliggende og nå uthogd skog.

Verdibegrunnelse

Etter utkast til faktaark for gammel furuskog fra 2014 oppnår lokaliteten middels vekt på areal (rundt 40-50 daa gammel furuskog), lav vekt på artsmangfold da få rødlistearter er registrert, men det finnes et visst potensiale for slike arter fra flere artsgrupper. Til sist oppnår den lav til middels vekt på tilstand da eldre skog opp mot 300-400 år inngår, med varierende innslag av dødved og gamle trær, og generelt noe dårligere utvikla strukturer enn lokaliteten litt lenger vest. At den ligger i et landskap med flere lignende skoglokaliteter er med å trekke verdien opp. Samlet sett får den verdien Lokalt viktig - C. Verdien vil kunne styrkes gjennom videre utvikling av skogdynamikken og påvisning av rødlistearter.

Nr.: 65 (Kvernvatnet Ø) - Verdi: C

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, Biofokus 07.02.2023 basert på undersøkelser 08.09.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på oppdrag for Heim kommune. Det later ikke til at lokaliteten er undersøkt tidligere. Metodikk for beskrivelse og verdisetting er basert på utkast til reviderte faktaark for DN-Håndbok 13 fra Miljødirektoratet fra våren 2015. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmedarter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten består av et myrområde inneklemt mellom flere mindre åsrygger sør for Kvernvatnet helt nordvest i Heim kommune. Berggrunnen består av migmatitt mens løsmassene i stor grad består av myr. Området ligger i sørboreal vegetasjonssone og i sterkt oceanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som kystmyr av utformingen annen kystmyr, og består for det meste av fattig jordvannsmyr (V1). Store deler av lokaliteten kan regnes som gjennomstrømningsmyr og flatmyr, mens arealer med gjenvoksningsmyr inngår helt ned mot Kvernvatnet. Disse er delvis også noe rikere.

Artsmangfold

For det meste er myrene dominert av vanlige og lite krevende arter som rome, småbjørneskjegg, klokkelyg og blåtopp. Lenger mot vest finnes også innslag av blant annet pors, trådstarr, tepperot og flaskestarr. Her bidrar flompåvirkningen langs en bekk til innslag av noe mer krevende arter som blåknapp, slåtestarr og mjødurt. Særlig i de midtre delene inngår en del småvokst furu. Mosefloraen er i liten grad undersøkt, og en regner med at det er et visst potensiale for rødlista arter fra denne artsgruppen.

Bruk, tilstand og påvirkning

Myra later til å være intakt og uten synlige spor av menneskelige påvirkninger. Mange tilsvarende myrer i samme del av kommunen har vært og er utsatt for ulike former for inngrep og omdisponering slik at de intakte myrene er viktigere i dag sammenlignet med tidligere.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten er en av en lang rekke lignende større intakte myrer i dette høydelaget i denne delen av kommunen.

Skjøtsel og hensyn

Lokaliteten er avhengig minst mulig inngrep for å opprettholde kvalitetene og unngå forstyrrelse av vannhusholdningen. Dette inkluderer også regulering av Kvernvatnet og veibygging langs kantene av myra.

Verdibegrunnelse

Etter faktaark for kystmyr fra 2015 oppnår lokaliteten lav vekt på areal (litt under 50 daa), men høy vekt på tilstand da den er intakt. Den oppnår middels vekt på typevariasjon da den består av annen kystmyr, og også på biogeografi da den ligger i sørboreal sone. Samla sett oppnår lokaliteten derfor verdien Lokalt viktig - C, og det er lokalisering og areal som er avgjørende for verdivurderingen.

Nr.: 66 (Flyddtjønn) - Verdi: B

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, Biofokus 08.02.2023 basert på undersøkelser 08.09.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på oppdrag for Heim kommune. Det later ikke til at lokaliteten er undersøkt tidligere. Metodikk for beskrivelse og verdisetting er basert på utkast til reviderte faktaark for DN-Håndbok 13 fra Miljødirektoratet fra våren 2015. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmedarter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten består av et myrområde inneklemt mellom flere mindre åsrygger sør for Flyddtjønn helt nordvest i Heim kommune. Berggrunnen består av glimmerskifer mens løsmassene i stor grad består av myr. Området ligger i sørboreal vegetasjonssone og i sterkt oceanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som kystmyr av utformingen annen kystmyr, og består for det meste av intermediær jordvannsmyr (V1). Store deler av lokaliteten kan regnes som gjennomstrømningsmyr og bakkemyr mens arealer med gjenvoksningsmyr inngår helt ned mot Flyddtjønn. Disse er sammen med enkelte mindre kildepåvirka arealer lenger mot sør delvis også noe rikere.

Artsmangfold

For det meste er myrene dominert av vanlige arter som rome, småbjørneskjegg, klokkelyg og blåtopp i de fattigste partiene, med innslag av arter som pors, trådstarr, slåtestarr, tepperot, myrklekk, tettegras og flaskestarr. Her bidrar flompåvirkningen langs en bekk til innslag av noe mer krevende arter som blåknapp, sløke og mjødurt. Særlig ut mot kantene og i enkelte tuete partier inngår en del småvokst furu. Mosefloraen er i liten grad undersøkt, og en regner med at det er et visst potensiale for rødlista arter fra denne artsgruppen.

Bruk, tilstand og påvirkning

Myra later til å være intakt og uten synlige spor av menneskelige påvirkninger. Mange tilsvarende myrer i samme del av kommunen har vært og er utsatt for ulike former for inngrep og omdisponering slik at de intakte myrene er viktigere i dag sammenlignet med tidligere.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten er en av en lang rekke lignende større intakte myrer i dette høydelaget i denne delen av kommunen.

Skjøtsel og hensyn

Lokaliteten er avhengig minst mulig inngrep for å opprettholde kvalitetene og unngå forstyrrelse av vannhusholdningen. Dette inkluderer også regulering av Flyddtjønn og veibygging langs kantene av myra.

Verdibegrunnelse

Etter faktaark for kystmyr fra 2015 oppnår lokaliteten middels vekt på areal (litt over 50 daa), og høy vekt på tilstand da den er intakt. Den oppnår middels vekt på typevariasjon da den består av annen kystmyr, og også på biogeografi da den ligger i sørboreal sone. Samla sett oppnår lokaliteten derfor verdien Viktig - B, og det er lokalisering og areal som er avgjørende for verdivurderingen.

Nr.: 67 (Taftøya) - Verdi: B

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, Biofokus 08.02.2023 basert på undersøkelser 08.09.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på oppdrag for Heim kommune. Det later ikke til at lokaliteten er undersøkt for naturtyper fra tidligere, men den har vært vurdert som potensiell kystlynghei fra land også i forbindelse med tidligere prosjekter i samme område. Metodikk for beskrivelse og verdisetting er basert på utkast til reviderte faktaark for DN-Håndbok 13 fra Miljødirektoratet fra våren 2015. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmedarter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten består av lyngheiene på Taftøya helt nordvest i Heim kommune. Berggrunnen er overveiende fattig, og løsmassene er for det meste tynne og til dels usammenhengende over berggrunnen. I enkelte søkk forekommer mindre arealer med marine avsetninger. Øya er langsmal og strekker seg fra nordøst mot sørvest, med en markant rygg som strekker seg i hele øyas lengderetning. Området ligger på grensen mellom sørboreal og boreonemoral vegetasjonssone og i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som kystlynghei, for det meste av utformingen fattig tørrhei (50%), men med innslag av fattig fukthei (30%) på nordsida av øya. I tillegg inngår også mindre arealer med nakent berg, strandenger og naturbeitemark, til sammen ca. 20%. Særlig godt utvikla er disse i et areal som strekker seg på tvers av øya omtrent midt på. Etter NiN regnes lokaliteten i stor grad som fattige til intermediaære kystlyngheier (T34-C-2 og T32-C-4). Beitemarkene er å regne som intermediaær eng med klart hevdpreg (T32-C-4) og strandengene som øvre semi-naturlig strandeng (T33-C-2). Kystlynghei og semi-naturlig strandeng regnes begge som sterkt truet (EN) på rødlista for naturtyper, mens naturbeitemark er en del av semi-naturlig eng som regnes som sårbar (VU) på samme liste.

Artsmangfold

Feltsjiktet er i stor grad dominert av røsslyng. I de nordvendte delene inngår i tillegg en del myrarter som småbjørneskjegg, torvull og molte, mens i de sørvendte delene inngår mye melbær. Stedvis forekommer noe furu og bjørk i tresjiktet, særlig langs sørsida av øya. I beitemarkene er arter som gulaks, engkvein, blåklokke og tirltunge registrert, mens i strandengene forekommer blant annet strandkryp, strandkjempe, mjørdurt, saltsiv, skjoldbærer og smårørkvein. Ingen rødlistearter er registrert foruten av fugl, og potensialet regnes rødlistearter vurderes som heller svakt. Unntaket er kanskje enkelte arter av hekkende sjøfugler samt beitemarksopp i små grasflekker. Det er sannsynlig at området i noe grad benyttes av oter.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten er i bruk som beite for utegangersau. Det er usikkert om dyrene går her hele året eller hentes inn/plasseres andre steder på vinteren. Øya er i noe grad i gjengroing med skog, for det meste furu og bjørk i tillegg til noe vier i fuktige partier. Oppbygging av store tuer og overveiende gammel lyng, samt de tette oppslagene av einer er også tydelige tegn på gjengroing. Beitetrykket i enger og strandenger er forholdsvis godt. Lyngen er overveiende gammel, grov og forvedet, men yngre lyng finnes på vindutsatte høydedrag og i enkelte arealer der lyngen sannsynligvis døde som følge av tørke vinteren 2014 og har spirt på nytt i etterkant. Det er grunn til å tro at det kan ha stått en eller flere bygninger her lenger bak i tid ut fra funn av steinmurer. Også flere røyser av ukjent opphav finnes langs toppen av den høyeste ryggen, omtrent 15-20 moh.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten ligger i en del av kommunen som huser flere kystlyngheier med svært varierende tilstand.

Skjøtsel og hensyn

Restaureringspotensialet i lokaliteten vurderes som forholdsvis godt. For å unngå ytterligere gjengroing bør en vurdere fjerning av ungfuru og gjenopptakelse skjøtsel med lyngbrenning og beiting hele eller store deler av året. Beitetrykket kan trolig videreføres på dagens nivå. Om dette ikke skjer vil lokaliteten på sikt gro igjen med skog. Skjøtsel bør også inkludere fjerning av einer i arealer der denne danner tette matter. Dette bør gjøres uavhengig av om brenning gjenopptas eller ikke, da denne allerede skygger ut arealer med gras og urter, og fjerning av arten vil øke beiteverdien på lokaliteten ytterligere. Lokaliteten kan med fordel sees i sammenheng med Ytterøya og kystlyngheiene på Røstøya litt lenger øst.

Verdibegrunnelse

Etter faktaark for kystlynghei fra 2015 oppnår lokaliteten middels vekt på areal (ca. 100 daa fattig kystlynghei). Videre oppnår den lav vekt for rødlistearter da slike ikke er registrert foruten av fugl, og middels til lav vekt på tilstand ut fra gjengroingen. At den fremdeles er forholdsvis åpen og stort sett har innslag av unge trær, samt at den er i bruk som beite for utegangersau og i alle fall delvis har brukbart beitetrykk er med å trekke opp. Det samme er variasjon mellom ulike grunntyper, samt innslag av beitemarker og strandenger som gjør øya mer robust som helårsbeite. At lyngen stort sett er gammel er med å trekke ned. Den lyngen som er ung, stammer trolig i første rekke fra naturlig lyngdød og regenerering snarere enn aktive skjøtselstiltak. Lokaliteten ligger i et område med flere lokaliteter av kystlynghei i varierende forfatning, hvor noen fremdeles er i bruk som beite. Samlet sett oppnår

den derfor verdien Viktig - B. Verdien er noe svak og lokaliteten vil forringes ytterligere om gjengroingen i særlig grad med skog og einer fortsetter uten at tiltak settes i verk.

Nr.: 68 (Ytterøya) - Verdi: B

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, Biofokus 08.02.2023 basert på undersøkelser 08.09.2022 i forbindelse med naturtypekartlegging i forbindelse med revisjon av kommuneplanens arealdel på oppdrag for Heim kommune. Det later ikke til at lokaliteten er undersøkt for naturtyper fra tidligere, men den har vært vurdert som potensiell kystlynghei fra land også i forbindelse med tidligere prosjekter i samme område. Metodikk for beskrivelse og verdisetting er basert på utkast til reviderte faktaark for DN-Håndbok 13 fra Miljødirektoratet fra våren 2015. Røddlistestatus for arter følger rødlista fra 2021 og for naturtyper rødlista fra 2018. Status for fremmedarter følger fremmedartslista fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten består av lyngheiene på Ytterøya helt nordvest i Heim kommune. Berggrunnen er overveiende fattig, og løsmassene er for det meste tynne og til dels usammenhengende over berggrunnen. I enkelte søkk forekommer mindre arealer med marine avsetninger. Øya er langsmal og strekker seg fra nordøst mot sørvest, med en markant rygg som strekker seg i hele øyas lengderetning. Området ligger på grensen mellom sørboreal og boreonemoral vegetasjonssone og i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som kystlynghei, for det meste av utformingen fattig tørrhei (60%), men med innslag av fattig fukthei (40%) på nordsida av øya. I tillegg inngår også fragmenter av strandenger/driftvoller og naturbeitemark. Etter NiN regnes lokaliteten i stor grad som fattige til intermedieære kystlyngheier (T34-C-2 og T32-C-4). Beitemarkene er å regne som intermedieær eng med klart hevdpreg (T32-C-4) og strandengene som øvre semi-naturlig strandeng (T33-C-2). Kystlynghei og semi-naturlig strandeng regnes begge som sterkt truet (EN) på rødlista for naturtyper, mens naturbeitemark er en del av semi-naturlig eng som regnes som sårbar (VU) på samme liste.

Artsmangfold

Feltsjiktet er i stor grad dominert av røsslyng. I de nordvendte delene inngår i tillegg en del myrarter som småbjørneskjegg, torvull og molte, mens i de sørvendte delene inngår mye melbær. Stedvis forekommer noe furu og bjørk i tresjiktet, særlig langs sørsida av øya. Her har også enkelte arealer, blant annet med naturbeitemark grodd igjen med einer. Arter som blåklomme, tiriltunge, rødsvingel, mjødur, saltsiv, strandrør og vendelrot er registrert i tilknytning til beitemark og strandenger. Ingen rødlistearter er registrert foruten av fugl, og potensialet regnes rødlistearter vurderes som heller svakt. Unntaket er kanskje enkelte arter av hekkende sjøfugler samt beitemarksopp knyttet til mindre grasflekker i lyngheiene. Det er sannsynlig at området i noe grad benyttes av oter.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten er i noe grad i gjengroing med skog, for det meste furu og bjørk i tillegg til noe vier i fuktige partier. Oppbygging av store tuer og overveiende gammel lyng, samt de tette oppslagene av einer er også tydelige tegn på gjengroing. Den later ikke til å ha vært beita på en god del år. Lyngen er overveiende gammel, grov og forvedet, men yngre lyng finnes på vindutsatte høydedrag og i enkelte arealer der lyngen sannsynligvis døde som følge av tørke vinteren 2014 og har spirt på nytt i etterkant.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten ligger i en del av kommunen som huser flere kystlyngheier med svært varierende tilstand.

Skjøtsel og hensyn

Restaureringspotensialet i lokaliteten vurderes som forholdsvis godt. For å unngå ytterligere gjengroing bør en vurdere fjerning av ungfuru og gjenopptakelse skjøtsel med lyngbrenning og beiting hele eller store deler av året (usikkert om det er forsvarlig med helårsbeite ut fra tilgangen på vann). Om dette ikke skjer vil lokaliteten på sikt gro igjen med skog. Skjøtsel bør også inkludere fjerning av einer i arealer der denne danner tette matter. Dette bør gjøres uavhengig av om brenning gjenopptas eller ikke, da denne allerede skygger ut arealer med gras og urter. Lokaliteten kan med fordel sees i sammenheng med Taftøya og kystlyngheiene på Røstøya litt lenger øst.

Verdibegrunnelse

Etter faktaark for kystlynghei fra 2015 oppnår lokaliteten lav vekt på areal (under 100 daa fattig kystlynghei). Videre oppnår den lav vekt for rødlistearter da slike ikke er registrert foruten av fugl, og middels til lav vekt på tilstand ut fra gjengroingen. At den fremdeles er forholdsvis åpen og stort sett har innslag av unge trær er med å trekke opp. Det samme er variasjon mellom ulike grunntyper. At lyngen stort sett er gammel er med å trekke ned. Den lyngen som er ung, stammer trolig i første rekke fra naturlig lyngdød og regenerering snarere enn aktive skjøtselstiltak. Lokaliteten ligger i et område med flere lokaliteter av kystlynghei i varierende forfatning, hvor noen fremdeles er i bruk som beite. Samlet sett oppnår den derfor verdien Viktig - B. Verdien er svak og lokaliteten vil forringes ytterligere om gjengroingen med trær fortsetter.

Vedlegg 2. Kategorier for rødlistearter

Norsk rødliste for arter (Artsdatabanken 2021) lister og vurderer norske arters risiko for utryddelse. For å vurdere en spesifikk arts risiko for utryddelse vurderes grovt sett artens sjeldenhet, tilbakegang og leveområdets størrelse og fragmentering. Målsettingen med den nasjonale rødlisten er å sikre at artene ikke forsvinner fra landet.

Artene på rødlisten er rangert i seks kategorier. Kategoriene viser hvor høy risiko artene i kategorien har for å dø ut, forutsatt at forholdene ikke endres.

Tabell 5. Kategorier for arter som er rødlistet.

RL-kategori	Rødlistekategori	Forklaring
RE	Regionalt utdødd (Regionally Extinct)	Arter som er utdødd som reproduserende i landet. Ifølge IUCN skal denne kategorien kun benyttes når det ikke er spor av tvil om at arten er utryddet i landet. I tillegg skal arten ha reproduisert i Norge de siste 200 årene.
CR	Kritisk truet (Critically Endangered)	Arter som har ekstremt høy risiko for å dø ut (50 % sannsynlighet for utdøing innen 3 generasjoner og minimum ti år)
EN	Sterkt truet (Endangered)	Arter som har svært høy risiko for å dø ut (20 % sannsynlighet for utdøing innen 5 generasjoner, minimum 20 år).
VU	Sårbar (Vulnerable)	Arter som har høy risiko for å dø ut (10 % sannsynlighet for utdøing innen 100 år).
NT	Nær truet (Near Threatened)	En art er nær truet når den ikke tilfredsstiller noen av kriteriene for CR, EN eller VU, men er nære ved å tilfredsstille noen av disse kriteriene nå, eller i nær framtid.
DD	Datamangel (Data Deficient)	En art settes til kategori datamangel når usikkerhet om artens korrekte kategori plassering er svært stor, og klart inkluderer hele spekteret av mulige kategorier fra og med CR til og med LC.

Tabell 6. Kategorier for arter som ikke er rødlistet.

Kategori	Kategori	Forklaring
NE	Ikke vurdert (Not Evaluated)	Arter som ikke har blitt vurdert. Dette kan for eksempel skyldes dårlig utredet taksonomi, dårlig kunnskapsgrunnlag eller mangel på tilgjengelig kompetanse.
NA	Ikke egnet (Not Applicable)	Arter som ikke skal vurderes på nasjonalt nivå. I hovedsak fremmede arter hvilket er arter som er kommet til Norge ved hjelp av mennesket eller menneskelig aktivitet etter år 1800.
LC	Livskraftig (Least Concern)	Dette er arter som ikke er direkte truet og har livskraftige bestander i Norge.

Vedlegg 3. Kategorier for fremmede arter

Fremmedartslista for Norge (Artsdatabanken 2018a) lister og risikovurderer arter som bevisst eller ubevisst er innført til Norge ved hjelp av mennesket, etter år 1800.

Dette betyr at alle arter som er tatt inn i Norge etter 1800 betegnes som fremmede arter. De fremmede artene blir vurdert etter invasjonspotensial og økologisk effekt og blir satt i en kategori som viser hvilken grad av trussel arten utgjør for norsk natur. Invasjonspotensial angir sannsynlighet for artens spredning og etablering i naturen, og sannsynlig hastighet for invasjonen. Økologisk effekt viser i hvilken grad den fremmede arten kan påvirke stedegne arter og naturtyper.

Tabell 7. Kategorier i Fremmedartslisten for Norge 2018.

FA-kategori	Kategori	Forklaring
SE	Svært høy risiko (Severe impact)	Fremmede arter med en svært høy risiko er faktiske eller potensielle økologiske skadegjørere og har potensial til å etablere seg over store områder.
HI	Høy risiko (High impact)	Fremmede arter med høy risiko har stor spredning med en viss økologisk effekt, eller stor økologisk effekt med en begrenset spredning
PH	Potensielt høy risiko (Potentially high impact)	Fremmede arter med potensielt høy risiko har enten store økologiske effekter, kombinert med et lite invasjonspotensial, eller et stort invasjonspotensial, men ingen kjente økologiske effekter.
LO	Lav risiko (Low impact)	Fremmede arter med lav risiko er ikke dokumentert å ha noen vesentlig negativ påvirkning på norsk natur.
NK	ingen kjent risiko (No known impact)	Fremmede arter uten kjent risiko har ingen kjent spredningspotensial og ingen kjente økologiske effekter

Biofokus

– for et godt kunnskapsgrunnlag

Biofokus er en ideell stiftelse som skal tilrettelegge informasjon om biologisk mangfold for beslutningstakere, samt formidle kunnskap innen fagfeltet bevaringsbiologi. Biofokus ønsker å bidra til en kunnskapsbasert forvaltning av norsk natur.

En kunnskapsbasert forvaltning forutsetter god dokumentasjon av de arealene som skal forvaltes. Biofokus legger derfor stor vekt på feltarbeid for å sikre oppdaterte og relevante data om botanikk, zoologi, økologi, samt avgrensning og verdisetting av områder.

Høy kompetanse er en forutsetning for å kunne registrere og presentere biologisk mangfold-data på en god måte. Biofokus sine medarbeidere er derfor godt skolert innenfor en rekke artsgrupper og har en bred økologisk forståelse for de ulike naturtypene som de arbeider med, det være seg skog, kulturlandskap eller ferskvann. Digitale verktøy som databaser, GIS og bilde-behandling er viktige redskaper i vårt arbeid for å anskueliggjøre naturverdier på en best mulig måte.

Stiftelsen utgir den digitale rapportserien **Biofokus rapport**.

Biofokus rapport 2023–015
ISSN 1504-6370
ISBN 978-82-8449-185-1

Gaustadalléen 21
NO-0349 OSLO
Org.nr: 982 132 924
post@biofokus.no
biofokus.no